அந்த வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்றெல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கான மானியக் கடன்கள் எல்லாம் கொடுக்கிறோம். சீர் மரபினருக்கு கிணறுக்கு, பாசனத்திற்கு மானியம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். 2,500 ரூபாய் மானியத்தில் கிணறு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை மூன்றால் பெருக்கிப் பார்த்தால் 7,500 ரூபாய் வரும். 7,500 ரூபாய்க்கு 2, 3, 4 அடி கிணறுகூட ஏற்படுத்தி பாசன வசதி செய்ய முடியாது, இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில். ஆகவே கொடுத்தும் பயன் இல்லை. விவசாயிகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை; சீர் மரபினரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற நிலவரம் அப்படி இருக்கிறது. அரசு அதிகாரிகள் முன்பு கொஞ்சம், கொஞ்சம் என்று வாங்கியவர்கள் இப்போது முற்றும் வாங்கக் கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. அதாவது மானியம் போக அதற்கு அப்புறமும் வந்து முதலையும் கழிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் நிறைய சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த அரசு இயந்திரத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும்.

குடிக்கிறவர்களைப்பற்றி ஒன்று நான் கேள்விப்பட்டேன். சமீபத்தில் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் பற்றி நான் விசாரித்தேன். அப்போது சொன்னார்கள், முன்பெல்லாம் அவர் குடிப்பார், ஆனால் இப்போது புதிதாக ஒரு ட்ரீட்மென்ட் வந்திருக்கிறது. அதாவது அது ஒரு சைக்காலஜி ட்ரீட்மெண்ட் (Psychological treatment). அதற்குப்போன பிறகு அவர் குடிப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். எனவே இப்போது அரசு இயந்திரம் சைக்காலஜிக்கலி பேக்வர்ட்,** என்ற நிலைமையில் இருப்பதை மாற்றுகிற வகையில் நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு ரொம்ப யுக்தி தேவை. அது தங்களிடம் இருக்கிறது. நல்ல முறையில் அதைச் செய்யவேண்டும். அரசு அதிகாரிகள், அரசுவர்க்கம், பல இலாக்காக்களைச் சேர்ந்தவர்கள், பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு மக்களுக்குச் சங்கடங்களைத் தந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தச் சங்கடங்களை அதிகாரிகளிடமிருந்து பெறுகிற மக்களுக்குச் சங்கங்கள் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் சஞ்சலங்களில் சங்கமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் அகற்றுகிற வகையில் சங்கம் இல்லாத பொது மக்களாகிய பிற்பட்டவர்களாகிய அவர்களுக்கெல்லாம் வாழ வகை செய்கிற வகையில் அரசு இயந்திரம் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். 30 வருஷம், 35 வருஷம் சர்வீஸ் ஆகி இருக்கிறது என்றால் — சமநீதி என்று சொல்கிறோம், சமதர்ம சமுதாயத்தை நிறுவுகிறோம் என்று சொல்கிறோம். Difference between the haves and the havenots

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1990 ஏப்ரல் 10] [திருமதி ரமணி நல்லதம்பி]

என்பதைக் குறைக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லி திட்டங் களைத்தீட்டுகிறோம். அதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு சம நீதி வழங்குகிற வகையில், சம வேலைவாய்ப்பு வழங்குகிற வகையில் எல்லோரும் சமம் என்கிறவகையில் அதாவது All are equal before law என்று உறுதிப்படுத்துகிற வகையில் மினிமம் 20 வருஷம் சர்வீஸ் ஆகிவிட்டவர்களைப் போகச் சொல்லிவிட்டு அதே கல்வித் தகுதி உடைய மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். இப்போது ப்ரீ எஜுகேஷன் என்றவகையில் கல்விக்கூடங்களை எல்லாம் பெருக்கி விட்டதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு ஒன்றும் தரவில்லை என்று சொல்வது சரியில்லை. ஆகவே 20 வருஷம் சர்வீஸ் ஆனவர்களை போகச் சொல்லிவிட்டு, புதிதாக ஆட்களை நியமித்து வேலை வாய்ப்பை நல்கினால் நிச்சயமாக ஒரு குறைபாடான நிர்வாகம் இருக்காது. ஆனால் இவர்களை மாற்றுவது ரொம்பக் கஷ்டம். ஏழைகளின் ரத்தத்தை உறிஞ்சி, உறிஞ்சி வாழ்ந்து விட்டார்கள். அது இன்றைய தலைமுறையில் ஏற்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியே வந்துவிட்டது. அதாவது 'எய்ட்ஸ்' நோய் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அது வந்தால் பிழைக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி ஆகிவிட்டது. ஆக எந்த அரசாக இருந்தாலும், எந்தத் திட்டங்களாக இருந்தாலும் திட்டங்கள் சிறப்பாக இருக்கின்றன, அழகாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவை நல்லவகையில் நிறைவேறுகிறவகையில் How to execute என்பதைத் தான் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் காவல் துறையைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது கூடச் சொன்னேன். நீர்கேட்டுப் போராடியவர்களை நீர்போகும் வகையில் அடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

11-50 மணி.

இப்படிப்பட்ட பல சூழ்நிலைகள், ஒரு பெண்மணி என்னுடைய ரூமுக்கு முன்னாலே வந்து 4 நாட்களாகக் காத்திருக்கிறார். அவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால் தன்னுடைய மகள் கொலை செய்யப்பட்டார். கொலை செய்யப்பட்ட மகளுக்காக அவர் காவல நிலையத்தை அணுகுகிற அளவிலே, உதாசீனம் செய்யப்பட்டு மிரட்டி விரட்டப்படுகிறார். அந்தக் கொலை 306 தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழே போடுவதற்குப் பதிலாக 174லிலே போட்டு ஏதோ மூடி மறைத்து விட்டார்கள் என்று பல ரெப்ரசென்டேஷன்கள். கடைசியிலே மிரட்டி, அந்த அம்மையார் 'ரிமாண்ட்' என்று கூட சொல்லத் தெரியவில்லை. 'டிமாண்ட்' பண்ணிவிடுவேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்றுசொல்லிற்று. ஆனால் நான் நினைத்துக் கொண்டேன். 'டிமாண்ட்' தானே பண்ணுவார்கள். ரிமாண்ட் எங்கே பண்ணுவார்கள்? ஆக அந்த நிலை இருக்கிறது. பணம் வந்து பாதாளம் வரை பாயும். பாமர மக்கள் கையறு நிலையிலே வாழ்கின்றவர்கள். இந்த அரசு

இயந்திரத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, அவர்களுக்கு சைக்காஜிக்கலாகவும் டிபார்ட்மெண்டல் ஆக்ஷன் எடுத்து அவர்களுடைய ** நல்ல முறையிலே மேம்படுத்தப்பட்ட நிலையிலே முற்போக்குக் கருத்துக்களை உடையவர்களாக, நல்ல ஒரு 'கோட் ஆப் கான்டக்ட்' உடையவர்களாக ஆக்குவதற்கு வகை செய்யாத வரையிலே இந்தச் சமூக நலத்திட்டங்கள் பயன்தரும் என்று நான் நம்பவில்லை. சொல்லிவிட்டு சொல்லிவிட்டு அங்கே போட்டோம். இங்கே போட்டோம், பொன்னுகுடிவீடு மாதிரி, பெரியதாழை வீடு மாதிரி, கூரையில்லாமல், பெல் இல்லாமல், பிரேக் இல்லாமல், கதவில்லாமல், நட்டு இல்லாமல், ஆணி இல்லாமல் Devil haunted ஆக இருக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலைதான் வரும்.

ஆகவே அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைக் கருத்திலேகொண்டு அவர்கள் மீது மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை முதல்வர் எடுக்க வேண்டும். அப்புறம் கைப்பற்றிய பொருள்களைத் தரவில்லை என்றால் அது களவு. வாங்குவது யாசகம். கைப்பற்றிய பொருளைக் கூட போலீஸ்காரன் எடுத்தால் அது களவு இல்லையா? அரிசி, பருப்பு, கருவேப்பிலை, தக்காளி, கத்தரிக்காய் இப்படிப்பட்ட பொருள் கூட திரும்பி வரவில்லை. பாத்திரம் கூட வருவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு டிக்னிட்டி இருக்க வேண்டும். எனக்கு இன்றைக்கெல்லாம் யாரிடமாவது எதையும் கேட்க வேண்டுமென்றால் ஒரு கூச்சம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு வளர்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால்தான். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் இருக்கும் சூழ்நிலைகளை மாற்றி அவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். காவல் துறையினர் எதற்காக இருக்கிறார்கள்? லா அண்ட் ஆர்டரை மெயின்டெயின் பண்ண. அது இன்றைக்கு இருக்கிறதா என்று அஞ்சுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. அந்த மது டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது அல்லவா? பண்ருட்டியிலே 45 பேர்கள் செத்துப் போய்விட்டார்கள். அதற்கு இரண்டு பேர்கள் மேலே நடவடிக்கை. 45 பேர் உயிர்கள். அது அருமையான உயிர்கள். அதை இழந்து எத்தனையோ உயிர்கள் துடிக்கின்றன தவிக்கின்றன. மதுவிலக்கு இலாகாவே 'resign' பண்ணியிருக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உயிர்களிலேயும் அருமையான உயிர், சாதாரண உயிர் என்று இருக்கிறதா?

திருமதி ரமணி நல்லதம்பி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது மானிட உயிர்கள். சமூக நலம், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், பேக்வர்ட் மக்கள் எல்லாம் (proceeding towards) சமதர்ம

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

சமுதாயத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று நாம்பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். So we want Social Justice என்றஅந்த தலைப்பிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காக எல்லாம் திட்டங்கள் தீட்டினாலும், சட்டங்கள் போட்டாலும் இந்த அரசு இயந்திரம் சரியாக முடுக்கி விடப்பட்டு அதிலே களைகள் இருந்தால் நீக்க வேண்டும். அதற்குத்தான் இதனைச் சொல்கிறேன். இந்த சிறுபான்மையருக்கு என்று சொல்லும்போது நிறையச் சலுகைகள் பாதுகாப்பு எல்லாம் கொடுக்கிறோம். 6 அம்சம் திட்டம் மிக நேர்த்தியாக, மிகுந்த ஞானத்தோடு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதை நான் வரவேற்று மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்லலாம். அதாவது காட்டைத் திருத்தி கழனியாக்கி, அதிலே வரப்புயர்த்தி, நீர்பாய்ச்சி, அதில் நாற்றுகளையெல்லாம் நட்டுவிட்டு, அங்கே களை எடுக்கமாட்டோம் அல்லது நச்சுக் கிருமிகளை அழிப்பதற்கு மருந்தும் தெளிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால் அது எப்படியிருக்கும்? நல்ல மகசூலை நாம் பெறமுடியுமா? அது மாதிரிதான் இந்தத் திட்டத்திலே விரும்பிப் பார்த்தால் முகமதியர்களை முஸ்லீம் நாட்டுக்குப் போங்கள், கிருஸ்துவர்களை இங்கிலாந்துக்குப் போங்கள் என்றெல்லாம் சில பகுதிகளிலே சொல்வதும், இந்தக் காழ்ப்புணர்வும், மத வெறி உணர்வுகளும் எல்லாம் உண்டாகிறது. இங்கே பரம்பரை பரம்பரையாக பூட்டன், ஓட்டன் காலத்திலேயிருந்து இங்கே இருக்கின்றவர்கள் எல்லோரும். ஆக நாங்களும் இந்த நாட்டு பிரஜைகளே. இந்த பகுதியின் வாக்காளப் பெரு மக்கள் என்ற நிலையிலே நாங்கள் இருக்கிறோம். அதனாலே இந்த சிறுபான்மையர் பாதுகாப்புக்காக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த முயற்சிகளைப் பாராட்டி அந்தச் சமூக விரோதிகளை எல்லாம் ஒடுக்குகின்ற அளவில் களை எடுக்க வேண்டும். மருந்து அடிக்க வேண்டும். ஆக அப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த அரசு இயந்திரத்தை ஒரு பரிபூர்ணமான executive organisation ஆக-மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டு முதல்வர் அவர்கள் தகுந்த பதிலைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்களுடைய பேச்சில் நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால் சமுதாயத்தைப் பற்றி, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, சீர்மரபு சமுதாயத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது ஒரு சொற்றொடரை அடிக்கடி பயன்படுத்தினார்கள் ** என்று. அந்த வார்த்தையை ஏடுகளிலே இடம் பெறாத அளவுக்கு அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மதிப்பிற்குரிய பெருமக்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னது போல பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்பது, அந்தத் தன்மையை உணர்வதற்கு socially and educationally என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தினால்தான், அவர்கள் அந்த நிலைமைக்குச் சரியாக அடையாளம் காட்டப்படமுடியும். ** என்பதனாலேயே நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய விளக்கத்தை ஏற்று அம்மையார் அவர்களும் இந்த அவையிலே உள்ளவர்களும் அதனை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள் என்ற முறையில் அந்தத் தொடர் அமைப்பு எந்தெந்த இடத்தில் எல்லாம் இடம்பெறுகிறதோ அவற்றை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

11-55 மணி

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேசன். ராதாபுரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் இங்கே பேசுகிறபோது கட்டப்பட்ட வீடுகள் சில இடங்களில் இடிந்து விழுந்ததாகச் சொன்னார்கள். திட்டவட்டமாக, எந்த ஒன்றியத்திலே, எந்த ஊராட்சியிலே இடிந்து விழுந்தது என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். உடன்குடி ஒன்றியத்திலே, சம்மரிகுளம் ஊராட்சியிலே அ.தி.மு.க.வைச் சார்ந்த தலைவரால் கட்டப்பட்ட வீடுகள் இடிந்திருக்கின்றன. உறுப்பினர் திட்டவட்டமாகச் சொன்னால், அதோடு இதையும் சேர்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் அமைச்சரிடம் எழுத்துவடிவில் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திரு. பெ. ஆசையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு தந்ததற்காகத் தமிழ் இனக் காவலரும் தமிழக முதல்வருமான மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜாதி, மதம், நிறம், இனம் போன்ற பேதமற்ற முறையில் அனைவருக்கும் அனைத்தும் கொடுக்க வேண்டும். அனைத்து வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், அனைத்தும் சமமாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற உன்னதமான, மகத்துவம் வாய்ந்த தத்துவத்தை நிலை நாட்டிட வேண்டுமென்

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பதற்காகத்தான் கலாச்சார ரீதியாக, பொருளாதார ரீதியாகப் பிற்பட்டு இருக்கின்ற அந்த மரியாதைக்குரிய பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்திருப்பவர்களுக்கு, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு உதவுவதற்காக மானியத் தொகை உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காகப் பல சலுகைகளை அளிக்கும் முகத்தான் இதுவரை வழங்கப்படாத அளவுக்கு அதிகபட்சத் தொகை இதில் ஒதுக்கப்பட்டு, இந்த மக்களுடைய நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்களுடைய வரிப் பணம், மக்களுடைய நலனுக்காகத்தான் செலவழிக்கப்பட வேண்டும். எஞ்சியிருக்கிற பணம் எப்படிச் செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சட்டப்படி, நியதிப்படி ஒலிபெருக்கி வாயிலாகக் கேட்டிருந்தாலும், இன்றைக்குத்தான் உள்ளபடியே அதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது தமிழ் நாட்டிலே வாழ்கிற பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும் தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் வழி வந்தவர்கள் சீர்மரபினர் என்று இன்றைக்கு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் பிரமலைக் கள்ளர்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள் எல்லாம் காவல் நிலையத்தில் வந்து கையெழுத்திட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த அடிமை விலங்கினை முறியடித்து சீர்மரபினராக இந்தச் சமுதாயத்தினரை அறிவித்திருப்பதற்காக, அந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக, வெளிநாடுகளில் வாழும் அந்தச் சமுதாய மக்களின் சார்பாக, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த விலங்கை உடைத்து எறிந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தச் சமுதாய மக்களுக்கு ஒளி காட்டி, சமூக அந்தஸ்தை அளித்து அவர்களை எல்லாம் சீர்மரபினர் என்ற பட்டியலில் சேர்த்து அவர்களுக்காக சலுகைகளையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்தச் சமுதாயத்தில் இருந்து வந்திருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலும் என்னுடைய நன்றியை மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்லாமல், முந்தைய ஆட்சியின்போது, முதல்வராக மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இருந்தபோது பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள்

பெயரால் 3 கல்லூரிகளை அமைத்தார்கள். அப்படிக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டதன் காரணமாக எங்களைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் அங்கே படித்து முன்னுக்கு வர முடிந்தது. அந்த வகையில் இன்றைக்கு 4 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சீர்மரபினர் சமுதாயத்திலிருந்து இங்கே வந்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் முக்குலத்தோர் சமுதாயத்தைச் சார்ந்திருக்கிற அனைத்து மக்களும், எத்தனையோ கட்சிகளிலும், எத்தனையோ இயக்கங் களிலும் தங்களை இணைத்துக் கொண்டவர்களாக இருந் தாலும் அனைவரும் கட்சி மாச்சரியங்களை எல்லாம் தூக்கி எறிந்து எங்களுக்கு எல்லாம் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக, திரு. பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களுக்குப் பின்னால், இந்தச் சமுதாய மக்களுக்கு ஆற்றலாளராக, உதயசூரியனாக தமிழ்க் காவலர், மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைத் தான் நம்பிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் இத்தகைய வாய்ப்பைத் தந்திருப்பதால் எங்களுடைய ஆயுள் உள்ளவரை எங்களுடைய தனிப்பட்ட முறையிலும், பொது வாகவும், எங்களுடைய விசுவாசத்தையும், நம்பிக்கையை யும் என்றைக்கும் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-00 மணி

அதைப்போல இன்றைக்கு பிற்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாடுதனைக் கண்டிட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு நிர்வாகம் அமைக்கப்பட்டும், அந்த நிர்வாகம் முடங்கிக் கிடந்தது என்று இங்கே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. முடங்கிக் கிடக்கிற பிற்பட்டோருடைய பொருளாதார நிலை மேம்பாடடைய வேண்டுமென்பதற்காக அதற்கும் கூட ஒரு கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கித் தந்து, ஒரு நம்பிக்கை வழங்குகிற மானியமாக இன்றைக்கு இது திகழ்ந்து கொண்டிருக் கிறது என்பதை எண்ணும்போது இதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே பாம்புக்கும் கூடு உண்டு, பல்லிக்கும் கூடு உண்டு, குருவிக்குக் கூட கூடு உண்டு, ஆனால் குடியிருக்க மனிதனுக்கு வீடு இல்லாமல் நடுத் தெருவில், நடைபாதை யில் யாரும் நிற்கக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் குடிசை மாற்று வாரியத்தைக் கண்டு, அடுக்கு மாடி வீடுகளைக் கட்டித் தந்தார்கள் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள். அதற்குப் பின்னாலே அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே கட்டித் தந்த வீடுகள் முறையான வீடுகளாக இல்லை என்பதை இங்கே, அந்தத் தரப்பிலே இருந்து உறுப்பினர்கள் பேசும்

போது கூடச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளை அ.தி.மு.க. ஆட்சியின் போது செம்மைப்படுத்தக் கூட அவர்கள் முன்வர வில்லை என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சிறுபான்மையினர் நலன் காக்கப்பட வேண்டு மென்பதற்காகச் சிறுபான்மையினர் ஆணையம் அமைக்கவும், கல்வித் துறையில் அவர்கள் மேம்பட்டிட வேண்டுமென்பதற் காக மத்திய அரசு பணியல்லாது மாநில அரசுப் பணிகளுக்குப் போட்டித் தேர்வுக்கு செல்கிறவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தந்திட வேண்டுமென்பதற்காகப் பயிற்சி நிலையங் களை, பயிற்சிக் கூடங்களை அமைக்கவும், தேர்தல் வாக்குறுதிகளில், சொன்னதைச் செய்வோம் என்ற உத்தர வாதத்தின் அடிப்படையில், மிகப் பிற்பட்ட சீர்மரபினருக்கு பட்டப் படிப்பு வரை இலவசக் கல்வியை வழங்கி இருப்பது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உன்னதமான காரியமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். தேர்தலின் போது ஒரு கட்சி அல்லது ஒரு அணி தேர்தலைச் சந்திக்கும்போது மக்கள் மத்தியில் வாக்குறுதி கொடுக் கிறார்கள். எந்தக் கட்சியின் வாக்குறுதிகளில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுகிறதோ அந்தக் கட்சிக்கு மக்கள் வாக்களிக்கிறார்கள். அப்படி மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெற்ற கட்சி தான் ஆளுங் கட்சியாக மாறுகிறது. அந்த அடிப்படை யிலே தேர்தல் நேரத்திலே எத்தனையோ வாக்குறுதிகளை அ.தி.மு.க. தரப்பிலே இருந்து சொன்னார்கள். ஆனால் இதைத்தான் செய்வோம், செய்வதைத்தான் சொல்வோம் என்று சொல்லி அவைகளை ஓராண்டுக் காலத்திலே செயலுக்கு இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமை இருப்பதை எண்ணி நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியிருக்கிறது.

நான் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தல் நேரத்தில் அ.தி.மு.க. தரப்பிலே இருந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் சத்துணவை நிறுத்தி விடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள், நிறுத்தப்பட்டதா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் கப்பைக் கிழங்கைப் போடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். போட்டார்களா? தேர்தல் நேரத்திலே மக்களிடம் வாக்குகளைப் பெற வேண்டு

மென்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் மழை பெய்யாது என்று சொன்னார்கள். பெய்யாமல் இருந்ததா? இவைகளை எல்லாம் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே வாக்குறுதிகளாகக் கொடுத்த காரணத்தாலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மக்கள் வாக்களித்தார்கள். (குறுக்கீடுகள்) அந்த வாக்குகளைப் பெற்று, வெற்றி பெற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? ஒருவரா? இரண்டு பேரா? உங்களுக்குள்ளே ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மழை அதிகமாக பெய்தது என்று சொல்கிறார்கள். தயவு செய்து அந்த மாவட்டங்களுக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள். எங்களுடைய பகுதியில் எல்லாம் வறண்டு, பனை மரங்கள், தென்னை மரங்கள்கூட சாய்ந்து கிடக்கின்ற காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நாங்கள் இருக்கிற பகுதிகளில் எல்லாம் மழை பெய்கிறது. உங்கள் பகுதியில் மழை பெய்யவில்லை என்றால் அதற்குக் காரணம் சின்னசாமியாகத்தான் இருக்கும். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) உங்கள் பகுதியிலும் மழை பெய்யவில்லையா?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசியது, இந்த ஆண்டு எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவுக்கு, யாரும் எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு ஜனவரி மாதத்திலே மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் பெருமளவில் மழை பெய்தது என்ற நிலையை வைத்துத்தான் அவர் பேசினார்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசிய நேரத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் ''தி. மு. க. ஆட்சிக்கு வந்தால் மழை பெய்யாது என்று சொன்னார்கள்'' என்று குறிப்பிட்டார்கள் அப்படி யார் சொன்னார்கள் அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

12-05 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யார் யாரோ சொன்னார்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: இல்லை, இல்லை. யாரோ சொன்னார்கள் என்றால் அது குற்றச்சாட்டாக ஆகாதா? சொல்லாததைச் சொன்னால் குற்றச்சாட்டு தானே?

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்: இது எல்லாம் பொது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: பொது என்பது வேறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அசோகர் மரத்தைள் வெட்டினார், சாலை போட்டார். அது பொது. உட்காருங்க.

திரு. பெ. ஆசையன்: சொன்னதைச் செய்யவில்லை; சொல்லாததைச் செய்வோம் என்று சொன்னீர்களே, செய்ய வில்லையே என்று எல்லாம் ஓராண்டு முடிவதற்கு முன்னாலேயே வாரிக் குதித்துக்கொண்டு கேட்க முற்படுகிறீர்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது, தேர்தல் நேரத்தில் வாக்குறுதிகளை வைப்பது என்பது 5 ஆண்டுகளிலே சாதிக்கப் போகின்ற சாதனைப் பட்டியல். அது ஒரு இலக்கு, நோக்கு. அதை ஓடிப் பிடித்திட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அன்றைக்கு கஜானாகளை காலி ஆக்கிவிட்டுச் சென்று இருந்தாலும் கூட அதை நிரப்பி நாட்டு மக்களின் தேவைகளை நல்ல நோக்கத்தோடு, கட்சி மாச்சரியங்களை மறந்து ஒருமித்த கருத்தோடு ஒத்த உணர்வோடு அனைவரையும் பாவித்து அனைவரும் பலன் பெற வேண்டும் என்று திட்டங்களைத் தீட்டித் தந்து இருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது). கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் 70 அல்லது 80 சதவீதத்திற்கு மேல் நிறைவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மற்ற கட்சிகளில் இருக்கிற நண்பர்கள் கூட மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ப வெளிப்படையாகிக் கொண்டு இருக்கிறது.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்களினுடைய எழுச்சிக்காக பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினருக்குத் தனி அலுவலகத்தை அமைத்தும், செயலாளரை நியமித்தும் நம்பிக்கையை ஊட்டி கொண்டு இருக்கிற காரணத்தினாலே, அனைத்துக் கட்சிகளையும் மறந்து, ஒட்டு மொத்தமாக தலைவர் தான் வழி காட்டி என்ற நம்பிக்கை நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே பிறந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மறவர் பெரு மக்கள் சீர்மரபினர் பட்டியலில் இருந்து விடுபட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள். மதுரையில் இருக்கிற மறவர் மக்கள், இராமநாதபுரம் மறவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அங்கிருந்து குடிபெயர்ந்து மதுரையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மறவர் இனத்தவரையும் அதைப்போலே இராமநாதபுரத்தில் இருக்கிற மறவர், அகமுடையர் இனத்தவரையும் சீர்மரபினர் பட்டியலிலே சேர்த்திட வேண்டும் என்கிற மெத்தப் பணிவான வேண்டுகோளை மாண்புமிகு கருணை உள்ளம் கொண்ட தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய காலடியிலே சமர்ப்பிக்க விரும்புகின்றேன். அதோடு மதுரை மாவட்டத்தில் இருக்கிற கள்ளர் சீரமைப்புத் துறை ஓரளவுக்குச் செயலிழந்து காணப்படுகிறது என்பதையும், அதைத் துரிதப்படுத்தி, தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமாய் எனது வேண்டுகோளை தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்திலே மெத்தப் பணிவோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதைப்போல மறவர் சமுதாயத்தைச் சார்ந்து இருக்கிறவர்களுக்கு—இராமநாதபுரத்தில் குடி இருப்பவர்களுக்கு 'கள்ளர் ரெக்ளமேஷன்' என்று அமைக்கப்பட்டு இருப்பதுபோல்—'மறவர் ரெக்ளமேஷன்' ஒன்று அமைத்து அனைவருக்கும் வழிகாட்டுதலை வழக்கம் போல் வாங்கிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முக்குலத்து சமுதாயத்தைச் சார்ந்த மக்கள், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவருக்குப் பின்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தான் வழிக்காட்டி, வழி காட்டி என்று நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிற, அந்த நம்பிக்கைக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்து இருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன் நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே இன்றைய தினம் நடைபெறுகின்ற பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மானியக் கோரிக்கையில் பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த உங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரி

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

வித்துக் கொள்கிறேன். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கின்றேன். இன்றைய தினம் எழுத்தறிவு ஆண்டாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அதுவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய இந்த நினைவு ஆண்டில் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மக்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களை இந்த நேரத்தில் அறிவித்து இருப்பதையும், அதிலேயும் சென்ற ஆண்டு 19.57 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதை இந்த ஆண்டு 30.70 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தி ஒதுக்கி இருப்பதையும் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன். அதுபோல பல்வேறு திட்டங்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. குறிப்பாக எடுத்துக் கொண்டால் மண்டல் கமிஷன் மூலமாக பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களினுடைய வாழ்க்கைக்கு மிகப் பெரிய உறுதுணையாக, ஆயுதமாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையை—தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற சட்ட பேரவைக் கூட்டத்திலே அறிவித்த போதும் சரி, இப்போதும் சரி—தமிழக மக்கள் மகிழ்ச்சிகரமாக எதிர் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் மத்திய அரசு இன்றைய தினத்திலே வந்திருக்கின்ற தேசிய முன்னணி அரசுக்குத் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சரவர்கள் தொடர்ந்து அதை வலியுறுத்தி அமல் நடத்த வேண்டுமென்று இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

12-10 மணி

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்னும் சொல்லப்போனால் கூட, மருத்துவக் கல்லூரியில், பொறியியல் கல்லூரியில், 1988 ஆம் ஆண்டு 68 விழுக்காடுகளும், அதேபோன்று 1989 இல் 189 விழுக்காடுகளும், 1988 இல் 365 பொறியியல் கல்லூரிகளில் இடங்களும், 1989 இல் 685 இடங்களும், கூடுதலாக இன்றைய தினத்திலே இடம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதில் உண்மையிலேயே ஒரு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த 50 சதவீதத்தில் 20 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை என்று சொன்னால், இதில் இருக்கக்கூடிய மற்ற இனத்தவர்களுக்கு நிச்சயமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு நன்மை கிடைத்திருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல திட்டத்தை நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சென்ற ஆண்டில் அறிவித்ததன் மூலமாக இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு இட ஒதுக்கீட்டின் மூலமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும்கூட, அதில் சில தவறுகள் இருந்தால், அதைப்போக்கி, முழுமை

யாகக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புகளைத் தமிழக முதலமைச்சர் செய்வார் என்ற அந்த நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களுக்கு, 1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கு வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்குவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே நல்ல திட்டம், தொடர்ந்து நாற்பதாண்டுக் காலமாகத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அதிலும், கிராமப்புறத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி இல்லாத அந்த மக்களுக்கு இது ஒரு நல்ல திட்டம். அந்த மக்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்குகின்ற அந்தத் திட்டத்தில்கூட, வீட்டு மனைப் பட்டா இல்லை என்று சொன்னால், அவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கிடைக்காத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்றைக்கு ஒரு கோடி ரூபாயில் வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்குகின்ற ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதைக் கூட, தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்கின்ற விவரத்தை, அரசு மூலமாக ஒரு சர்வே செய்து, அதற்குப் படிப்படியாக, ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவு பட்டா என்று வழங்கக்கூடிய விதத்தில், எது அவசியமான இடமோ அங்கே அதிகமாக வழங்குவதற்கான திட்டத்தை முதலமைச்சரவர்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதைத் தான் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அநேகமாக 45 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தமிழகத்திலே கல்வியற்ற நிலையில் இன்றைய தினத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் தங்களுடைய உழைப்பை நம்பியிருக்கக் கூடியவர்கள், இன்னும் கல்வி என்றால் கூட என்ன என்று தெரியாத வகையில் தமிழகத்திலே 40 சதவீத மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு இந்தத் திட்டங்களின் மூலமாக கல்வி கிடைப்பதற்குக் கடுமையான முயற்சிகளைக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வர வேண்டும். பல்வேறு திட்டங்களை நாம் கொண்டு வரும்போது, சட்டம் போட்டாவது அவர்களைப் படிக்க வைப்பதற்கு இந்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சரவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

இதைக் கல்வியாண்டாக இன்றைய தினத்திலே அறிவித்திருக்கிறது. இதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் கேரளாவை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, அந்த அரசு சொல்கிறது, கல்வியில்லாத மக்களே இல்லை என்கிற அந்தத் திட்டத்தைக் கேரள அரசு இன்றைய தினத்திலே அறிவிக்கக்கூடிய விதத்தில் கல்வியிலே மிகப் பெரிய முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அந்த வகையிலே கல்வியிலே ஒரு முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஹாஸ்டலை எடுத்துக் கொண்டால்கூட பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர்களுக்கு 25—1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கு ஏற்கனவே 25 இருக்கிறது, இப்பொழுது 50 ஆக அதை உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே பல்வேறு இடங்களிலேயும் முறையாக அது செயல்பட முடியாத நிலையில் அந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய ஹாஸ்டலெல்லாம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. முறையான உணவு அளிக்கப்படவில்லை. கட்டிட வசதிகள் இல்லை ; கழிப்பிட வசதிகள், குடிதண்ணீர் வசதிகள் போன்ற அந்த வசதிகள்கூட இல்லாத நிலையில், சுகாதாரமற்ற முறையில் பல்வேறு இடங்களிலே ஹாஸ்டல்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த ஹாஸ்டலிலே போடப்படக்கூடிய அந்த வார்டர் கூட, பல்வேறு தவறுகளை—அந்தப் பலன்கள் முழுமையாக அந்த மாணவர்களுக்குக் கிடைக்காத வகையில்—பல்வேறு தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் போக்குவதற்குக்கூட கடுமையான முறையில்-என்னதான் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும்கூட, தவறுகள் நடப்பதற்காகவே, தவறுகள் பண்ணுவதற்காகவே சில பேர்கள், சில அதிகாரிகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதையெல்லாம் போக்குவதற்கு நமது முதலமைச்சரவர்கள் முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நுழைவுத் தேர்வில், பொறியியல் கல்லூரி மற்றும் மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவைகளுக்கு கிராமப்புறத்திலே படிக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுடைய கல்வித்தரம் என்பது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. நகரத்திலே படிக்கக்கூடிய மக்கள் கல்வித் தரத்திலே—அவர்கள் டியூஷன் வைத்து இருப்ப

தாலும் மிகவும் நன்றாகப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நுழைவுத் தேர்விலேகூட தனியாகப் பல்வேறு மாவட்டங்களில்—மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களுக்கு அவர்களுக்கு ஓராண்டுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லா மாவட்டத்திலும் விரிவுபடுத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-15 மணி

பிற்பட்டோர் மற்றும் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு 696 விடுதிகள் இன்றையதினம் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்னும் பாக்கி இருக்கிற அந்த விடுதிகளை கட்டுவதற்கு உடனடியாக முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து நரிக்குறவர்கள் மற்றும் பல்வேறு வகுப்பினருக்கு வீடு கட்டி கொடுக்கிற திட்டம் என்பது இன்றைய தினம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு இடங்களில் நரிக்குறவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பல்வேறு இடங்களில் வீடு கட்டிக் கொடுத்தும் கூட, அவர்கள் வாழமுடியாத நிலை இருக்கிறது. முழுமையாக நல்ல வீடுகளாக அமையாத காரணத்தால், பல்வேறு ஊர்களில் குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் தாலுகா ஆபீஸ் முன்னால் சிறிய பாதையில் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வருகிறபோது அவருடைய காரை மறித்துக் கொண்டு, தங்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் கோட்டூர் என்ற ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த மாணவிகளுக்கு இன்னும் ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்து அந்தப் பெண்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்கிப் படிக்க விடுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தினால்தான் அந்தக் குழந்தைகள் முழுமையாகப் படிக்க வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

கல்லூரியில், பள்ளிகளில் படிக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மாணவ மாணவிகள் படித்து வீட்டுக்குச் சென்றால், தங்களுடைய குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக பல்வேறு வேலை

களில் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தி, படிப்பில் அவர்கள் பின்தங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில் ஏற்படாமல் இருக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறையில் பேசுவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பல ஆண்டுகளாக இந்தத் துறை குறித்து நான் பேசி வருகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், நான் சட்டமன்றத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இந்தத் துறையை குறித்து திட்டம் தீட்டக் கூடியவராக, பிற்பட்ட மக்கள் மேன்மை அடைய வேண்டும் என்பதற்காக சிந்தனை செய்யக் கூடியவராக இருக்கிற அந்தப் பெருமகனிடத்தில், மக்களின் சார்பாக கோரிக்கை வைக்கிற ஒரு இடத்திலிருந்து, நாம் தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறோம் என்ற நிறை மனத்தோடு, மீண்டும் ஒரு முறை இந்த அவையில் பிற்பட்டோர் நலத்திற்காக தன்னுடைய நலத்தைக் கூட பொருட்படுத்தாது, முழுமையாக இந்த மக்களுடைய மேம்பாட்டிற்காகவே சிந்தித்து செயல்படுகிற, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்தில், நம்முடைய கோரிக்கைகளை எடுத்து வைப்பதற்கும், அவர் இதுவரையில் ஆற்றியிருக்கிற மகத்தான சேவைகளுக்காக மக்களுடைய நன்றியையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவிப்பதற்கும் மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு மகிழ்ந்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு மகத்தான நாட்டிலே, மகத்தான புரட்சி நடந்திருக்கிறது. கத்தியில்லா, இரத்தமில்லா புரட்சி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நாட்டில் போர்களை நடத்தி, போராட்டங்களை நடத்தி, கோரிக்கைகளை எழுப்பி, தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையில் பிற இடங்களில் மக்கள் இருக்கிறபோது, எதிர்பார்க்காத சலுகைகளை, எதிர்பாராத நன்மைகளைச் செய்கிற, இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய தலைமகனாக, பிற்பட்டோர், மிகப் பிற்பட்டோர், சீர்மரபினர் சமுதாயத்தில் நலிந்தோர் போன்ற மக்களுடைய சிந்தனையாக, அவர்களுடைய விருப்பமாக, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு திகழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதற்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையே ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

12-20 மணி

இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இதை ஒரு பெரிய மேஜர் போர்ட்போலியோ என்றுசொல்ல முடியாது. ஏனைய மாநிலங்களிலே இது ஒரு பெரிய மேஜர் போர்ட் போலியோவாகக் கருதப்படவில்லை. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு Miscellaneous item of financial Allocation

என்ற அளவிற்கு வருகிற இந்தத் துறையைத் தொடர்ந்து மாண்பு மிகு முதல்வர் அவர்களே, கவனித்து வருவது இந்தத் துறையின் பால் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற அக்கறையை நாட்டுக்கு விளக்குவதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு, 1989–90 ஆம் நிதியாண்டில் இந்தத் துறைக் காக அன்றைக்கு இருந்த நிதிநிலைக்கு ஏற்ப 19.57 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஒரே ஆண்டுக்குள்ளாக அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது, கஜானா காலி என்ற நிலையை அவர்களே உணர்ந்து, கஜானா காலியாக இருந்தாலும், ஏறக்குறைய 20 கோடி ரூபாயை இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்து, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த ஒரே நிதியாண்டுக்குள்ளாக, அடுத்து, சமர்ப்பித்து இருக்கிற அந்த மானியக் கோரிக்கையிலே இந்த ஒதுக்கீட்டை 30 கோடி ரூபா யாக உயர்த்தி இன்றைக்கு அந்தக் கோரிக்கைகளை அவை முன் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எந்தெந்த வகையிலே இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மேன்மையுற வேண்டுமோ அந்த வகைகளை எல்லாம் அவர்கள் ஆய்வு செய்து சபை முன்னே இந்தக் கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே எனக்கு நெஞ்சம் நிறைந்த மகிழ்ச்சி உண்டு.

ஒரு தாய் சொல்வார்கள், அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக் கும் என்பார்கள். குழந்தை அழுதபிறகு பால் கொடுப்பது என்பது ஒரு தாயினுடைய பண்பு. குழந்தை அழாமலேயே குழந்தைக்கு பால் தேவையாக இருக்கிறதா என்பதைக் கண் டறிந்து அந்தக் குழந்தைக்கு பால் கொடுக்க முனைவது என்பது தாய்ப் பாசத்தினுடைய உச்ச கட்டமாகும். எனவே இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் என்னென்ன கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள், கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள் என்பதை எதிர்பார்த்து மட்டுமல்ல இன்னும் பல்லாண்டுகளுக்கு வளர்ந்து வருகிற இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய தேவைகள் எதுவாக இருக்கும், அழுத்தப்பட்ட, அடக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட இந்தச் சமுதாயம் மேலோங்கி நின்று, மற்ற வர்களோடு சமத்துவத்தோடு வாழவேண்டும் என்றால், எந் தெந்த வகையிலே எல்லாம் இந்தச் சமுதாயம் ஆக்கமும், ஊக்கமும் பெற வேண்டும் என்பதற்காக வழிவகைகளை கண்டு பிடித்து, எல்லாத் துறைகளுக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே வழி வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு உதாரணம் சொல்வேன். 1982-லே தமிழ்நாடு பிற் படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அது யாருக்குமே தெரியாது. ஏன் என்றால், செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் தெரிந்திருக்கும்

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அதனால் ஏதாவது நல்விளைவுகள் நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்தால் தெரிந்து இருக்கும். நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் மாண்புமிகு திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் என்னைவிட மூத்தவர், இந்த அவையிலே பல்லாண்டுக்காலமாக பணியாற்றிக் கொண்டு இருப்பவர், அவர்களே கேட்டார்கள் என்னிடத்திலே, இப்படிப்பட்ட துறை என்று ஒன்று இருக்கிறதா என்று. பிற்படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகம் என்ற ஒரு கழகம் இருக்கிறதா என்று அவரே கேட்கும் போது, அது எந்தவகையிலே அடக்கப்பட்டு, முடக்கப்பட்டுக் கிடந்தது என்பது நமக்குத் தெரிய வருகிறது.

1982-லேயிருந்து இதுவரையிலும் அந்தக் கழகத்தின் வாயிலாக பொருளாதார மேம்பாடு மட்டுமல்ல, வேறு எந்த மேம்பாடும் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே அந்தக் கழகம் நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்தாத ஒரு கழகமாக இருந்து வந்ததை மாற்றி, திடீரென்று அந்தக் கழகத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாயை அளிக்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகுதான் எல்லோரும் கொஞ்சம் எழுந்து உட்கார்ந்து, எந்தக் கழகத்திற்கு என்று கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கழகம் இருக்கிறதா என்று கேட்க ஆரம்பித்த நிலையிலே அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாயை பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகத்தினுடைய மேம்பாட்டுக்காக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

12-25 மணி

அதுமட்டுமல்ல, அகில இந்திய அளவிலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் போட்டி போட வேண்டும், அகில இந்திய அரசுப் பணிகளிலே அவர்கள் தேர்வுகள் எழுதி வெற்றி பெற வேண்டும் என்பது நம்முடைய நோக்கமாக இருக்கிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலை இன்றைக்கு குறைந்து இருக்கிறது. நம்முடைய மாணவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், அகில இந்திய அளவிலே அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து இருக்கிறது என்ற ஆதங்கமும் கவலையும் நம் அனைவரையும் நிலைகொண்டு வாட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது. அது 1971-லே அவர்களுக்கு சிறப்பு பயிற்சி தர வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு கழகம், அதனுடைய சிறப்பு பயிற்சி அமைப்பு ஒன்று இந்த மாநிலத்திலே தோற்றுவிக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் நடந்து வந்தது. ஆனால் அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு மட்டும் முறையாக செய்யப்படவில்லை என்ற நிலையும் இருந்து வந்தது. அதிலே ஏறக்குறைய 50, 60 பேர் இருந்து பயிற்சி பெறக் கூடிய அளவிற்கு அது நடந்து வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அதற்கு முறையான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து மாணவர்கள் தங்கிப் பயிற்சியினைப் பெறுவதற்கும், வெளியிலே இருந்து ஒரு சிலர் சென்று பயிற்சி பெறுவதற்கும், ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டதிலிருந்து நம்முடைய

தமிழகம் அகில இந்திய அளவிலே தன்னுடைய நிலையை மீண்டும் பெற வேண்டுமென்பதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இதன் மூலமாக விளங்குகிறது.

அடுத்து மனைப் பட்டாக்கள் இதுவரையிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர் மரபினர்களுக்கும் அளிப்பதற்காக அது மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக மனைப் பட்டாக்களை வழங்க வேண்டுமென்பதற்காக ரூ. 1 கோடி அதற்கென்று தனியாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல் பட்டப் படிப்பு பொறுத்தவரையிலே ஏற்கெனவே சில பிரிவினர்களுக்கு இருந்த சலுகையை இன்றைக்கு மற்ற மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அளித்ததின் வாயிலாக சமுதாயத்திலே தாழ்ந்த நிலையிலே கல்விச் செல்வத்தைப் பெற முடியாத துர்ப்பாக்கியசாலிகளாக ஆண்டாண்டுக் காலமாக வாழ்ந்து வந்த மக்கள் அந்தக் கல்விச் செல்வத்தை, கேடில் விழுச் செல்வத்தைப் பெற்றிடும் வகையில் அவர்களுக்கும் முறையாக இலவசப் பட்டப் படிப்பிற்காக வகை செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி இந்தச் சமுதாயம் பெருமை அடைகிறது. இன்றைக்கு அந்த மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்காக ஏற்கெனவே 25 விடுதிகள் இருந்தன. அதனை 50 ஆக உயர்த்தி 100 சதவீதம் அதிலே அதிகம் என்ற அளவிற்கு வழி வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் கலைஞரிடத்திலே இந்த மானியத்தில் பேசி சமுதாயத்தில் தேவையுள்ளோர்கள் என்று யார் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு குறிப்பாக வாதாடுகின்றேனோ, அவர்களுக்காக பல நன்மைகளை பெற்றிருக்கிறேன் என்ற மன நிறைவு எனக்கு உண்டு. அந்த நன்மையைத் தந்தவர் இன்றைக்கு யார்? அந்த நன்மைகளை எல்லாம் சமுதாயத்திற்கு தந்து கொண்டிருக்கிறாரே அவர் தான் தந்தவர் என்ற மன நிறைவோடும் நான் பேசுகின்றேன். கலைஞரிடம் மாறுபாடு இருக்கலாம். தனிப்பட்டு கலைஞர் என்ற முறையிலே அவரோடு மாறுபாடு இருக்கலாம். அதை நான் குற்றம் என்று கருதவில்லை. அரசியலில் கட்சி பேதா பேதங்கள் இருக்கலாம். அதுவும் இயற்கையின்பால் பட்டதுதான். ஏனென்றால் உள்ளத்தில் என்ன விருப்பம் இருந்தாலும், கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று அவரவர்கள் நின்று இருக்கின்ற இடத்தில் இருந்து சில

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

நடப்புகளைக் கையாளவேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் நடிப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. அவரவர்கள் அவரவர் களுடைய நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அவருடைய எழுத்திலே மாறுபாடு இருக்கலாம். அவருடைய பேச்சுக்களிலே மாறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், பிற்படுத்தப்பட்டோருடைய நலத்தைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்திலே இன்றைக்கு கட்சி பேதா பேதங் களுக்கு அப்பாற்பட்டு, மொழிக் கொள்கைக்கு அப்பாற்பட்டு, நம்முடைய தனிப் பெரும் தலைவராக, தமிழ்ச் சமுதாயத்தி னுடைய தனிப் பெரும் தலைவராக இன்றைக்கு எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடிய ஒரே ஒரு தலைவர் யார் என்றால் அவர்தான் மாண்புமிகு முதல்வர் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை நாம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண் டும். நாம் இதனால் முழுப் பயனையும் அடைய வேண்டுமானால், கட்சி பேதா பேதங்களை மறந்து விடுங்கள். கொள்கை என்பது நம் அனைவருடைய கொள்கை. தமிழருடைய குனிந்த தலைகள் எல்லாம் நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும். அநீதிக்கு ஆளாக்கப்பட்ட வர்கள் எல்லாம் நீதியைப் பெற்று, ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக தலையெடுக்க முடியாமல் புன்மையாய், தேரையாய், புழுவாய், மாக்களைவிட கேடு கெட்டவனாய், கல்வியைக் கற்றுக் கொள் வதற்கு அவனுக்கு உரிமை இல்லை என்று மறுக்கப்பட்டவனாய் வாழ்ந்த இந்தச் சமுதாயம் தலை நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அனைவரும் ஒன்று சேர வேண்டும்.

12—30 மணி

யார் யார் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய மேம்பாட்டில், சிறுபான்மை மக்களுடைய மேம்பாட்டில், ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்லப் போனால், உண்மையான தமிழன், தமிழகத்திலும் பிற்படுத்தப்பட்டவன்தான். அந்தத் தமிழனுடைய மேம்பாட் டிலே, யார் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களெல் லாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய இந்த திருவுருவத் தைப் பார்க்க வேண்டும். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களை பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய தந்தை பெரியாரைப் பார்க்க வேண்டும். கண்ணியம் மிக்க காயிதே மில்லத், அம்பேத் கார் போன்றவர்களைப் பார்க்கவேண்டும். இவர்களுடைய உருவங்கள் வேறு; உருக்கள் வேறு; கரு என்பது ஒன்றுதான். இவர்களுடைய கருத்து ஒன்றுதான் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

50 சதவிகிதம் இன்றைக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே, ஒரு தாய் இவ்வளவுதான் சட்டியிலே சோறு இருக் கிறது என்று சொன்னால்,—ஆறு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள்— அதிகமாக சாப்பிடுகிற குழந்தைக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகத் தான் கொடுப்பாள். ஏனென்று சொன்னால், அவன் அழுவான்.

அப்படி சண்டைபோட்டு அழுது, 'அதிகமாக எனக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும்' என்று அழுகின்ற குழந்தைக்கு—மற்ற குழந்தைகளுக்கு கொஞ்சம் குறைத்து கொடுத்து—அந்தக் குழந்தைக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுக்கிற ஒரு தாய் பாசத்தையுடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், இந்த சமுதாயத்திற்கு இன்னும் பல நன்மைகளைச் செய்வதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவரை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். அவர் நம்மை அணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனவேதான், இந்த சமுதாயத்தினுடைய ஒட்டுமொத்தக் குரலாக இன்றைக்கு இது இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான், உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம்களை பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைத்தார் என்ற வரலாற்று நாயகராக அவர் திகழ்கிறார். சிறுபான்மை உரிமைக் குழு, சிறுபான்மை நல ஆணையம், தமிழகத்திலே இன்றுவரை இல்லை. கடந்த ஆண்டுதான் வந்தார்கள். கடந்த ஆண்டுதான் அந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. இன்னும் ஓராண்டுக்கூட ஆகவில்லை. அதை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார் என்ற நன்றி உணர்வு, தொடர்பான இடத்திலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஒரு முடிவாகும் அது. உருது பேசுகின்ற மக்களுக்கு, அவர்கள் அந்த இடத்தை அளித்தார்கள். நாம் வைத்தக் கோரிக்கைகளிலே எது சாத்தியமோ, நிதிநிலைக்கொப்ப, அந்த சாத்தியங்களை அவர் செய்திருக்கிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால், சமுதாயத்திலே இருக்கிற பல்வேறு பிரிவினர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை, விகிதாச்சாரப்படி அடிப்படையிலே, அவர் நிறைவேற்றி இருக்கிறார். நிறைவேற்றி வருகிறார் என்பதுதான் உண்மை. ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு குறிப்பிட்ட சாராருக்கு அவர் சலுகை செய்கிறார் என்பதில் நான் அவரைப்பாராட்டவில்லை. எங்கெங்கு பள்ளங்கள் இருக்கிறதோ, அந்தப் பள்ளங்களையெல்லாம் அடைத்து, அந்தப் பள்ளங்களையெல்லாம் மூடி, நிலத்தைச் சரிப்படுத்துகின்ற வேலைகளை அவர் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதிலேதான் எனக்கு மகிழ்ச்சி.

ஒரு நல்ல மனிதாபிமான உணர்வு உள்ள ஒரு நல்ல பக்குவமான—பொறுமையுள்ள நிதானமாகப் பேசி, நிதானமாகச் செயல்படுகிற ஒருவர் நமது நாட்டினுடைய பிரதமராக வந்திருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்திலே ஜனதா ஆட்சி இருந்தபோது, இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக, பரிந்துரைகளை வழங்க வேண்டுமென்று அமைக்கப்பட்டது. அந்தப் பரிந்துரைகளோடு தங்களுடைய அறிக்கையையும் கிடப்பிலே போடப்பட்டு இருந்தது. எங்கோ, இருட்டறையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த அறிக்கைக்கு உயிர் கொடுத்து, அதிலே வண்ணம்சேர்த்து

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

தன்னுடைய எண்ணத்தையும் இணைத்து, அது நன்மை பயக்க வேண்டும்—நாட்டுக்கு வீட்டிற்கு அது நன்மை பயப்பதாக இருக்க வேண்டும்—என்று அதை இன்று நாட்டிலே நடமாட விட்டு, அதிலே அடங்கி இருக்கிற கருத்துக்களை எல்லாம் நீங்கள் ஆய்வு செய்து அரசுக்குத் தாருங்கள் என்று தனிக் குழுவையும் இன்றைக்கு மத்திய அரசு அமைத்திருக்கிறது. ஆனால் இருந்தாலும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அவ்வளவு விரைவிலே அவ்வளவு எளிதிலே இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிற்படுத்தப் பட்டோர் தலை எடுக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிற சக்திகள், அவ்வளவு விரைவிலே கதவைத் திறந்து விடுவார்கள் என்று நினைக்க வேண்டாம். எனவே, கதவைத் தட்டிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், கதவு உள்ளே இருந்து, யாராலோ மூடப்பட்டால், அந்தக் கதவை உடைத்து, உள்ளே நுழைந்து அந்த அறிக்கையை வெளியே கொண்டுவந்து, நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதைச் செய்வது திரு. வி.பி. சிங் அவர்கள் மட்டுமல்ல; அதைச் செய்யக்கூடிய முழு பொறுப்பும் இந்தியா முழுவதற்கும் உண்டு. ஆகவே, குரல் கொடுத்திருக்கிற தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நாடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லி, உங்களோடு நாடு இருக்கிறது; கோடானுகோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய உணர்வுகள் இருக்கின்றன; அந்த உணர்வுகளோடு நாட்டு நலிவுகள் நீங்கி, அநியாயங்கள் அகன்று, நியாயங்கள் எல்லாம் நாட்டிலே உலா வர வேண்டும் என்ற மக்கள் கூட்டம் உங்களிடத்திலே இருக்கிறது. எனவே தான், அந்த மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படுவதற்கு, நீங்கள் உங்களாலான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று, தமிழகத்து மக்களின் சார்பாக. அடக்கப் பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களின் சார்பாக இந்த அவையினுடைய ஒட்டுமொத்தமான கருத்தாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களிடத்திலே எங்களுடைய எண்ணங்களை எல்லாம் வெளிப்படுத்தி, அதை மத்திய அரசிற்குத் தெரிவித்து, உடனடியாக அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்ற மகத்தான பணியை வரலாற்றிலே இன்னொரு புது அத்தியாயத்தை எழுதிக் காட்ட வேண்டும் என்றும் உங்களிடத்திலே கோரிக்கையாக வைத்து நான் வேறு கருத்துக்களைப்பற்றி இந்த நிதி ஒதுக்கீடு விஷயத்திலே உள்ளே போக விரும்பவில்லை. போனால் நான் ஒவ்வொன்றாகத் தொட்டுப் பேசவேண்டும். எனவே, ஒட்டுமொத்தமாக இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, இதிலே ஏதாவது என்னுடைய கோரிக்கைகள் இருந்தால் அதை நான் எழுதிக் கொடுக்கிற—எழுதிக் கொடுக்கமுடியும், எழுதிக் கொடுத்தாலும் அதைச் செய்கின்ற மனப் பக்குவம் உங்களுக்கு உண்டு. எனவே, இத்தோடு நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை நிறைவு செய்து அமர்கின்றேன்.

12–35 மணி

*திரு, வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகவும் பிற்படுத்தப் பட்டோர் சீர் மரபினர் மீதான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை உருவாக்கித்தந்த உங்களுக்கு முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே 30 கோடி என்று அறிவித்து இருப்பதை, முன்னாலே ஒன்று சேர்த்து 130 கோடி என்று இருந்தால் பாராட்டு வதற்கு நன்றாக இருந்திருக்கும் என்ற என்னுடைய முதல் கருத்தை இங்கே சொல்லி, இங்கே மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. ஆசையன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கட்டப்பட்ட வீடுகள் இடிந்து போனது என்றும் குறைபட்டுக்கொண்டார்கள் நான் அவருக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், திராவிட முன் னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கட்டப்பட்டு வீணாகப் போனவை என்னென்ன என்பதைக் கூட புள்ளிவிவரங்களாகத் தரமுடியும் அதற்கு இந்த நேரத்தை வீணாக்கக்கூடாது என்று கூட நான் அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஆக, ஒவ்வொரு ஆட்சிக் காலத்திலே கட்டுவதும், இடிவதும் ஒரு ஆட்சியினுடைய தவறு அல்ல. அந்த வேலைகளை யார் செய்தார்களோ அவர்கள் மீது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று, எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அவர் இன்னொன்றையும் சொன்னார், 'சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைச் சொல்வோம்' என்று அவருடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சொல்லிய காரணத்தினாலேதான் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இன்று நாட்டுமக்களுக்கு நிறை வேற்றப்பட்ட காரணத்தினாலேதான் நிறைவேற்றிக்கொள் வோம் என்ற கருத்தைக்கூட இங்கே வலியுறுத்திச் சொன்னார். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே நான் அவருக்குப் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்வது, அப்படி இந்த ஓராண்டுக் காலத் தில் செய்திருந்தால், இந்த மக்களுக்கு அவருடைய திட்டங்கள் போய்ச் சேர்ந்திருக்குமேயானால் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் ஏன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு இடம் கூட வராமல் போனது என்பதை நம்முடைய ஆசையன் அவர்களைக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நாடாளுமன்றத் தேர்தல் மட்டுமல்ல, இடையிலே நடை பெற்ற சட்டமன்ற இடைத்தேர்தலிலேகூட ஒரு இடம் கூடவரா மல் போனது ஏன்? ஆக, சொன்னதைச் செய்வோம், செய்வதைச்

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

சொல்வோம் என்பது வாயளவிலேதான் இருந்ததே தவிர அது ஏட்டளவிலேதான் இருந்ததே தவிர, மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கமிஷனைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே மிக விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் இது ஒரு தொடர்கதையாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. மாண்புமிகு நேரு அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்த நேரத்தில் காகா கலேல்கர் கமிஷன் என்ற ஒரு கமிஷனை அமைத்தார்கள். அது மூன்றாண்டுக் காலம் நடைபெற்று அது ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்தது. அந்த ரிப்போர்ட்டும் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. பின்னாலே, இடையிலே அந்த நேரத்திலேதான் டாக்டர் நாகண்ண கவுடா தலைமையில் கர்நாடகாவிலே ஒரு கமிஷன் உருவாக்கப்பட்டது. கர்நாடகாவில் அந்தக் கமிஷன் அரசிற்கு ரிப்போர்ட் கொடுத்த காலத்திலேதான், அதற்கு முன்பாகவே, 1971-இல் அன்றைய முதல்வராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் சட்டநாதன் கமிஷனை 1971-இல் நியமித்தார்கள். ஆனால் கர்நாடகாவிலே நாகண்ண கவுடா கமிஷன் பரிந்துரையை, 'கம்பார்ட்மென்ட், ஏ. பி. சி.' என்று சமுதாயத்தைப் பிரிக்கின்ற அடிப்படையிலே கர்நாடக கவர்ன்மென்ட் அந்த நாகண்ண கவுடா கமிஷன் பரிந்துரையை ஏற்று அதைச் செயல் படுத்தத் தொடங்கியது. ஆனால் சட்டநாதன் கமிஷன் ரிப்போர்ட் கொடுத்தும் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் அந்த ரிப்போர்ட்டை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக, அந்த ரிப்போர்ட் வருவதற்கு முன்பே, அரசு கெசட்டிலே வெளியிடுவதற்கு முன்பாகவே என்ன செய்தார் என்றால், பி.சி.-க்கு அதாவது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு 25 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை உயர்த்தி 31 சதவிகிதமாகவும், ஷெட்யூல்டு கேஸ்ட், அதாவது மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட அந்தச் சமுதாயத்திற்கு 16 என்று இருந்ததை 18 என்று உயர்த்தியும், இதிலே அறிவிப்பை வெளியிட்டார்கள்.

12-40 மணி.

அந்த பிற்படுத்தப்பட்டவர்களிலே, ஃபார்வர்டு கம்யூனிட்டியிலே இருந்த ஒரு 12 ஜாதிகளைக் கூட அந்த பேக்வேர்டு—பிற்படுத்தப்பட்ட ஜாதியிலே இணைத்தார்கள். ஆக, அந்த 12 ஜாதிகளை, ஃபார்வர்டு கம்யூனிட்டி அதர் கம்யூனிட்டியிலிருந்து சேர்த்த நேரத்தில் 25, 1 ஆனது. ஆனால், 12 சாதிகளுடைய மக்கள்தொகையை எடுத்துப் பார்க்கிறபோது, அப்படி உயர்த்தியது போதாது என்றுதான் சொல்லப்பட்டு அன்றையதினம் புரட்சி ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்னர்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த

சமுதாய மக்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்று அதை 31 சதவீதமாக உயர்த்தினார்கள். மக்கள் தொகை அடிப்படையில் அந்த 12 சாதிகளையும் கணக்கெடுத்து இன்னும் அதிகமான பர்சென்டேஜ் கொடுக்க நினைத்து அந்த 31 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டைக் கூட உயர்த்தி, முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை 50 சதவீதமாக உயர்த்தினார்கள் என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள் என்பதைத் தெவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர், எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் யாரையும் அழைத்துப் பேசவில்லை என்று சொன்னார். எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தனது உடல்நலக் குறைவையும் பொருட்படுத்தாமல், இரண்டாம் முறையாக அமெரிக்காவிற்குச் சென்று திரும்பி வந்த நேரத்தில், உடல் நலிவுற்ற நிலையிலும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து சாதி மக்களையும் அழைத்துப் பேசி, ஒவ்வொரு சாதியினரின் தேவைகளையும் அறிந்து, தன்னை இழித்தும் பழித்தும் பேசியவர்களைக் கூட அழைத்துப் பேசி, அவர்களின் தேவைகளை அறிந்தார்கள். பின்னர் அதற்கான ஒரு ஆய்வை நடத்த உத்தரவிட்டார்கள். ஆனால், வந்தவர்கள் எல்லாம் சொன்ன மக்கள் தொகை, அரசாங்க கெஜட்டில் இருந்த மக்கள் தொகையினை விட மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்றுகூட கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. அதை சரிசெய்வதற்காகத்தான், சரியான புள்ளி விவரம் வேண்டுமென்பதற்காக அம்பாசங்கர் அவர்களின் தலைமையில் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்தார்கள். அப்போது ஜனதா கட்சியின் சார்பாக பிரதமராக இருந்த மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இதே காரணத்திற்காக மண்டல் அவர்களின் தலைமையில் கமிஷன் ஒன்றை அமைத்தார்கள். மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை தயாரானபோது அவர்கள் பதவியில் இல்லை. அதை அமல் செய்யாமல் மத்திய அரசு முடக்கி வைத்திருக்கிறது. இப்போது மாநில சர்க்காரிலும், மத்திய சர்க்காரிலும் இருக்கிற நமது முதல்வர் அவர்களின் குடும்பத்திலே இருப்பவர் கூட மத்திய அரசிலே அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், நான் இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், மைய அமைச்சரவையில் இருக்கிற மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை உடனடியாக அமல்படுத்த நீங்கள் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்றுதான். அதை அமல்படுத்த அவர்கள் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அவர்கள் அமல் படுத்தாவிட்டால், தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற அத்தனை மக்களையும் ஒன்று திரட்டி, அதற்கான நடவடிக்கைகளில் இறங்கினால் அதற்கு அண்ணா தி.மு.க. வும் உடந்தையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு, தேவிலால் அவர்களை, இந்த மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக பிரதமர் திரு. வி.பி. சிங் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேவிலால் அவர்கள் ஒரு முற்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர். ஆனால், தேவிலால் அவர்கள் இந்த கமிஷன் பற்றி தெரிவித்த கருத்துக்களுக்காக, பீகாரிலும், உத்திரபிரதேசத்திலும் வன்முறை ரகளைகள் நடந்து உயிர்ச்சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, வி.பி. சிங் அவர்களுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிற கலைஞர் அவர்கள் தேவிலால் அவர்கள்......

திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ தேவிலால் அவர்கள் அறிக்கையைப் பற்றிச் சொன்னதால்தான், பீகாரிலும் உத்திரப்பிரதேசத்திலும் போராட்டம் நடந்தது என்று தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். தேவிலால் அவர்கள் உயர்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர் என்று சொல்வதும் சரியான கருத்து அல்ல. மண்டல் கமிஷன் ரிப்போர்ட் இன்றைக்கு இருக்கிற ஜனதா தள அரசினால் முடக்கிவைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று இப்படி தவறான கருத்துக் களைத் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே மூலையில் கிடந்த மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையை இப்போது வந்துள்ள ஜனதா தள அரசாங்கம் தூசி தட்டி, மக்களுக்குத் தெரியும்படியாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : நான் அதைத்தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன். அதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். திரு. தேவிலால் அவர்கள் ஜாட் என்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ''Jat'' என்பது உயர்ந்த சாதியல்ல. மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பைக் குறிக்கும். (குறுக்கீடு).

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சித்ர் : தேவிலால் அவர்கள் உருவத்தில்தான் உயரமாக இருக்கிறார். ஜாதியில் உயர்ந்தவர் என்று சொல்ல முடியாது. அவர் ஜாதியைப் பற்றி கவலைப் படுபவர் அல்ல. மண்டல் கமிஷன் அறிக்கை......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஐயா சொல்லியாகிவிட்டது, ஐயா. (சிரிப்பு)

12-45 மணி,

திரு. கோ. வீரையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. அவர் இன்ன ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அது குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது. ஜாட் இனத்து

மக்கள் பிற்பட்ட ஜாதியினர்தான். அவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியினர் அல்ல. ஆனால், தவறுதலாக இங்கே பதிவாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காகவும், அந்தத் தவறை நீங்கள் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவருடைய செய்தியும், நம்முடைய பதிலும் சேர்ந்தே இருக்கிறது. எனவே, இருக்கலாம்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இன்றைக்கு விலகிக் கொண்டிருப்பதாகக் கூட தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: கட்சியின் தலைவர் பதவியிலேயிருந்துதான் ராஜினாமா பண்ணி இருக்கிறாரே தவிர, அமைச்சர் பணியிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொள்கிறேன் என்று அவர் ஒருநாளும் சொன்னதும் இல்லை. சொல்லப்போவதும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது திடீரென்று தோன்றியது மாதிரி இருக்கிறது. (சிரிப்பு)

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் ஜாதியில் உயர்ந்தவர் அல்ல. பொருளாதாரத்திலே உயர்ந்தவர் என்பதை நாடு அறியும். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை எல்லாம் வேகமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். உங்களுக்கு, ஆர்வத்திற்காகத்தான் சொல்கிறார்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்ச்சைகள் முழுவதிலும் நான் ஈடுபட விரும்பவில்லை. ஆனால், அப்படி அவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் தவறுதலாகத்தான் நடப்பார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல. ஆக, ஜாதி உயர்ந்ததாக இருந்தாலும் இந்த கமிட்டி அமல் நடத்துவதில் நிச்சயமாகத் தவறு செய்ய மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எத்தனையோ சலுகைகளை இங்கே அறிவித்திருந்தாலும் கல்வியிலும் வேலைவாய்ப்பிலும் அரசின் உதவி பெறுகின்ற நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்த சதவீதம் என்பது கடைப்பிடிக்கப்படாமல் உள்ளது. தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் இருந்து பல கோடிக்கணக்கான பணத்தைப் பெற்று பல பெரிய நிறுவனங்களை உருவாக்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களிலே,

1990 எப்ரல் 10] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

எல்லாம் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற சதவீதத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கான ஒரு உத்தரவை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வழங்கவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மக்கள் தொகை எவ்வளவுதான் இருக்கிறது? ஒவ்வொரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஊர்வலம் நடத்துகிறார்கள். எங்களுடைய சமுதாயத்தினர் 2 கோடி, 3 கோடி, 80 இலட்சம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இப்படியே அது கிட்டத்தட்ட 20 கோடி என்ற அளவுக்கு வந்து இன்றைக்கு இந்தியாவின் ஜனத்தொகையே தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துவிடும்போல் இருக்கிறது. எனவே, உண்மையான மக்கள் தொகை என்னவென்று ஒவ்வொரு ஜாதி வாரியாக, சமுதாய வாரியாக, எவ்வளவு பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்று இந்த 1990–91 ஆம் ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாக அதற்கென்று தனியாக ஆட்களை நியமித்து, எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை, கணக்கெடுத்து உண்மையான அறிவிப்பை அரசாங்கத்தின் சார்பாக மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, 1961ஆம் ஆண்டு அரசு கெஜட்டில் ''மேதர்'' ''மேதவர்'' என்ற மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய மக்களாக அதாவது எம்.பி.சி. என்ற அளவிலே இருந்தார்கள். 1961ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அந்த மேதர், மேதவர் என்பது மகேந்திரா, மேதவர் என்று அறிவிப்பு வந்ததால் 1961ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு மேதர், மேதவர் என்ற வகையில் பயன்பெற்றவர்கள், அந்த ஜாதியை வைத்து சர்ட்டிஃபிக்கேட் வாங்கியவர்கள் இப்போது வாங்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் வரவேண்டும். இந்த மேதர், மேதவர், வேதநாயகர், வேணுகுலம் என்கின்ற உட்பிரிவுகளாக இருக்கின்ற அனைவருக்கும் இந்தப் பயன் கிடைக்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுதான். ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்த உரிமையை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாவிதர், சலவைத் தொழிலாளி நரிக்குறவர், ஆகியோரை எல்லாம் மோஸ்ட் பேக்வர்டிலே இருந்து தாழ்த்தப்பட்டவர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். அது நியாயமும்கூடதான். இன்றைக்கு நரிக்குறவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் தெருவோரத்தில் எங்கோ இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருப்பதற்கு என்று நிரந்தரமான இடம் கூட இல்லை. சத்திரங்கள் போன்ற இடங்களிலும் வேறு எங்கெங்கெல்லாமோ அவர்கள் படுத்துத் தூங்குகிறார்கள். சமையல் செய்து சாப்பிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைத் தாழ்த்தப்

பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து வீட்டுமனைப் பட்டா இலவசமாகத் தர வேண்டும். தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது போல் அவர்களுக்கும் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களை வாழவைக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கி றேன்.

இன்னொன்று அவர்கள் நான்கு சமுதாயங்கள் சேர்ந்து ஒரு எம்.எல்.சி. இடத்தைக் கூட தரவேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

12.50 மணி

ஆகவே, கிராமப் பகுதியிலே எல்லா கிராமங்களிலும் வாழ் கின்ற அவர்களுக்கு ஒரு எம்.எல்.சி. இடத்தை தர வேண்டு மென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த எம்.பி.சி., சீர்மரபினருக்கு உண்மையிலேயே மாண்பு மிகு முதல்வருக்கு உதவ வேண்டுமென்ற எண்ணம் உளமார இருக்குமேயானால், ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும். கிராமப் புறத்திலேயிருந்து வருகின்ற மாணவ மாணவியர்கள் இன்றைக்கும் மிகவும் பின்தங்கித்தான் இருக்கிறார்கள். நுழைவுத் தேர்வு என்று வைத்திருக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு 75 சதவீதம் நுழைவுத் தேர்வில் வாங்கியிருந்தால், 10 சதவீதம் மார்க்கை கிராமத்திலேயிருந்து வருகின்றவர்களுக்குக் கூட்டி, 85 சதவீதம் என்று ஆக்கித் தரவேண்டும். இதை மானியம் என்ற அடிப்படையில் தர வேண்டும். இது கிராமம் முன்னேறு வதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

50 மாணவ விடுதிகளை புதியதாகத் திறக்க இருக்கிறார்கள். அதை பெரியார் மாவட்டத்திலே, என்னுடைய தொகுதியிலும் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள் கிறேன். காவளிபாளையம், மலையப்பாளையம் என்ற இடத்தில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். இருந்த நேரத்தில் மாணவர் விடுதி திறக்கப்பட்டது. அன்றையதினம் அவர்களுக்கு பி.சி. ஹாஸ்டல்தான் திறந்தோம். ஆனால், இன்றைக்குக் கொடுத் திருக்கிற குறிப்பிலே அதை எம்.பி.சி. என்று அறிவித்து இருக் கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள். எந்த அடிப்படை யிலே அதை எம்.பி.சி. என அறிவித்தார்கள் என்பதை எங்களால் அறிய முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட அந்த ஹாஸ்டல் திறக்கும் போது, எம்.பி.சி., சீர் மரபினருக்குத் தனியாகக் கூட திறந்து விடலாம். டைரக்டரையே தனியாக நியமித்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட அளவிலும், ஊராட்சி ஒன்றிய அளவிலும் அமைக்கப் பட வேண்டுமென்பதையும் இந்தநேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. வி. கே. சின்னசாமி]

ஹாஸ்டலிலே படிக்கின்றவர்களுக்கு ரூ. 80, ரூ. 85 கொடுக்கிறார்கள் : ஓரளவு, ரூ. 100-வது கொடுக்கவேண்டும். அதேபோல, பள்ளியிலே, கல்லூரியிலே படிக்கின்ற தரப்படுகின்ற ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, வெள்ளாள கவுண்டர் சமுதாயத்தையும் எம்.பி.சி. பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆக, அதையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். வேண்டுமென்றால் 20 என்று இருப்பதை 25—ஆக உயர்த்தி, அந்த இனத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, எல்லா கவுண்டரும் ஒரே இனமாகக் கருதப்பட வேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு இடம் கொடுக்க ரூ. 1 கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறீர்கள், எம்.பி.சி. சீர் மரபினருக்கு. நான் தெரிவித்துக்கொள்வது பி.சி.-யிலே, கிராமத்திலே கூலி வேலை செய்பவர்களுக்கு சாதாரணமாக, ஒரு செண்ட் இடம் கூட இல்லையென்ற நிலையில் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு கோடி போதாது. ரூ. 1 கோடி என்பதை ரூ. 5 கோடியாக உயர்த்தி, எம்.பி.சி., சீர் மரபினருக்கு வீட்டு மனை ஆர்ஜிதம், அதேபோல, பி.சி.-யிலே இருப்பவர்களுக்கு கூலி வேலை செய்கிற கவுண்டராக இருக்கலாம். நாடாராக இருக்கலாம். முதலியாராக இருக்கலாம், ஆக அவர்களும் வீட்டு இடம் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வீட்டுமனை கொடுக்கின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஏழைகளான அவர்களுக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, ரூ. 1 கோடியை, ரூ. 5 கோடியாக அதிகரித்துத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டு, இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர் மரபினர், சிறுபான்மையினர் ஆகியோருக்கான மானியம் இன்றைய தினம் விவாதிக்கப்பட்டு, அது நிறைவேற்றித் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிற கட்டத்தில், இந்த மானியத்தின் அடிப்படையிலே பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களை வழங்கியுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே பேசிய உறுப்பினர்கள் இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கி இருக்கிற தொகை குறைவானது என்று கூறினாலும், அல்லது சிலவற்றைக் குறை கூறி, குற்றம் சாட்டிப் பேசினாலுங்கூட, அத்தகைய குறை கூறல்கள், குற்றச்சாட்டுகள் இவைகள் எல்லாம் மேலும் இந்தத்

துறையை வளர்ப்பதற்கும், அப்படி வளர்ப்பதன் மூலமாக, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட, சீர் மரபினர், மற்றும் சிறுபான்மை மக்களுக்கு நன்மை செய்ய இந்த அரசை ஊக்கப்படுத்தும் வேண்டுகோளாக அமையும் என்கின்ற எண்ணத்தோடு நான் அந்தக் கருத்துக்களையும் அவை எதிர்தரப்புக் கருத்துக்களாக இருந்தாலும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கருத்துக்களாக இருந்தாலும் அவற்றையும் நான் பணிவன்போடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

12.55 மணி

நான் இன்றைக்கு இந்த விவாதத்திலே எதிர்பார்த்ததும் ஏறத்தாழ நிறைவேறி இருப்பதும் — இந்த ஒரு மானியத்திலாவது நம்முடைய திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல அவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இருந்து கருத்து மோதுதல்களுக்கு அதிக இடம் தராமல், கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களுக்கு வழி வகுக்காமல் மோதுதல் இல்லாமல் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்பதுதான். ஏனென்றால் நம்முடைய நண்பர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல பெரும்பாலான பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், சீர் மரபினர், சிறுபான்மையினர் வாழுகின்ற இந்தத் தமிழ் நிலத்தில் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல அடக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாமெல்லாம் இந்த அவையிலே வீற்றிருக்கிறோம். ஆளும் கட்சியினராக இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும் அந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கே நாம் வீற்றிருக்கிறோம்.

ஒரு 40 ஆண்டு அல்லது 50 ஆண்டுக் காலத்திற்கு, இன்னும் மேலே செல்லக்கூடிய காலத்திற்கு பின்னோக்கி இந்த மாநிலத்திலே அமைந்திருந்த அரசுகளை எண்ணிப் பார்த்து, இன்றைக்கு இந்த அவையிலே அமர்ந்திருக்கிற நாமெல்லாம் யார், எப்படிப்பட்டவர்கள், எப்படி ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள், எப்படி அடக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள், நாமெல்லாம் இன்றைக்கு ஒரே அவையிலே அமர்ந்து இருக்கின்ற அளவுக்கு வளர்ச்சி, முன்னேற்றம இன்னும் சொல்லப்போனால் சரியாக சமுதாயத்தில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் யார் என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, அவர்கள் இன்றைக்கு நாம் துயில் கொண்டிருக்கிற திக்கு நோக்கித் தொழவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1921 ஆம் ஆண்டில் பனகல் அரசர், ஆளுகின்ற பொறுப்பிலே தலைமைப் பதவியை ஏற்ற அந்த நேரத்தில் கல்வித் துறையிலே, வேலை வாய்ப்புத் துறையிலே பெரும்பாலான மக்களைக் கொண்ட சமுதாயம் தலை எடுக்க முடியாமல் புறம் தள்ளிப்

போகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, அந்த மக்களுடைய நன்மைக்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, நிறைவேற்றப்பட்டச் சட்டம் நடமாட முடியாமல் அன்றைக்கு இருந்த அதிகார வர்க்கத்தால் தடுக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் அமைச்சர் பொறுப்பை 1928 ஆம் ஆண்டு சுப்பராயன் அவர்கள் தலைமையிலே ஏற்றுக்கொண்ட முத்தையா முதலியார் அவர்கள் ' கம்யூனல் ஜி.ஓ. ' என்கிற அந்த வரப்பிரசாதத்தை நமக்கு சட்டரீதியிலே வழங்கினார்கள். அப்படி வழங்கப்பட்டபோது ஒரு வேலைக்கு, ஒரு பணிக்கு 12 பேர்களை எடுக்க வேண்டுமென்றால் அந்த 12 பேர்களில் ஏற்கெனவே முன்னேறியவர்கள் எத்தனை பேர், முன்னேற வேண்டிய நிலையில் பின்னுக்கு தள்ளப்பட்டு இருப்பவர்கள் எத்தனை பேர், இஸ்லாமியர் எத்தனை பேர், கிறிஸ்தவர் எத்தனை பேர், தாழ்த்தப்பட்டோர் எத்தனை பேர் என்கின்ற ஒரு முறை வகுக்கப்பட்டு, அது சட்டமாக ஆக்கப்பட்டபோது அன்றைக்குப் பெரும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்த எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் முத்தையா அவர்கள் அதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றிய போது, 1928 ஆம் ஆண்டு தந்தை பெரியார் அவர்கள் குடியரசு இதழில் " மந்திரி முத்தையா முதலியார் வாழ்க! வாழ்க!! வாழ்க!!! " என்று மூன்று வாழ்த்து முழக்கங்களை இணைத்து தலையங்கம் எழுதினார்கள் என்றால் எவ்வளவு உணர்ச்சிப்பூர்வமாக இந்தக் கருத்து அன்றைக்கு இந்தச் சமுதாயத்தை விழிப்படையச் செய்வதற்கு ஒரு திட்டமாக வந்திருக்கிறது, ஒரு சட்டமாக வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்த்துப் பெருமை அடைய முடியும்.

இன்றைக்கு வளர்ந்துவிட்ட ஒரு சமுதாயத்தில், பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சந்திக்கக்கூடிய ஒரு சமுதாயத்தில், நம்முடைய முன்னோர்கள் ஒரு 40,50 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு இதற்காகப் போராடியதெல்லாம் மிகச் சாதாரணமாகத் தெரியக்கூடும்.

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் ஒப்புதலுடன் அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையிலே இப்படிப்பட்ட புரட்சிக்கு வித்திட்டவர்கள் எவ்வளவு அரும்பாடுபட்டு அந்தப் பணியினை மேற்கொண்டார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்த்து அவர்களைப் போற்றிப் புகழக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எதிர்ப்புக்கிடையிலே கொண்டு வரப்பட்ட அந்தச் சட்டம், அதற்குப் பிறகு 1936 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அன்று அமைந்திருந்த அரசால் எதிர்க்கப்பட்டாலும் கூட

தந்தை பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணாவும் அன்றைய தினம் போர்க்குரல் எழுப்பிய காரணத்தால் அந்த எதிர்ப்பு தூளாக்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலே முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த அந்தக் காலக் கட்டத்தில் 1950 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் அவரும் அந்தச் சட்டத்தைப் புறக்கணிக்க விரும்பவில்லை. அதற்கு முன்பே ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் புறக்கணிக்க வேண்டும், இதை ரத்துச் செய்ய வேண்டும் என்ற குரலுக்கு செவி சாய்க்காத காரணத்தினால் ஓமந்தூர் ராமசாமி அவர்களை தாடி வைக்காத ராமசாமி நாயக்கர் என்றுகூட அன்றைக்குக் கேலி பேசினார்கள், கிண்டல் செய்தார்கள்.

ஆனால் 1950 ஆம் ஆண்டில், இது நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, உயர்நீதிமன்றத்திலும், உச்சநீதிமன்றத்திலும் இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் பெரியாரும், அண்ணாவும் எந்த அளவுக்கு தமிழகத்திலே போர்க்கோலம் பூண்டிருந்தார்கள் என்பது கடந்த கால வரலாறாகும். அவர்கள் மாத்திரம்அல்ல. இதே மன்றத்திலே காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பில் உறுப்பினராக இருந்து மறைந்த கோசல்ராம் அவர்கள், மறைந்த ஆர். வி. சுவாமிநாதான் அவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் கூட நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்புக்குப் பிறகு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய வாழ்வு பெருமளவு பாதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது, எனவே, அரசியல் சட்டத்திலே ஒரு மாற்றம் தேவை, இதற்கான ஒரு மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை, பெரியார் அவர்களுடைய கருத்தை, அண்ணா அவர்களுடைய கருத்தை, அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மாமன்றத்திலே பேசி, அதற்குப் பிறகு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் முதல் தடவையாக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியதே தமிழகத்திலே ஏற்பட்ட அந்தப் புரட்சியின் காரணமாகத்தான்.

அதற்குப் பிறகுதான் 'சோசியலி அண்டு எஜுகேஷனலி பேக்வேர்ட்' என்கின்ற அந்தச் சொற்றொடர் பயன்படுத்தப் பட்டு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புக் கவசமாக அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்குக்கூட இந்த உரிமை, பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவை என்று வாதிடவேண்டிய சூழ்நிலை நமக்கெல்லாம் இருக்கிறது. அதற்கான மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டவேண்டி இருக்கிறது. அன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் தோற்கடிக்கப்பட்டபோது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு இதழில் ஒரு தலையங்கத்தை தீட்டினார்கள். அந்தத் தலையங்கத்தைத் தொடர்ந்து அவரும்

1990 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார். 1951 ஆம் ஆண்டில் 'கம்யூனல் ஜி.ஓ. வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் செல்லுபடியாகாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பளிக்கிறது. அண்ணா அந்தத் தலையங்கத்தில் எழுதுகிறார்.

''ஏமாந்த காலத்தில் ஏற்றம் கொண்டோரால் சமூக நீதி சாக்கடையில் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. சட்டம் என்ற கோல் கொண்டு. சுப்ரீம் கோர்ட் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டி வகுப்பு உரிமை செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்பு தந்துவிட்டது. சட்டம் என்ற கூண்டு உள்ளே சமூக நீதி தேன் தேடி அலைபவனைத் தேள் கொட்டியதைப் போல, சமநீதி மூலம் தன் முடிந்துபோன வாழ்வைச் சீர்படுத்திக் கொள்ள தொடங்கிய மக்களின் முன்னேற்றப் பாதையிலே வீழ்ந்தப் பேரிடியாகும் இந்தச் சம்பவம், திகைத்துத் திண்டாடும் திராவிட சமுதாயம் ரத்தம் கொதிக்க, எண்ணங்கள் கிளர்ச்சி முரசு கொட்ட எங்கள் முதுகெலும்பு உடைக்கப்பட்டதா? இருதயத்தையோ எத்தர்கள் எடுத்துவிட்டனர். எங்களுக்கா இந்தப் பேரிடி என்று தமது ஒளியிழந்த கண்களிலே நீர் ததும்ப, ஒலியிழந்த குரல்களிலே வேதனை தொனிக்க தமது தலைவர்களைச் சோகத்தோடு பார்க்கிறது. சமூக நீதி சென்னை நீதிமன்றத்திலே சட்டப் பிரச்சினை மூலம் சாய்க்கப் பட்டதுமே நாம் எல்லாம் குமுறினோம். நாடெங்கும் மக்கள் கண்டனத்தைத் திரட்டிக் காட்டினோம். சம நீதி வேண்டும். இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்து என்ற முழக்கங்களோடு'' என்று குறிப்பிட்டார். தொடர்ந்து அண்ணா சொன்னார். நாட்டிலுள்ள ஜாதி பாகுபாடு அனைத்தும் ஒழிந்து, மக்கள் அனைவருமே சமுதாயத் துறையிலே ஒன்றே குலம் என்ற நிலை ஏற்படும் வரையில், இந்த வகுப்புவாரி முறை, அதாவது வகுப்புக்கு ஏற்ற நீதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு இருந்தே தீர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து பண்டித நேரு அவர்கள் பாராளுமன்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுடைய கூட்டத்தில் பேசும் போது

13-05 மணி

I will lay special emphasis on casteism because it is the most dangerous tendency. We talk about casteism and we condemn it as we should. But the fact remains that a half dozen or may be ten —, so called superior castes dominate the Indian scene among the Hindus. There is no doubt about it. If we do not equalise or tend to equalise, undoubtedly casteism will flourish in a most dangerous way என்று குறிப்பிட்டார்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 10

நான் ஜாதி தன்மை குறித்து முக்கியமான கவனம் செலுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அது மிகவும் ஆபத்தான போக்கு ஆகும். நாம் ஜாதிகளைப் பற்றி பேசுகிறோம். அதைப் பற்றி கண்டிக்கிறோம். எதனால் என்றால் இந்து சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த 6 அல்லது 10 உயர்ந்த ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியாவின் அமைப்பையே ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். அதைப்பற்றி எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. நாம் அதனை சமப்படுத்தாமலோ அல்லது சமப்படுத்த முயற்சிக்காமலோ இருந்தால் சந்தேகத்திற்கு இடம் இன்றி ஜாதித் தன்மை மிக ஆபத்தான அளவிலே வளர்ந்துகொண்டு போகும் என்று நேரு பிரான் அந்தக் கூட்டத்திலே எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் அந்தப் போராட்டத்தின்போது வகுப்புரிமைப் போராட்டம் என்ற நூலை எழுதினார். அந்த நூலுக்கு சிறப்புரை எழுதியவர் திரு. முத்தையா முதலியார் அவர்கள். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள், மிக அழகாக, கம்யூனல் ஜி.ஓ.வை. ஆதரிப்பவர்கள் கூறுவதெல்லாம் தகுதியற்ற முன்னேறிய வகுப்பினரை அதிகம் எடுப்பதை கைவிட்டு, தகுதியற்றவர் என்றாலும் பிற்படுத்தப்பட்டவர் என்றால் உரிமை மிகுந்த மற்ற வகுப்பாரை எடுப்பது என்பதாகும். மேலும் தகுதி திறமை என்பது அர்த்தமற்ற, ஆதாரமற்ற, சுயநல ஏமாற்றுக் கூச்சலே ஆகும் என்று முத்தையா முதலியார் குறிப்பிட்டார். அதையே பெரியார் குறிப்பிடுகிறார். இந்தியாவுக்கு, சிறப்பாக தென் இந்தியாவுக்கு ஜாதி வித்தியாசங்கள் ஒழிக்கப்படுவதும், சட்டபூர்வமாக அது வெற்றி பெறும்வரை சமூக எதிர்ப்பையும், இழிவையும் சமாளிக்க அரசாங்கத்தின் அரசியல் உரிமை ஸ்தாபனங்களில் பேதப்படுத்தப்பட்ட வகுப்புகளுக்கு விகிதாச்சார உரிமைகள் வேறுபடுவதையும் ஒரு பெரும் சமதர்மப் புரட்சியாகவே நான் கருதுகிறேன். மேலும் பெரியார் கூறுகிறார். ஜாதியையும், மதத்தையும் ஒருபுறத்திலே காப்பாற்றிக் கொண்டு மற்றொரு புறத்திலே ஜாதி மத வகுப்பு பிரதிநிதித்துவங்கள் கேட்பது இழித் தன்மை என்று சொன்னால் அப்படிச் சொல்வது ஆயிரம் மடங்கு, இரண்டாயிரம் மடங்கு இழித் தன்மையும், வஞ்சகத் தன்மையும், துரோகத் தன்மையும் ஆனது என்று பெரியார் சொல்கிறார். இத்தகைய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே தான் இந்த நிலத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், அடக்கப்பட்ட மக்கள், தாங்கள் எப்படியும் முன்னேற வேண்டுமென்ற முனைப்பிலே ஈடுபட்டு அதற்கான வகையிலே உறுதியான அரசுகள் தங்களால் இயன்றவரை அவர்களுக்கு கைகொடுத்து, இன்று இருக்கின்ற இந்த அரசு கடந்த கால அரசுகளை விட மேலும் ஒருமடங்கு அல்ல, இரு மடங்கு அல்ல பல

1990 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மடங்கு நன்மைகளை இந்தச் சமுதாயத்திற்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு 1967ஆம் ஆண்டு அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே அமைந்து, அண்ணா அவர்கள் மறைந்தபோது, அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றபோது, 1969ஆம் ஆண்டு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக முதல் முதலில் ஒரு தனித் துறை அமைக்கப்பட்டதை நீங்கள் மிக நன்றாக அறிவீர்கள்.

13-10 மணி

அதற்குத் தனியாக ஒரு அமைச்சர் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் அப்போதுதான். 1969 வரை இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடைய துறைக்கான மானியத்தில், நம்முடைய திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதுபோல, இந்த மானியம் கவனிப்பாரற்று, கேட்பாரற்று விவாதிக்கப்பட்ட சூழலில், சில லட்சம் ரூபாய்கள் தான் இந்த மானியத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டது. 1969ஆம் ஆண்டுதான் பிற்பட்டோர் நலத் துறை மானியத்திற்காக முதன் முதலாக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1969லே, ஒரு கோடி ரூபாயாக ஒதுக்கப்பட்ட இந்தத் தொகை, 20 ஆண்டுகளில் வளர்ந்து, வளர்ந்து, கடந்த ஆண்டு 19 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலே வந்து நின்றது. ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலே வளர்ந்த இந்தத் தொகையை இன்றைய தினம் மேலும் ஒரே ஆண்டில், நம்முடைய நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் இங்கே பாராட்டி, எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, 11 கோடி ரூபாயை அதிகமாக்கி, ஒரே ஆண்டில் 30 கோடி ரூபாய் இந்தத் துறைகளுக்காக இன்றைய தினம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனில் இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகின்ற சான்றாகும்.

இங்கே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 20 சதவிகிதம் அளிக்கப்பட்டதைப் பாராட்டி அனைவரும் பேசினார்கள். எனக்கு இன்று பெருமகிழ்ச்சி என்னவென்றால், பிற்படுத்தப் பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக விவாதிக்கப் படும் இந்த மானியத்தில் தனித் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டு வந்த நம்முடைய திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களும், நண்பர் திரு. பழனிச்சாமி அவர்களும் இன்னும் இதற்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுப் பேசியது எனக்கு மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். ஏனென்றால் எந்த மக்கள் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும், தாழ்த்தப்பட்ட அடித்தளத்தில் வீழ்த்தப்பட்டு, பிற்பட்டுக் கிடக்கிற மக்கள் உறவோடு உரிய நண்பர்களாக வாழவேண்டுமென்று எண்ணு கிறோமோ, அவர்களிடத்திலே இன்றைக்கு அந்த ஒற்றுமை இல்லை. இப்போதுகூட நான் வேதனையோடு தெரிவிக்க

விரும்புகிறேன். நேற்றைக்குகூட தென் மாவட்டங்களில் ஒரு மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களுக்கும் இடையிலே ஏற்பட்ட ஒரு கலவரத்தின் காரணமாக இரண்டொருவர் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் இந்த அவையிலே இருக்கின்ற தனித் தொகுதியிலே வெற்றி பெற்ற உறுப்பினர் கள் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் பேசுவதும், அதைப் போல ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை மானியத்திலே பிற்படுத்தப் பட்ட சமுதாயத்தினுடைய பிரதிநிதிகள் அவர்களுக்காகப் பேசுவதும் இந்த மாமன்றத்திலே நாம் ஒரு நல்ல மரபாக வளர்த்திருப்பது அந்த மக்களிடத்திலே ஒற்றுமையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கொள்கையோடுதான். இருந்த போதிலும் கூட இன்னமும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அந்த ஒற்றுமை உணர்வோடு செயல்பட, உறவு கொள்ள முன்வரவில்லையே என்பதை எண்ணுந்தோறும், இவ்வளவு செய்தும்கூட, இவ்வளவு கை தூக்கிவிட எல்லா அரசுகளும் முயன்றும்கூட, இந்த முயற்சி பலனளிக்கவில்லையே என்ற ஏக்கம் நம்மை வாட்டிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. நான் எழுதிய ''ஒரே இரத்தம்'' என்ற தொடர் கதையிலேகூட குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்தக் காலத்திலே, புராண காலத்திலே புலியும், மானும் ஒரே துறையிலே தண்ணீர் குடித்தது என்று படித்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் மானும், மானுமாவது ஒரே துறை யிலே தண்ணீர் குடிக்கக்கூடாதா? பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் மான் இனம்தானே? அவர்கள் வேங்கை இனம் அல்லவே! இருவரில் ஒருவர் வேங்கை இனம் அல்லவே! பிறகு மானும், மானும் கூட இந்தக் காலத்திலே ஒரே துறையிலே தண்ணீர் குடிக்க மறுக்கின்ற னவே என்ற ஆதங்கத்தை நான் அதிலே வெளியிட்டிருக்கிறேன். எனவே நாம் இந்தத் துறையின் மூலமாக பணத்தை வாரி, வழங்கினாலும், அதற்காகப் பள்ளிகளை எழுப்பினாலும் கல்லூரிகளை உருவாக்கினாலும், வேலை வாய்ப்பு மற்றும் பல வாய்ப்புகளை இந்த மக்களுக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக நாம் ஒதுக்கித் தந்தாலும்கூட, அவர்களிடத்திலே ஏற்படுகிற வளர்ச்சி முழு அளவில் இல்லை என்பதால், அவர்கள் வாழ நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டுச் செயல்பட வேண்டுமென்ற அந்த வேண்டுகோளை யும் இந்த மானியம் விவாதிக்கப்படுகிற இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

13-15 மணி

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக 20 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு செய்தது பற்றி நம்முடைய எதிர்க் கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய திரு. சின்னசாமி அவர்கள், இது என்ன பெரிய காரியம் என்பது போலக் குறிப்பிட்டார். இதற்கு மீண்டும் ஒரு மக்கள் தொகைக் கணக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று முதலிலே

1990 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பேச்சை ஆரம்பித்த மாதப்பன் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார் அவர்களே சொன்னார்கள்; அவர்களே பதிலும் சொன்னார்கள். சிங்காரமும் சொன்னார். சென்சஸ் எடுக்க ஆரம்பித்தால் ஒவ்வொரு சாதியும், 2 கோடி, 3 கோடி என்று சொல்லி தமிழ்நாட்டினுடைய மக்கள் தொகை 20 கோடி என்று வந்து விடும் என்று. அவரே அதற்கான விடையையும் வழங்கினார். என்ன தான் சரியாக கணக்கு எடுக்க சரியான அதிகாரிகளை நாம் இன்றைக்குப் பயன்படுத்தினாலும் கூட அது இன்றைய சூழ்நிலையிலே அது முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கான விகிதாச்சாரத்தை ஒதுக்கினால் இயலாது என்ற காரணத்தினாலேதான் விரைவிலே ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை—பல குழுக்களின் சார்பாக எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை. சட்டநாதன் குழு, தொடர்ந்து அம்பாசங்கர் குழு—இந்தக் குழுக்களின் சார்பாக எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையிலே தான் நாம் இந்த 20 சதவீதத்தை ஒதுக்கினோம். 50 கொடுத்த காரணத்தினாலேதானே நீங்கள் 20 கொடுக்க முடிந்தது என்று சொன்னார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. 50 என்று அறிவித்த அருமை நண்பர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களை நான் அன்றைக்கே பாராட்டி இருக்கின்றேன். பாராட்டுகிற நேரத்திலே பாராட்டுவதும், குறைகளைச் சொல்லவேண்டிய நேரத்திலே குறை சொல்வதும் எதிர்க்கட்சிக்கு இலக்கணமாக இருக்க வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படையில் அப்போதே பாராட்டி இருக்கின்றேன். ஆனால் அந்த 50 சதவீதம் வரவேண்டும் என்பதற்காகப் போராடியவர்களை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது இந்த வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தால் 9 ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஒரு உச்சவரம்புச் சட்டத்தை எம்.ஜி.ஆர். தலைமையிலே அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சியாளர்கள் பிரகடனப்படுத்திய போது, அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்தது; திராவிடர் கழகமும் எதிர்த்தது; இன்னும் சொல்லப்போனால் காங்கிரஸ் கட்சி தீர்மானம் போட்டு எதிர்க்கவில்லையே தவிர காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்த நண்பர் திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி எங்களுடைய மேடைகளிலே வந்து அந்த 9 ஆயிரம் உச்சவரம்புச் சட்டத்தை, அந்த விதிமுறைகளை எதிர்த்துப் பேசி இருக்கிறார். ரமணிபாய் அம்மையார் எங்களுடைய கூட்டங்களிலே வந்துபேசி இருக்கிறார். அனந்தநாயகி அம்மையார் எங்களுடைய கூட்டங்களிலே கலந்துகொண்டு பேசி இருக்கிறார். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒன்றாக இருந்த காலத்திலே நண்பர் தா. பாண்டியன் அவர்கள் எங்களுடைய கூட்டங்களிலே கலந்துகொண்டு பேசி இருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் கட்சி சார்பாக அந்த முடிவுகளை எடுக்காவிட்டாலும் கூட அந்த கட்சிகளிலே உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு பேராபத்து வந்துவிட்டது என்று அந்த 9 ஆயிரம் ரூபாய் உச்சவரம்புச் சட்டம் கூடாது; ஒரே குடும்பத்தில் 9 ஆயிரம் ரூபாய்

வருமானம் உள்ளவன், 10 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவன், என்று இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டால் 9 ஆயிரம் ரூபாயும் அதற்குக் கீழும் வருமானம் உள்ளவன் பிற்படுத்தப்பட்டவன்; 9,100 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவன் முன்னேறிய சாதி என்றால்—அண்ணன் ஒரு சாதி, தம்பி ஒரு சாதி என்று வீட்டுக்கு உள்ளேயே ஆகிவிடும் என்று அன்றைக்கு மிகக் கடுமையாக நாங்கள் எல்லாம் எதிர்த்த காரணத்தால், அந்த எதிர்ப்பைத் துச்சமாகக் கருதுவேன் என்று சொல்லாமல் அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அன்றைக்கு நடந்து முடிந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்து, 50 சதவீதம் என்கின்ற ஒதுக்கீட்டை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காகச் செய்தார்கள். அதை அப்போதே நாங்கள் பாராட்டி இருக்கின்றோம் எங்களுடைய அணுகு முறையின்படி, ஏனென்றால் இது ஒரு கட்சிக்கு உரிய பிரச்சினை அல்ல; கட்சிக்கு உரிய பிரச்சினையாக எப்போது ஆகிறது என்றால் நம்முடைய திருமதி ரமணி நல்லதம்பி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல நாம் அறிவிக்கின்ற திட்டங்கள் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேராமல் அதிகாரிகள் செயல்படுவார்களேயானால், அப்பொழுது அதை அரசியல் நோக்கத்தோடு விமர்சிப்பதற்கு எல்லாக் கட்சிகளிலே உள்ளவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கின்றது. ஏனென்றால் இவைகள் எல்லாம் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேரவேண்டும். என்கின்ற அந்த எண்ணத்தோடு தான் அரசு திட்டங்களைத் தீட்டுகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற இடத்திலே கூட அந்தச் சமுதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள், அந்த அதிகாரிகள் தான் இருக்க வேண்டும் என்று கூட நான் எண்ணி அந்த வகையிலே தான் அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும் இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். அதிலே தவறுகள் இருக்குமேயானால் அவைகளைச் சுட்டிக்காட்ட எல்லாக் கட்சியினருக்கும் உரிமை உண்டு.

நம்முடைய நண்பர் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் உரையாற்றிய திரு. சீரங்கன் அவர்கள் இதை வரவேற்று அதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் போல ஒவ்வொரு கட்சியின் சார்பிலே குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டன. மண்டல் கமிஷன் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதே இந்த மாமன்றம்தான். இன்னும் சொல்லப் போனால் மண்டல் கமிஷன் 1977 ஆம் ஆண்டில் அன்றைக்கு இருந்த ஜனதா அரசில் நியமிக்கப்படுவதற்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, 1973 ஆம் ஆண்டு அலகாபாத்தில் நடைபெற்ற பிற்படுத்தப்பட்டோர் மாநாட்டில் மைய அரசின் பணிகளுக்கும்

மைய அரசு சார்புடைய நிறுவனங்களிலே உள்ள பணிகளுக்கும் இது போன்ற வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்துவம் தேவை என்ற கருத்தை அன்றைய தினம் நான் அந்த மாநாட்டிலே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றேன்.

13-20 மணி

ஏனென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய நீண்ட நாள் கொள்கை மாநில அரசிலே மாத்திரம் இந்த இட ஒதுக்கீடு இருந்தால் போதாது ; மத்திய அரசு நிறுவனங்களிலும், மத்திய அரசிலும், நிர்வாகத்திலும் கூட, இந்த இட ஒதுக்கீடு தேவை என்பதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். இதே மன்றத்திலே தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினோம். முன்பிருந்த அரசு அந்தத் தீர்மானத்தை சட்டை செய்யவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கிருக்கின்ற மத்திய அரசு அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்று, குடியரசுத் தலைவர் உரையிலே கூட மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்படும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, பிறகு நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட டெல்லியிலே வெளியிடப் பட்ட அறிக்கையிலே கூட மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரை நிறை வேற்றப்படும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, அண்மையிலே பிரதமர் வி.பி. சிங் அவர்களே கூட மாமன்றத்திலே உறுதியளித்திருக் கின்றார், விரைவில் நிறைவேற்றப்படும் என்று.

என்னமோ வரும் என்று எனக்கு நம்பிக்கையே கிடையாது என்று திரு. பி.எச். பாண்டியன் இங்கே சொன்னார். அப்படிச் சொன்னது, வர வேண்டுமென்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையே தவிர, வேறல்ல. வராவிட்டால் அது வருவதற்கேற்ற வகையிலே நாம் அனைவரும் ஒருமித்த குரல் கொடுக்க உங்களையெல்லாம் அதிலே இழுத்துச் சேர்த்துச் செல்வதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

என்னதான் நாம் அவர்களுக்குச் சலுகைகளை வழங்கி னாலும், உரிமைகளை வழங்கினாலும், அந்த உரிமைகளை வழங்குகின்ற ஒரே காரணத்தாலேயே அவர்கள் எல்லாப் பயன் களையும் பெற்று விட முடியும் என்று சொல்ல இயலாது. எனவே தான், இங்கே சில புதிய கருத்துக்களை உங்கள் முன்னிலையிலே வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, இது கேட்காமலேயே சொல்லப்படுகின்ற அறிவிப்புகள் அல்ல ; ஆனால் பல நேரங்களிலே கேட்கப்பட்டு, இன்றைக்கு சுட்டிக் காட்டப்பட்டு, உறுதியாகக் கேட்கப் படா விட்டாலும் கூட, என் மனதிலே இருக்கின்ற எண்ணங் களை, ஒரு ஐந்தாறு நாட்களாகச் சிந்தித்து, சிந்தித்து, அதனை ஒரு அறிவிப்பாக இந்த மாமன்றத்திலே உங்கள் முன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

இன்னும் மதுரை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளிலே இருக்கின்ற சீர் மரபினர், குறிப்பாக பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கெல்லாம் இருக்கின்ற குறைகளை திரு. ஆசையன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். தம்பி ஏ.ஜி. சம்பத் அவர்கள் இங்கே பேசும் பொழுது, இன்னும் அதிகத் தொகை அதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். நம்முடைய திரு. சின்ன சாமி அவர்கள் 30-க்கு முன்னால் ஒரு கோடு போடுங்கள் என்று குறிப்பிட்டார். எப்பொழுதும் அவர் அந்த இலக்கணத்திலே கை தேர்ந்தவர். ஒன்று என்று போட்டு விட்டு, பிறகு ஐந்தாறு பூஜ்யம் போட்டால் அந்த ஒன்று இருந்தால் தான் பூஜ்யத்திற்கெல்லாம் மதிப்பு என்கின்ற இலக்கணத்தையே நமக்கெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தவர் அவர். எனவேதான் அவர், ஒன்று போடுங்கள் என்றார்.

ஆனால், இந்த 30 கோடி ரூபாய் இந்தத் துறைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது என்றால், ஒவ்வொன்றாக வளர்ந்து, வளர்ந்து, ஆண்டு தோறும் ஒரு கோடி, ஒரு கோடி என்று வளர்ந்து, சென்ற ஆண்டு 19 கோடியாக வந்து நின்று, இந்த ஆண்டு மேலும் 11 கோடி ரூபாயை அதிகமாக உயர்த்தி மொத்தம் 30 கோடியாக ஆகியிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு உங்களுடைய உணர்வுகளையெல்லாம் நம்முடைய நிதிச் செயலாளரிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, 50 கோடியாக இந்தத் தொகையை உயர்த்துவதற்கு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உங்களுடைய கையொலி எனக்குத் துணை நிற்கும் என்று நான் கருதுகின்றேன்; அந்த வகையிலே நாம் அளிக்கின்ற சலுகைகள், உரிமைகள் எல்லாம் பயன் பெற வேண்டும் அல்லவா ? அப்படிப் பயன் படுவதற்குச் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. சட்டநாதன் குழுவிலே கூட அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில குடும்பங்களில் ஏற்கனவே, நான்கைந்து பேர் டாக்டர்களாக இருப்பார்கள். நான்கைந்து பேர்கள் பொறியாளர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் சுலபமாக மீண்டும் ஒரு டாக்டராக, ஒரு பொறியாளராக வந்து விடுகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் எப்படித் தவிர்ப்பது என்று அன்றைக்கே ஒரு கேள்வி எழுந்தது. இன்றைக்குக் கூட அதைப் பேசும் பொழுது சில பேர்-நம்முடைய சின்னசாமி கூட குறிப்பிட்டார் என்று கருதுகிறேன். அவர்களெல்லாம் ஜாடையாக அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். எனவேதான், அதைப் பற்றிச் சிந்தித்து ஒரு அறிவிப்பை நீங்களெல்லாம் மகிழத்தக்க வண்ணம் இங்கே செய்கின்றேன்.

பொதுத் தொகுப்பு — பொதுத் தொகுப்பு என்றால் O.C. அதாவது, Open Competiton

பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான தொகுப்பு — B. C.

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினருக்கான தொகுப்பு MBC (Most Backward).

1990 ஏப்ரல் 10] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்கள் தொகுப்பு என, மருத்துவக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி, கால்நடைக் கல்லூரி ஆகிய தொழில் கல்வி தேர்வுக்கு அந்தந்தத் தொகுப்புக்கு உரிய மதிப்பெண்கள் எடுக்கும் மாண வர்களில், அதாவது தொழில் கல்வி பயில மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது பொதுத் தொகுப்புக்கு Cut off mark 245 என்று இருக்கலாம்.

13-25 மணி.

பி.சி.க்கு 240 என்று இருக்கலாம், எம். பி. சி.க்கு 230 என்று இருக்கலாம், ஷெட்யூல்டு காஸ்டிற்கு 220 என்று இருக்கலாம். அப்படி உரிய மதிப்பெண்கள் எடுக்கும் மாணவர்களில், ஒரு குடும்பத்தில் பெற்றோரோ அல்லது உடன்பிறப்புக்களோ பல் கலைக் கழகப் பட்டம் பெறாதவர்களாக இருந்தால், அந்தக் குடும்பத்திலிருந்து வரும் முதல் மாணவனுக்கு ஐந்து மதிப்பெண் கள் அதிகமாகத் தரப்படுவதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கும். ஆனால் இது குறித்து தவறான சான்றிதழ் தருபவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர் ஆகிய தொகுப் புகளில், மருத்துவக் கல்லூரி, பொறியியல் கல்லூரி, சட்டக் கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி, கால்நடைக் கல்லூரி ஆகிய தொழில் கல்விகளுக்குத் தேர்வு செய்யப்படும் மாணவர்களுக்கு, அவர்கள் குடும்பத்தில் இது வரையில் பெற்றோரோ அல்லது உடன் பிறப்புக்களோ பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெறாதவர்களாக இருந் தால் அந்தக் குடும்பத்தின் ஆண்டு வருமானம் 12 ஆயிரம் ரூபாயும், அதற்குக் குறைவாகவும் இருந்தால், அந்தக் குடும் பத்திலிருந்து வரும் முதல் மாணவனாக இருந்தால், அவருக்கு மேற்கண்ட தொழில் கல்வி வரையில் இலவசமாக வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). இதே சலுகையைப் பெறுவதற்கு ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கு மேலே குறிப்பிட்ட தொழில் கல்விகளைப் பெற ஆண்டு வருமானம் 15 ஆயிரம் ரூபாயும், அதற்குக் குறைவாகவும் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அடுத்து, வருமான வரம்பின்றி ஆதிதிராவிடர், பழங்குடி மக்களுக்கும், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபின ருக்கும் இளங்கலைப் பட்டப் படிப்பு வரையில்—பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. பி.காம்.—இலவசக் கல்வி வழங்கப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு அறிவித்து, அதை இப்போது செயல்படுத்தி வருகிறோம். அதைப் போல ஆண்டு ஒன்றிற்கு 12 ஆயிரம் ரூபாயும், அதற்குக் குறை வாகவும் வருமானமுடைய ஏழை, நடுத்தரக் குடும்பப் பெண் களுக்கும் இளங்கலை பட்டப் படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி

வழங்கப்படும் என்று கடந்த ஆண்டு அறிவித்து, செயல்படுத்தி வருகிறோம். அதைத் தொடர்ந்து, இந்த ஆண்டு முதல்— அவர்கள் கேட்டார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் இளங் கலைப் பட்டம் வரையில் இலவசக் கல்வி வேண்டும் என்று— இந்த ஆண்டு முதல், அதைத் தொடர்ந்து, பிற்படுத்தப்பட்டவர் களுக்கும் அந்தக் குடும்பத்தில் இது வரையில் பெற்றோரோ அல்லது உடன்பிறப்புக்களோ யாரும் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெறாதவர்களாக இருப்பின், அந்தக் குடும்பத்தின் ஆண்டு வரு மானம் 12 ஆயிரம் ரூபாயும் அல்லது அதற்கு குறைவாகவும் இருக்குமானால், அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த முதல் மாண வனுக்கு இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி வழங்கப்படும் என்று மகிழ்ச்சியோடு அறிவிக்கிறேன். (மேசையை தட்டும் ஒலி). இந்த அறிவிப்புகளோடு அகமகிழ்ந்து, உங் களுடைய பாராட்டுக்களை நான் பகிர்ந்து கொண்டு, இந்த அளவில் என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று, இந்த மானியத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, பல நல்ல அறிவிப்புகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை யில் சில சமுதாயங்கள், சில ஜாதிகள் குறிப்பாக குரும்ப கவுண்டர் என்ற சமுதாயம் நீலகிரி மலையில் பிறந்தால் அவர் கள் ஷெட்யூல்டு ட்ரைபாக, பழங்குடியினராக அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரி மலையை விட்டு கொஞ்சம் கீழே வந்து, பர்லியாருக்கு கீழே கோவை மாவட்டத்தில் பிறந்தால் பின்தங்கிய சமுதாயமாக அவர்கள் கருதப்படுகிறார்கள்.

அதைப் போல போயர் சமுதாயம்—அம்மையார் பொன்னம் மாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—அதாவது ஒட்டர்கள். அவர்கள் கர்நாடகாவில் பிறந்தால் ஷெட்யூல்டு ட்ரைபாக இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில், தமிழ் நாட்டில் அவர்கள் பின்தங்கிய சமுதாயமாகத் தான் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதைப் போல ஏர்குலா என்று ஒரு ஜாதி இருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களில் அவர்கள் ஷெட்யூல்டு ட்ரைபாக, பழங்குடியின ராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் மிகப் பின்தங்கிய சமுதாயமாக இருந்தாலும் கூட, பின்தங்கிய சமுதாயமாகத்தான் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதைப்போல வேறு இரண்டு சமுதாயத்தைப் பற்றி குறிப் பாகச் சொன்னார்கள். நாவிதர் மற்றும் வண்ணார். இவர் களை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சின்னச்சாமி அவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை, முதலமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதலில் அதை திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்களே ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்பது கேள்விக்குரிய விஷயம். ஏனென்றால் என்னுடைய அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அவர்களை எல்லாம் இணைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய விகிதாச்சாரத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள விரும்புவது இல்லை. எனவே, இவைகளை எல்லாம் ஆராய வேண்டும். நம்முடைய திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சில சிக்கலான பிரச்சினை களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் இருந்தால் அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், இன்னொரு இடத் திலே அவர்களே பிற்படுத்தப்பட்டோர் என்று ஆகிவிடுகிறார்கள் என்று. அதைப்பற்றிதான் வழக்கறிஞர் கணபதி அவர்களிடத் திலே நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். ஏற்கனவே இந்த அரசு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் இவர்களிடத்தில் இருக்கிற பிரச்சினைகளை அறிய ஆலோசனைக் குழு ஒன்று அமைத்து இருந்தது.

13-30 மணி.

அதைப்போல அத்தகைய ஒரு கருத்து வழங்குகின்ற குழு ஒன்றை அமைத்து, இதுபோல் வருகின்ற பிரச்சினைகளை எல லாம் அலசி ஆராய்ந்து ஏற்ற முடிவை அரசுக்கு அறிவிப்பதற்கு அந்தக் குழுவின் சார்பாக இவைகள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர், மிகவும் பிற்பட்டோருக்கு, அந்த மாணவர்களுக்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய் சலுகை வழங்குவது என்று அரசு அறிவித்திருந்தபோதும்கூட, தனியார் பள்ளிகளில் 3 ஆயிரம் ரூபாய் சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வந்தால்தான் பள்ளியிலே உனக்கு சலுகை அளிக்க முடியும் என்று வலியுறுத்தப் படுகிறது. அதை அரசு கட்டுப்படுத்துமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அது பற்றி விவரம் அனுப்பப்படுமானால், ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்குப் பின்னர்தான் விடை அளிக்க முடியும்.

திரு. வி. கே. சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கும் விடுதியிலே சேருவதற்கு மாணவர்களுக்கு, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே, மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே 6 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலிருந்து வர வேண்டும் என்று ஒரு ஆணை இருக்கிறது. இப்போது வருமான வரம்பை எல்லாம் உயர்த்தித் தந்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே இந்த 6 கிலோ மீட்டர் தொலை விலிருந்து வருகிற மாணவர்களுக்கு என்று இருப்பதை ரத்து செய்து அந்தப் பள்ளியைச் சுற்றி எங்கிருந்து வந்தாலும் அவர்கள்

மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், சீர் மரபினர் அல்லது பி.சி யாக இருந்தால், அவர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்ற உத்தரவை அறிவிப்பார்களா?

அதோடு வேறு ஒன்று. தாங்கள் மோஸ்ட் பேக்வார்ட், சீரமரபினரிலே 107 ஜாதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு பட்டியலைத் தந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் மத்தியிலே இருக்கிற மண்டல் அவர்களுடைய கமிஷனிலே 20 ஜாதியை அதிலே நீக்கியிருப்ப தாக தந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, அம்பலக்காரர், ஆண்டி பண்டாரம், இசை வேளாளர், ஜங்கம், கொங்கு செட்டியார், குன்னதமன்னாடி, குருவினைச் செட்டி, முத்தலக்கம்பட்டி, குன்னுவ வேட்டுவக் கவுண்டர், வேட்டுவக் கவுண்டர், யோகேசுவரன் என்று இப்படி 20 ஜாதிகளை நீக்கியிருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவற்றையும், தாங்கள் அறிவித்த அந்த 107 ஜாதிகள் என்று இருக்கிற அந்த ஜாதிகள் அனைத்தையும், இந்த மண்டல் கமிஷன் அறிக்கையிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் வலியுறுத்துவார்களா, அதை அமுலாக்குவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் சென்ற திங்கள் டெல்லிக்குச் சென்றபோது, மண்டல் குழுவினுடைய பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுகிற குழுவின் தலைவராக இருக்கிற துணைப் பிரதமர் தேவிலால் அவர்களிடத்திலே பேசிக் கொண்டிருந்தபோது மீண்டும் ஒரு முறை இந்தியா முழுவதும் என்னென்ன ஜாதிகள் இருக்கின்றன என்ற கணக்கில் நீங்கள் புகுந்தால், இந்தப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் 100 ஆண்டுக்காலம் ஆகும். எனவே, அந்தந்த மாநில அரசுகள் எந்தெந்த ஜாதிகளை பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்கிற பட்டியலிலே இணைத்து இருக்கிறதோ அந்த மாநில கணக்குகளை மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். இது நல்ல யோசனை, சிந்திக்கலாம் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் இறுதியிலே அறிவித்த அறிவிப்புகள் பரம்பரையாகவும், பட்டம் பெறாதவர்களும், தொழில் கல்வியைப் பெறாதவர்களும் பெறுவதற்குரிய ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியதற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். அதன் பிறகு, அவர்கள் இதனுடைய நிபந்தனைகளிலே ஒன்றாக (குறுக்கீடு) 12 ஆயிரம் ரூபாய், அதற்கு அல்ல, அதன் பிறகு முதலிலே நீங்கள் சொன்ன அறிவிப்புக்குப் பிறகு, பின்னாலே வருகின்றவர்கள் இலவசக் கல்விக்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் என்று சொன்னீர்கள். அந்த 12 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், அதைவிட தாழ்ந்த நிலையிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொன்னதாக எனக்கு நினைவு, ஆதி திராவிடர்களுக்கு. அதிலே நம்

முடைய அம்பாசங்கர் கமிஷன் ரிப்போர்ட் ஒன்று தயாரிப்பதிலே நானும் உறுப்பினராக இருந்தேன். தற்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற மரியாதைக்குரிய எஸ். ஆர். ராதா அவர்களும் இருந்தார்கள். அதிலே இரண்டாவது பக்கத்திலே, டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்சிலே பொருளாதார நிலையினைப் பற்றி குறிப்புகள் வேண்டும் என்று சொல்லி, ஒரு ஏக்கர் புஞ்சை வைத்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர். அரை ஏக்கர் நஞ்சை வைத்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர், அதற்கு மேலே நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர் என்று ஒரு வினாப்பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, அந்த விவரம் தயாரிக்கப்படவில்லை. எனவே, பொருளதாரம் என்று வருகிறபோது, அலுவலகத்திலே பணிபுரிந்து வருகிற பொருளாதாரம் மட்டுமல்லாது, நிலத்திலிருந்து வருகிற பொருளாதாரத்தையும் நாம் கணக்கில் எடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆனால் நாம் சொல்லுகின்ற மக்களிலே பெருநிலக்காரர்கள் நிச்சயமாக இருக்கமாட்டார்கள் என்றாலும் கூட, அதிலேகூட சிலர் இருந்து, நீங்கள் சொல்லுவதுபோல எந்த விழுக்காடு அவர்கள் பெருநிலக்காரர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்படுமா, அல்லது ஏற்கெனவே இருக்கிற ரெவின்யூ ரெக்கார்டுகளை வைத்தாவது ஒரு தொகுப்பு எடுக்கப்படுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நல்ல கருத்து. அது பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்பு முதல்வராக இருந்த நேரத்தில், சீர்மரபினரைச் சேர்ந்த ரத்னவேல் பாண்டியன் அவர்களையும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த வரதராஜன் அவர்களையும் முதன் முதலாக உயர்நீதி மன்றத்திலே நீதிபதிகளாக நியமித்த பெருமை உடையவர்கள். இப்போது முதல்வராக பொறுப்பை ஏற்றுவிட்ட பிறகு, இரண்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த நீதிபதி மருதமுத்து நீதிபதி சுவாமிதுரை ஆகியோரை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு உறுதுணையாக நின்றவர்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு பாரம்பரியமிக்க டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்ற வகுப்பினர்களுக்கும் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு நல்ல முயற்சி எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

13-35 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் சம்மந்தி, நாடார்களுக்கும் சம்மந்தி. வேறு என்ன செய்வேன் ? (சிரிப்பு).

திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய குறிப்பிலே அதாவது நன்றாக மேல்நிலைப் பள்ளியிலே, உயர்நிலைப் பள்ளியிலே படிக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு, முதல் மாணவராக வரக் கூடியவர்களுக்கு பரிசுத் தொகையாக ரூபாய் 2,000 கொடுக்கப்படும் என்று ஒரு நல்ல சிறப்பான திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திலே அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக கொடுக்கிறோமே தவிர, அவர்களின் பெற்றோர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் 50,000 என்று இருக்கிறது. அது தேவைதானா என்பதை மட்டும் சற்று சிந்தனை செய்வார்களா என்பதை மட்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதை ஆலோசிக்கலாம்.

*திரு. எஸ். காதர்பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அறிவித்த அறிவிப்பில் சீர் மரபினருக்கு குறிப்பாக மறவர் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மறவர்களுக்கு இந்தக் கல்விச் சலுகைபோன்ற சலுகை இப்போது இருக்கிறது. ஆனால் இராமநாதபுரத்தில் பிறந்து மதுரை போன்ற நகரங்களிலே பிழைப்புக்காக வந்த மறவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இப்போது இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட இராமநாதபுரம் மறவர்கள் மற்ற மாவட்டங்களிலே வாழ்ந்து வருகின்றவர்களுக்கு இந்தக் கல்வி போன்ற சலுகைகள் சீர் மரபினர் திட்டத்திலே மறவர்களுக்கு வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக கடந்த நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 1971-ல் இருந்த காலத்தில் '' மறவர் ரெக்லமேஷன் திட்டம் '' என்று சொல்லுகின்ற மறவர்களுடைய புனர் வாழ்வுத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்காக அப்போது இருந்த பின்தங்கிய குழு தீர்மானித்து, அரசாங்கமும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அறிவித்தார்கள். இடையில் ஆட்சி மாற்றத்தால் அது நின்றுவிட்டது. இனிமேலாவது அந்த '' மறவர் ரெக்லமேஷன் திட்டம் '' இராமநாதபுரம் மறவர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் முதலிலே, சொன்னதைப்போல் ஆலோசனைக் குழு அமைத்தால் அதனுடைய ஆலோசனைகளை இந்தக் குழுவிற்கு வழங்கினால் அதைப் பிறகு இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையத்தினம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஆகியோருக்கு வேலைவாய்ப்பிலே அதிக

மான முன்னுரிமை வழங்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்கு வயதுஉச்சவரம்பு 35-ஆக அரசாங்கம் உயர்த்தியிருக்கிறது ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய பொது நிறுவனங்களும், கார்ப்பரேஷன்களும் அவர்கள் 28 வயதிற்கு மேல் இருந்தால் இந்த வயது வரம்பானது அவர்களுக்கு பொருந்தாத அளவில் சலுகை கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய நிறுவனங்களும், கார்ப்பரேஷன்களும் இந்த அரசாங்க உத்தரவு போடப்பட்ட தினமாகிய 20—7—1989—அன்றே அதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு வழங்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஹாஸ்டலில் சேர்கின்ற நேரத்தில் இந்தத் தூரத்தை நாம் கணக்கு எடுக்கின்றோம். அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையைக் கொண்டே தான் ஹாஸ்டலில் சோக்க முன்வரவேண்டுமென்று அதை அடிப்படையாக வைத்து நம்முடைய சின்னசாமி அவர்கள் இங்கே கேள்வியாகக் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நல்ல அறிவிப்பினை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உகம்சந்த் அவர்கள் எடுத்துரைத்த கருத்துக்கள் ஆராயப்படும்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிறைவு உரை வழங்கும்போது பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு கல்லூரியிலே படிக்க வரும் ஒரு குடும்பத்திலிருந்து முதலில் வரக் கூடிய மாணவருக்கு ரூபாய் 12,000 வரையில் வரம்பு இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைச் சொல்லும்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பழங்குடியினருக்கும் ரூபாய் 15,000 என்று வரம்பு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதுவரையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பழங்குடியினருக்கும் அப்படி ஒரு வரம்பு இல்லாமல் இருக்கும் பொழுது இப்போது புதியதாக ஒரு வரம்பை ஏற்படுத்துவது சரியல்ல. இதை அரசு கைவிட முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காக சொல்லப்பட்டு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு முறை ஏ. டி. பன்னீர் செல்வம் அவர்களைப் பார்த்து ஒருவர் கேட்டார், நீங்கள் எதிர்க் கட்சியிலே எல்லாவற்றையும் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வீடு கொடுப்பதாக முதலமைச்சர் சொன்னால், நீங்கள் என்ன பதில் அளிப்பீர்கள் என்று கேட்டார். வீடு கொடுத்தால் மட்டும் போதாது அவர்களுக்கு மாதாமாதம் ரூபாய்

100 கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வேன் என்று பன்னீர் செல்வம் சொன்னதாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல், நம்முடைய வீரையன் அவர்கள் தீவிரமான ஒரு கருத்தை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். தொழிற் கல்வியைப் பற்றியது அது. தொழிற்கல்வி அளவிலே ரூபாய் 15 ஆயிரம் வரம்பு என்பது, அந்த அளவிலே, அவர்களுக்கு இனா மாக, அந்தத் தொழிற் கல்வியை வழங்குவதற்காகத்தான் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

13-40 மணி.

திரு. சி. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர் களே, தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் மிகவும் பிற்பட் டோருக்கு சலுகைகளை இங்கே வாரி வழங்கியுள்ள இந்த நேரத் திலே, தெலுங்கு செட்டி, மொண்டான் செட்டி போன்ற சில பிரிவினருக்கு மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இடம் தந்த கலைஞர் அவர்கள் வாணிய செட்டி என்ற பிரிவினரையும் சேர்த்து இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அறிவித்தால், கல்வியிலே தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும் அந்தப் பிரிவினருக்கும் ஒரு வாழ்க்கை தந்ததாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் கோ. வீரையன், எஸ். எஸ். ராமசுப்பு, டாக்டர் எஸ். சுந்தரராஜ் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர் மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"மானியக் கோரிக்கை எண். 32—பிற்படுத்தப்பட்டோர் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் முதலியோர் நலன்—என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூபாய் 28,46,79,000-க்கு மேற்படாத தொகை, அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 11—4—1990 புதன்கிழமை காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை 13-42 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள் ஏனைய தாள்கள்.

85. கோரிக்கை எண் 32—பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

86. பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை பற்றிய செயல்வினை முறைத் திட்டம், 1990-91 (ஆங்கிலம்).

87. கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்)

88. கோரிக்கை எண் 14—தமிழ்நாடு சிறைகளின் நிருவாகம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1990-91 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

89. பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் நாற்பத்தி நான்காவது அறிக்கை, 1989-90 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1990 ஏப்ரல் 10

இணைப்பு.

[44-ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க].

பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலைத்துறை

மானியக் கோரிக்கை எண் 32 1990-91

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலனுக்காக 1990–91ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 28,46,79,000 அளிப்பதற்கான 32ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையை இப்பேரவையின் முன் வைக்கிறேன். இதைத் தவிர தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டு நிறுவனத்திற்கு பங்குத் தொகையாக அளிக்க ரூ. 1 கோடி மானியக் கோரிக்கை எண். 58-ன் கீழும், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினருக்கான விடுதிக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக மானியக் கோரிக்கை எண் 53-ன் கீழ் ரூ. 1.23 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக மொத்தம் இத்துறைக்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 30.70 கோடி ஆகும் என்பதையும், இது சென்ற ஆண்டு ரூ. 19.57 கோடியாக இருந்தது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2. இவ்வரசு ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன் நிலவிய சூழல்களைக் கருத்திற் கொண்டு, விரிவான பரிசீலனைக்குப் பின்னர், பிற்படுத்தப்பட்டோரின் மொத்த இட ஒதுக்கீடான 50 விழுக்காட்டிற்குள், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் ஆகியோருக்குத் தனியே 20 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு செய்து ஆணை பிறப்பித்தது. இதன் பயனாக, 1988ஆம் ஆண்டில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர்களில் 68 மாணவர்களே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, 1989ஆம் ஆண்டில் 187 மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இதேபோன்று 1988ஆம் ஆண்டில் பொறியியல் கல்லூரிகளில் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த 354 மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக 1989-ல் 685 மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

3. தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டவாறு மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ-மாணவியர்களுக்குப் பட்டப் படிப்பு வரை இலவசக் கல்வி அளிக்கும் திட்டம் 1989-90ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. இந்த திட்டத்தின்கீழ் பயனடைந்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 60,833 ஆகும்.

1990 ஏப்ரல் 10]

4. பிற்படுத்தப்பட்டோர் வகுப்பினருக்கெனத் தனியாக ஒரு இயக்ககம் 1969-ல் அமைக்கப்பட்டது. மிகப் பிற்படுத்தப் பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினரின் நலனுக்காக வகுக்கப்படும் புதிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு மட்டுமல்லாது தற்போதுள்ள திட்டங்களையும் செவ்விய வகையில் நிறை வேற்றுவதற்காகவும், நிர்வாகப் பணியாளர் அமைப்பை வலுப் படுத்தவும், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினருக்கு என்று தனியாக ஒரு இயக்ககம் 1989-90-ல் அமைக்கப்பட்டது. பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்காகத் தற் போதுள்ள இயக்ககம் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலனுக்கான திட்டங்களைச் செயல் படுத்தும்.

5. நலத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுவதை மேற்பார்வை யிடுவதற்கும், புதிய திட்டங்களை வகுப்பதற்கும், முன்பு தலைமைச் செயலகத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலம், சத் துணவுத் திட்டம் மற்றும் சமூக நலத்துறையென இருந்ததை இரண்டாகப் பிரித்து பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத் துறை என்ற தனித்துறை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் துறைக்கு செயலாளர் ஒருவர் தனியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

6. பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட் டோர் வகுப்பினருக்காக 1989-90ஆம் ஆண்டில் மாணவ-மாணவியர் விடுதிகள் 25 திறக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டில் 50 புதிய விடுதிகளைத் திறக்க இருக்கின்றோம். இவ்விடுதிகளை நல்ல கட்டிடங்களில் அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தையும், மாணவர்கள் தங்களின் கல்வியைச் சீரிய வகையில் பெறுவதற்கு ஏற்ற சுற்றுப்புறச் சூழலை அமைத்துத் தர வேண்டிய அவசியத் தையும் நன்குணர்ந்து இவ்வாண்டில் மொத்தம் ரூ. 4 கோடி செலவில் 40 புதிய விடுதிக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான திட்டத்தை அரசு துவக்கியுள்ளது.

7. தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம் பாட்டு நிறுவனம், 1982ஆம் ஆண்டு கீழ்க்காணும் நோக்கங் களுடன் செயல்படத் துவங்கியது :—

(1) பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுகின்ற தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைக்க உதவுவதுடன் அத்தகைய சங்கங்களுக்கு குறியீட்டுக் கடன் வழங்குதல்;

(2) பிற்படுத்தப்பட்டவர்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு அவசியம் என்று கருதக்கூடிய வர்த்தக, வணிகத் தொழில் ரீதியான மற்றும் பொதுவான நடவடிக்கைகளை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ மேற்கொள்ளுதல்.

இந்நிறுவனம் பதிவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவு தொழிற் சங்கங்களுக்கு ரூ. 3 இலட்சம் என்ற உயரளவுக்குட்பட்டு திட்ட மதிப்பீட்டில் 20 விழுக்காடு வரை தொடக்க உதவித் தொகை வழங்கி வருகிறது. இத்தொழிற் சங்கங்கள் எஞ்சியுள்ள முதலீட்டுத் தொகையை வங்கிகளிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்நிறுவனம் இதுவரை 39 கூட்டுறவு தொழிற் சங்கங்களுக்கு ரூ. 9.22 இலட்சம்வரை தொடக்க உதவித் தொகை அளித்துள்ளது.

இந்நிறுவனம் நிதி பற்றாக்குறையினால் பாதிக்கப்பட்டு முனைந்து செயல்படாமல் இருந்தது. இந்நிறுவனத்தினை புதிய வேகத்துடன் செயல்படுத்த இவ்வரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த நிறுவனத்திற்கு ரூபாய் ஒரு கோடி அளவிற்கு பங்குத் தொகை 1990–91-ல் வழங்கப்படும்.

கூட்டுறவு தொழிற் சங்கங்களுக்கு உதவி அளிப்பதோடு பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சீர்மரபினர் வகுப்புகளைச் சார்ந்த தனி நபர்களுக்கு சுய வேலைவாய்ப்புக்கு கடன் உதவி அளிக்கும் திட்டங்களையும் இந்நிறுவனம் மேற்கொள்ளும். கிராமக் கைவினைஞர் வளாகங்களை அமைப்பதற்குத் திட்டங்களை வகுக்கும்படியும், இந் நிறுவனம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வளாகங்களில் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சீர்மரபினருக்கு சுயவேலை வாய்ப்புப் பெற இயலும் வகையில், நல்ல ஆதாயம் கிடைக்கக் கூடிய தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

8. இந்திய ஆட்சிப் பணி மற்றும் பிற மைய அரசுப் பணிகளுக்கு மட்டுமே பயிற்சியளித்து வந்த பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான சிறப்புப் பயிற்சி நிலையத்தின் தரத்தினை உயர்த்தி, மேம்படுத்தவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டிலிருந்து இந்திய ஆட்சிப்பணி மற்றும் பிற மைய அரசுப் பணிகளுக்கான தேர்வுகளுக்குப் பயிற்சியளிப்பதுடன், தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம், வங்கிப் பணியாளர் தேர்வுக் குழு, இரயில்வே பணியாளர் தேர்வுக் குழு மற்றும் பிற பணியாளர் தேர்வு அமைப்புகள் நடத்தும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கும் பயிற்சி அளிக்க முடிவு செய்துள்ளோம்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1990 ஏப்ரல் 10]

9. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினருக்கு இலவச வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்க முடிவு செய்துள்ளோம். இதற்காக நிலம் கையகப்படுத்தும் செலவினத்திற்காக 1990-91 ஆம் ஆண்டில் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம்.

இதுவரை ஆதிதிராவிடர், பழங்குடி மக்கள், முடிதிருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர். போயர் மற்றும் நரிக்குறவர் முதலிய வகுப்பினருக்கு மாத்திரம் நிலம் கையகப்படுத்தி இலவசமாக வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. இந்த ஆண்டிலிருந்து இந்தத் திட்டம் எல்லா மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் மற்றும் சீர்மரபினருக்கும் விரிவுபடுத்தப்படுகிறது.

10. கணிப்பொறி, தொலையச்சு மற்றும் தொலைபேசி இயக்குபவர் போன்ற பணி சார்ந்த பயிற்சியளிக்கும் திட்டங்களுக்குக் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீடும் செய்யப்பட்டுள்ளது. கடந்த வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது உறுதியளித்ததுபோல, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு உண்டி உறைவிடக் கட்டணத்தை உயர்த்தியுள்ளோம்.

11. சமய மற்றும் மொழிவாரி சிறுபான்மையினர் நலத்தைப் பாதுகாக்க எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து ஆய்வு செய்து அரசுக்கு பரிந்துரை செய்ய மாநில சிறுபான்மையினர் நல ஆணையம் ஒன்றினைத் தோற்றுவித்துள்ளோம். முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. வி. எம். அப்துல் ஜப்பார் அவர்களைத் தலைவராகவும், பேராசிரியர் எஸ்.எம். மரிய நல்லு அவர்களைத் துணைத் தலைவராகவும், திருவாளர்கள் எம். சாந்திலால் ஜெயின், கே.பி. கொட்டாரக்கரா, பி. ஒபுல் ரெட்டி மற்றும் கே.எஸ். ஷெட்டி ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகவும் நியமித்துள்ளோம்.

சிறுபான்மையினர் நல ஆணையத்திற்கு கீழ்வரும் பணிகள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலும், மாநில சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களின் மூலமும் சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு பாதுகாப்புகள் எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்பது பற்றி மதிப்பீடு செய்தல் ;

(2) எல்லாப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களையும் அமல் படுத்துவதற்கும் செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்கும் வேண்டிய பரிந்துரைகள் ;

(3) சிறுபான்மையினருக்கென அரசால் நிறைவேற்றப் பட்ட கொள்கைகளும், திட்டங்களும் செயல்படுத்தப்படுவது குறித்து ஆய்வு செய்தல் ;

(4) சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான வேறுபாடுகளைக் களைய ஆய்வுகள், ஆராய்ச்சி, பகுத்தறிந்துணர்தல் முதலியவற்றை மேற்கொள்ளுதல் ;

(5) மாநில அரசுகள் சிறுபான்மையினர் பொருட்டு மேற்கொள்ள வேண்டிய சட்டம் மற்றும் நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள் குறித்து ஆலோசனைகள் தெரிவித்தல் ;

(6) மாநில அரசுக்குக் கால முறை அறிக்கைகள் அனுப்புதல்.

12. சென்ற ஆண்டு இம்மாமன்றம் ஏகமனதாக தீர்மானித்ததைத் தொடர்ந்து, இந்த அரசு வலியுறுத்தியதற்கு இணங்க மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை விரைவில் செயல்படுத்துவோம் என்று அறிவித்துள்ள இந்தியப் பிரதமர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்.

13. அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் சிறப்பு அம்சங்களை மாத்திரம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளேன். பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினர் நலனுக்காக அரசால் செயல்படுத்தப்படும் பல்வேறு திட்டங்களின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

14. கல்வி.

பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் பெற கல்வி ஒரு முக்கியமான சாதனமாதலால் அரசு இவர்கள் கல்வியில் ஏற்றம் பெறத் தனிக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. மேற்காண் இனத்தைச் சார்ந்த மாணவ, மாணவியர்களுக்காகப் பள்ளிகள், விடுதிகள், உதவித் தொகை, பயிற்சிக்கால உதவித் தொகை, பாடப் புத்தகங்கள், குறிப்பேடுகள், எழுதுபலகைகள், சீருடைகள் மற்றும் தனிப் பயிற்சி ஆகிய வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளன. சீர்மரபினருக்கென்று நடத்தப்படும் பள்ளிகளில் சத்துணவு, இலவசக் காலணிகள் ஆகியவையும் தரப்பட்டுள்ளன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பள்ளிகள் :

சீர்மரபினர் நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு தனிச் சலுகைகளையும், வசதிகளையும் அளித்து வருகிறது. சீர் மரபினர் சிறுவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தமிழ்நாட்டில் 278 பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. 1989–90ஆம் ஆண்டில், 53,776 மாணவ. மாணவியர்கள் இப்பள்ளி களில் பயின்றனர்.

75 ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு ரூ 75,000 மதிப்பீட்டுச் செலவில் போதனைக் கருவிகளும், மூன்று மேல்நிலைப் பள்ளிகள், 7 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ரூ 75,000 மதிப்பீட்டுச் செலவில் விளையாட்டு சாதனங்களும் 1990–91ஆம் ஆண்டில் வழங்கப் பட உள்ளன.

1990–91ஆம் ஆண்டில், ரூ. 2.60 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் கப்பலூர் மற்றும் மேல உறப்பனூரில் சீர்மரபினருக்காக உள்ள இரு அரசு நடுநிலைப் பள்ளிகளின் நிலை உயர்த்தப்படும்.

1989–90ஆம் ஆண்டில், இப்பள்ளிகளை நடத்த ரூ. 3,02,01,000 நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1990–91ஆம் ஆண்டில் ரூ. 4,08,70,000 நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பரிசுகள் வழங்குதல் :

ஒவ்வோர் ஆண்டும், மாநில மற்றும் மாவட்ட அளவில் தனித் தனியாக எட்டாம் வகுப்பு, 10ஆம் வகுப்பு, +2 பொதுத் தேர்வுகளில் முதல், இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் நிலை மதிப் பெண்கள் பெற்ற மாணவ, மாணவியர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

1989–90 முதல் இப்பரிசுத் தொகைகள் கீழ்க் கண்டவாறு உயர்த்தப்பட்டுள்ளன :—

வரிசை எண்.	பாடத்திட்டம்.	1988–89 வரை வழங்கப் பட்ட பரிசுத் தொகை.	1989–90 முதல் உயர்த்தப்பட்ட பரிசுத் தொகை. பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பு.	மிகப் பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பு மற்றும் சீரமரபினர்
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ரூ.	ரூ.	ரூ.
1.	மாநில அளவில் :			
	+2பொதுத் தேர்வில் முதல் பரிசு ஒரு மாணவனுக்கும், ஒரு மாணவிக்கும்.	ஒவ்வொரு வருக்கும் 1,000	3,000	5,000

டி2ஏ 53-90—18

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1990 ஏப்ரல் 10

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ரூ.	ரூ.	ரூ.
	எஸ்.எஸ்.எல்.சி. (10ஆம் வகுப்பு) முதல் பரிசு ஒரு மாணவனுக்கும், ஒரு மாணவிக்கும்.	ஒவ்வொரு வருக்கும் 500	1,500	3,000
2. மாவட்ட அளவில் :				
	* 2 பொதுத் தேர்வு முதல் பரிசு ஒரு மாணவனுக்கும், ஒரு மாணவிக்கும்.	ஒவ்வொரு வருக்கும் 500	1,500	3,000
	எஸ்.எஸ்.எல்.சி. (10ஆம் வகுப்பு) முதல் பரிசு ஒரு மாணவன், ஒரு மாணவிக்கு.	ஒவ்வொரு வருக்கும் 150	500	1,000
	இரண்டாம் பரிசு ஒரு மாணவன், ஒரு மாணவிக்கு.	ஒவ்வொரு வருக்கும் 100	250	500
	மூன்றாம் பரிசு ஒரு மாணவன், ஒரு மாணவிக்கு.	ஒவ்வொரு வருக்கும் 50	150	300
	எட்டாம் வகுப்பு முதல் பரிசு ஒரு மாணவன், ஒரு மாணவிக்கு.	ஒவ்வொரு வருக்கும் 100	250	500
	இரண்டாம் பரிசு ஒரு மாணவன், ஒரு மாணவிக்கு.	ஒவ்வொரு வருக்கும் 50	150	300

மொத்தத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் 256 பரிசுகள் வழங்கப் படுகின்றன. 1990–91ஆம் ஆண்டு, இதற்காக ரூ. 1,29,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 10]

பேரறிஞர் அண்ணா தந்தை பெரியார் நினைவுப் பரிசுகள்:

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வில் அந்தந்த மாவட்டத்திலே முதல் மற்றும் இரண்டாம் மதிப் பெண்கள் பெற்று தொழில் கல்லூரிகளில் சேரும் பிற்படுத்தப் பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர் வகுப் பினைச் சார்ந்த இரண்டு மாணவர்களுக்கும், இரண்டு மாணவி யர்க்கும் 1989-90ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 என உயர்த்தப்பட்ட வீதத்தில் ஐந்து வருடங் களுக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா நினைவு விருதுகள் வழங்கப்படு கிறது. இதே போன்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பத்தாம் வகுப்பில் முதல் இரண்டு நிலைகளில் மதிப்பெண் பெற்று பல் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிலும் இரண்டு மாணவர் மற்றும் இரண்டு மாணவியருக்குத் தந்தை பெரியார் நினைவு விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவ்விருதுகளைப் பெற பெற்றோரது ஆண்டு வருமான வரம்பு ரூ. 12,000 என்று இருந்தது. 1989-90-லிருந்து வருமான வரம்பு நீக்கப்பட்டது. இதற்காக 1990-91ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5,00,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் 250 மாணவ, மாணவியர் பயன் அடைவார்கள்.

தமிழ்நாடு அரசு சத்துணவுத் திட்டம் :

மிகப்பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் துறையால் நடத்தப்படும் 278 பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவ, மாணவி யருக்கு சத்துணவு வழங்குவதற்காக 1990-91ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 32,24,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

புத்தகங்கள் மற்றும் எழுதுபலகைகள் வழங்குதல் :

மேற்குறிப்பிட்ட 278 பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவ மாணவி யருக்கு எழுதுபலகைகள், பாடப் புத்தகங்கள், குறிப்பேடுகள் முதலியவற்றை இலவசமாக வழங்க 1990-91ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 15,07,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சீருடைகள் (பள்ளிகள்) :

மேற்குறிப்பிட்ட 278 பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவ மாணவியருக்கு ஒவ்வோராண்டும், தீபாவளிக்கு ஒரு ஜோடி சீருடையும், பொங்கலுக்கு ஒரு ஜோடி சீருடையுமாக ஆண்டிற்கு இரண்டு ஜோடி சீருடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத் திற்கு 1990-91ஆம் ஆண்டில் ரூ. 29,23,000 ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

[1990 ஏப்ரல் 10

அரசு மாணவ மாணவியர் விடுதிகள் :

பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத் துறையும், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலத் துறையும், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினருக்காக 696 மாணவ, மாணவியர் விடுதிகள் நடத்தி வருகின்றன. விவரம் வருமாறு :—

(1)	கல்லூரி மாணவ மாணவியர் விடுதிகள். (2)	உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவ மாணவியர் விடுதிகள். (3)	தொழிற் பயிற்சி நிலைய மாணவ மாணவியர் விடுதிகள். (4)	மொத்தம். (5)
பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத் துறை.	56	334	..	390
மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலத் துறை.	..			
மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர்	10	197	1	306
சீர்மரபினர்	5	90	3	

1989-90-ல் இவ்விடுதிகளில் தங்கிப் பயின்ற மாணவ மாணவியர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 39,834.

விடுதிகளில் மாணவ, மாணவியரை அனுமதிப்பதற்காகப் பெற்றோர் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 5,000 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்பு, 1989-90ஆம் ஆண்டிலிருந்து ரூ. 12,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

1990-91-ல், பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சீர்மரபினருக்காக மொத்தம் ரூ. 90 இலட்சம் செலவில் 50 விடுதிகள் திறக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1990 ஏப்ரல் 10]

உணவுச் செலவு :

விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலும் மாணவ மாணவியருக்குத் தற்போது பின்வரும் வீதங்களில் உணவுக் கட்டணம் வழங்கப்படுகிறது :—

வரிசை எண்.	விடுதிகள்.	ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு மாணவருக்கு வழங்கப்படும் தொகை. சென்னை மாநகர்.	வெளியூர்.
(1)	(2)	(3)	(4)
		ரூ.	ரூ.
1	கல்லூரி மாணவ/மாணவியர் விடுதிகள்.	140	135
2	தொழிற் பயிற்சி மாணவ/மாணவியர் விடுதிகள்.	140	135
3	உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவ/மாணவியர் விடுதிகள்.	85	85

விடுதிகளைப் பராமரிப்பதற்காக 1990-91ஆம் நிதியாண்டில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத்துறைக்கு ரூ. 4,90,40,000-ம் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சீர்மரபினர் நலத் துறைக்கு ரூ. 4,52,13,000-ம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சீருடைகள் (விடுதிகள்) :

ஆண்டுதோறும் உயர்நிலைப் பள்ளி விடுதியிலுள்ள மாணவ மாணவியருக்குத் தீபாவளி பண்டிகைக்கு ஒரு ஜோடி சீருடையும் பொங்கல் பண்டிகைக்கு ஒரு ஜோடி சீருடையுமாக

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இரண்டு ஜோடி சீருடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. 33,500 மாணவ மாணவியர் பயன்பெறும் வகையில் 1990-91ஆம் ஆண்டிற்காக ரூ. 29,17,000 கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது :—

	ரூ.
பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறு பான்மையினர் நலத் துறை.	15,25,000
மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலத் துறை.	13,92,000

விடுதிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல் :

பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத் துறை மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர் மரபினர் நலத் துறையைச் சேர்ந்த 696 விடுதிகளில், 58 விடுதிகள் மட்டுமே அரசு கட்டிடங்களில் இயங்கி வரு கின்றன. எஞ்சியுள்ள விடுதிகள் வாடகைக் கட்டிடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. 14 விடுதிகள் கட்டும் பணி பொதுப் பணித் துறையால் மேற்கொள்ளப்பட்டு அப்பணி பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. 1990-91-ஆம் ஆண்டில் மொத்தம் ரூ. 400 இலட்சம் செலவில் 40 விடுதிகள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பகுதி நேர ஆசிரியர்களை நியமித்தல் :

உயர்நிலைப் பள்ளி விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலும் மாணவ மாணவியருக்கு உதவி புரிவதற்காக பகுதிநேர ஆசிரியர்கள் ஆண்டுதோறும் 6 மாதத்திற்கு நியமனம் செய்யப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 125 வீதம் மதிப்பூதியம் வழங்கப்படுகிறது. 1989-90ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தின் மூலம் 4,100 மாணவ மாணவியர் பயன் அடைந்தனர்.

உணவு மானியம் :

தனியாரால் நடத்தப்படும் 38 மாணவ மாணவியர் விடுதி களில் தங்கியுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப் பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ மாணவியர் ஒவ்வொருவருக்கும் உணவுச் செலவிற்காக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 70 என்ற வீதத்தில் ஓராண்டில் 10 மாதங்களுக்கு உணவு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. பெற்றோரின் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 12,000 வரை உள்ள மாணவ மாணவியர் மட்டுமே இந்த மானியம் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவர்.

1989-90-ல் 2,109 மாணவர்கள் பயனடைந்தனர். ரூ. 11,83,000 ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. 1990-91-ஆம் நிதியாண்டிற்கு இதற்காக ரூ. 12,65,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

படிப்புதவித் தொகைகள்:

பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினர் இனத்தைச் சார்ந்த விடுதியில் தங்கிப் பயிலும் மற்றும் விடுதியில் தங்காமல் பிற இடங்களில் தங்கிப் பயிலும் மாணவ மாணவியருக்குப் படிப்பு உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. விடுதியில் தங்காது பிற இடங்களில் தங்கிப் பயிலும் மாணவ மாணவியருக்கான படிப்புதவித் தொகையில், படிப்புக் கட்டணம், தனிக் கட்டணங்கள் தேர்வுக் கட்டணம், புத்தகங்களின் தொகை ஆகியவை, அடங்கும். விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலுபவர்களுக்கான படிப்புதவித் தொகையில் மேற்சொன்ன கட்டணங்களுடன் நிர்ணயிக்கப்பட்ட உண்டி உறையுள் கட்டணமும் அடங்கும். இவர்கள் பெற்றோரின் ஆண்டு வருமான உச்சவரம்பு ரூ. 5,000 ஆக இருந்ததை உயர்த்தி ரூ. 12,000 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவ மாணவியர்க்கு ஒன்பதாம் வகுப்பிலிருந்தும், சீர்மரபினர் மாணவ மாணவியர்க்கு ஆறாம் வகுப்பிலிருந்தும் இவ்வுதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இவ்வுதவித் தொகையைப் பெற பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் முந்தைய ஆண்டுத் தேர்வில் 40 விழுக்காடு மதிப்பெண்ணிற்குக் குறையாமல் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் சீர்மரபினர் மாணவர்கள் முந்தைய ஆண்டுத் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பதையே போதுமானதாகக் கொண்டு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. உதவித் தொகை பெறுவதற்குகாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட வயது வரம்பு 1989-90 முதல் நீக்கப்பட்டுவிட்டது.

பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபின மாணவ மாணவியருக்கு படிப்புதவித்தொகை வழங்க அந்தந்தக் கல்வி நிறுவனங்களின் முதல்வர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1990-91-ஆம் நிதியாண்டில் இதற்காக ரூ. 5,52,32,000 கீழ்க்கண்டவாறு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது :—

பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத்துறை.	ரூ. 3,25,35,000.
மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலத்துறை.	ரூ. 2,26,97,000.

இலவசக் கல்வி :

மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சீர்மரபின மாணவ மாணவியர்களுக்குக் கல்லூரி வகுப்புவரை, அவர்களது பெற்றோரின் ஆண்டு வருமானத்தை கணக்கில் கொள்ளாது இலவசக் கல்வித் திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 60,833 மாணவ மாணவியர் பயனடைந்துள்ளனர்.

1990-91ஆம் ஆண்டில், இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 3,62,00,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

உண்டி, உறையுள் கட்டணங்கள் :

விடுதியில் தங்கிப் பயிலும் மாணவ மாணவியர்களுக்கு உதவித்தொகையுடன் வழங்கப்படும் உண்டி, உறைவிடக் கட்டணவிதம் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :—

வரிசை எண்.	பாட முறை.	பிற்படுத்தப் பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப் பட்டோர்.	சீர் மரபினர்.
(1)	(2)	(3)	(4)
	சென்னை மாநகர்—	ரூ.	ரூ.
1.	கலை, அறிவியல், சட்டம்	60	70
2.	மருத்துவம், பொறியியல், வேளாண்மை, கால்நடை மருத்துவம் இவற்றைச் சார்ந்த மற்ற படிப்புகள். ..	60	75
3.	தொழில் மற்றும் தொழில் நுட்பக் கல்வி.	50	60

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(1)	(2)	(3)	(4)
		ரூ.	ரூ.
	வெளியூர்—		
1.	கலை, அறிவியல், சட்டம் ..	50	55
2.	மருத்துவம், பொறியியல் வேளாண்மை, கால்நடை மருத்துவம் இவற்றைச் சார்ந்த படிப்புகள்.	55	70
3.	தொழில் மற்றும் தொழில் நுட்பக் கல்வி.	45	50

மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவ மாணவியர், சீர் மரபின மாணவ மாணவியருக்கு 1990 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1ஆம் நாளிலிருந்து உண்டி உறையுள் கட்டணம் கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது:—

		சென்னை மாநகர்.	வெளியூர்.
		ரூ.	ரூ.
1.	அறிவியல், கலை, சட்டம் ..	80	70
2.	மருத்துவம், பொறியியல், வேளாண்மை, கால்நடை மருத்துவம் இவற்றைச் சார்ந்த மற்ற படிப்புகள்.	85	80
3.	தொழில் மற்றும் தொழில் நுட்பக் கல்வி.	70	60

இத்திட்டத்தின்கீழ் 43,000 மாணவ மாணவியர் பயனடைவர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

15. பயிற்சி.

சிறப்பு பயிற்சி நிலையம்:

அனைத்திந்திய உயர் அரசுப் பணிகளுக்காக மைய அரசு தேர்வாணையம் நடத்தும் தேர்வுகள் எழுதவிருக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினருக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக, இத்துறை 1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சென்னையில் சிறப்புப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றை நடத்தி வருகிறது. இந்நிலையத்தில் 60 மாணவ மாணவியர் (விடுதியில் தங்கிப் பயிலுவோர் 50 பேர்; வெளியில் தங்கிப் பயிலுவோர் 10 பேர்) சேர்த்துக்கொள்ளப் படுகின்றனர். இந்நிலையத்தில் சேர பெற்றோர்களின் ஆண்டு வருமான உச்ச வரம்பு ரூ. 12,000-லிருந்து ரூ. 24,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களுக்கு இலவச தங்கும் வசதியும், திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 250-க்கு மிகாத செலவில் உண்டி வசதியும் செய்து தரப்படுகிறது. இப்பயிற்சி நிலையம் இந்திய ஆட்சிப் பணி மற்றும் ஏனைய மைய அரசுப் பணிகளுக்கான தேர்வுகளுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதோடுமட்டும் அல்லாமல், தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம், வங்கிப் பணியாளர் தேர்வுக் குழு, இரயில்வே பணியாளர் தேர்வுக் குழு மற்றும் இதர பல்வேறு பணியாளர் தேர்வு அமைப்புகள் நடத்தும் தேர்வு எழுதவும் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதனால் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் சீர்மரபினருக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும் என்ற அரசின் நோக்கம் நிறைவேறும் எனக் கருதப் படுகிறது.

கோவை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரியில், அனைத்திந்தியப் பணிகளுக்கான தேர்வு எழுதவிருக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு மற்றும் சீர்மரபின மகளிருக்கு சிறப்புப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக, 1989-90 ஆம் ஆண்டு முதல் சிறப்புப் பயிற்சி மையம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இம்மையத்தில் ஆண்டுதோறும் 25 பெண்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். 1990-91 ஆம் ஆண்டில் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினரைச் சேர்ந்த மேலும் நான்கு தொகுதியினருக்கு அகில இந்தியப் பணிகளுக்கான தேர்வுகள் எழுத, சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஆண்களும் பெண்களுமாக 25 பேர் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர். இத்திட்டத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2.40 இலட்சம் செலவாகும்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், டாக்டர் அழகப்பா பல்கலைக் கழகம், காந்திகிராமம் கிராமிய பல்கலைக் கழகம் மற்றும் திருநெல்வேலி புனித சேவியர் கல்லூரி ஆகிய

இடங்களில் அந்தந்தப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப்பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினர் பயனடையும் வகையில் இப்பயிற்சிகள் அளிக்கப்படும். அகில இந்திய பணிகளுக்கான தேர்வுகளைத் தமிழகத்திலிருந்து மேலும் அதிகமானவர்கள் எழுத இச் சிறப்புப் பயிற்சி உதவும்.

சென்னையிலுள்ள சிறப்புப் பயிற்சி நிலையத்தை நடத்தவும், கூடுதல் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவும் 1990–91 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 19,40,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொது நோக்கு பொறியியல் பட்டறைகள்:

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூரிலும், மதுரை மாவட்டத்தில் செக்கானூரணியிலும், திருநெல்வேலி–கட்டபொம்மன் மாவட்டத்தில் வீரகேரளம் புதூரிலும் மூன்று பொதுநோக்கு பொறியியற் பட்டறைகள் இத்துறையின் நிதி உதவியுடன் நடத்தப்படுகின்றன. இவை 1984 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களிலிருந்து தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களாக நிலை உயர்த்தப்பட்டு தற்போது, சென்னை வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறை இயக்குநரால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இப் பட்டறைகளில் பொருத்துதல், பற்றவைத்தல், இரும்புத் தகடு செய்தல் ஆகியவற்றில் தொழிற் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் சொந்தமாகத் தொழில்கள் தொடங்குவதற்குத் தேவையான தொழில் நுட்பத் திறமை அளிப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஆண்டு ஒன்றிற்கு 208 நபர்கள் இப்பயிற்சி நிலையங்கள் மூலம் பயன் பெறுவர். 1990–91 ஆம் நிதியாண்டிற்கு ரூ. 16,35,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

வாழ்க்கைத் தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்கள்:

பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினர் இனத்தவருக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காகக் கீழ்க் காணும் வாழ்க்கைத் தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்கள் செயல்படுகின்றன :—

மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலத் துறை:

(1) தையல் மற்றும் ஆயத்த ஆடைப் பயிற்சி நிலையம், அண்ணாநகர், திருநெல்வேலி–கட்டபொம்மன் மாவட்டம்.

(2) தையல் மற்றும் பூ வேலைப்பாடு நிலையம், தெற்குத் தெரு, மதுரை மாவட்டம்.

இதன் மூலம் 70 நபர்கள் பயிற்சி பெறுவர்.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1990 ஏப்ரல் 10

பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத் துறை;

(3) தையல் பயிற்சி நிலையம், திருவெண்ணெய் நல்லூர், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.

(4) தையல் பயிற்சி நிலையம், இராமவர்மபுரம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

(5) தையல் பயிற்சி நிலையம், உசிலம்பட்டி, மதுரை மாவட்டம்.

(6) தையல் பயிற்சி நிலையம், சேரன்மகாதேவி, திருநெல்வேலி–கட்டபொம்மன் மாவட்டம்.

(7) தையல் பயிற்சி நிலையம், இராமநாதபுரம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

(8) நாரிழைப்பிரிவு, குழித்துறை, கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

தையற் பயிற்சி நிலையங்கள், சமூக நலத் துறை இயக்குநரின் நிர்வாகத்தின்கீழும், நாரிழைப் பயிற்சி நிலையம் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத் துறை நிர்வாகத்தின் கீழும் இயங்கி வருகின்றன. இதன் மூலம் 125 நபர்கள் பயிற்சி பெறுவர். இதற்காக 1990–91 ஆம் நிதியாண்டிற்கு ரூ.4,28,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டப் பட்டதாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்:

பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர் மரபினர் இனத்தைச் சார்ந்த 20 சட்டப் பட்டதாரிகளுக்கு நீதித் துறையில் அனுபவம் பெறும் பொருட்டு, பல்வேறு சட்டப்பிரிவுகளில் வல்லமை பெற்று சிறந்து விளங்கும் முதுநிலை வழக்கறிஞர்களிடம் 3 ஆண்டுகள் பயிற்சி பெறும் திட்டம் ஒன்றினை அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. பயிற்சி காலத்தில் பயிற்சி பெறுவோருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 உதவித் தொகையாக வழங்கப்படும்.

ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5,001 வீதம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முதுநிலை வழக்கறிஞருக்கு மதிப்பூதியம் வழங்கப்படும். இத் திட்டம் 1989–90 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்கான வருமான உச்சவரம்பு ரூ. 12,000 என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத் திட்டத்திற்காக 1990–91 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 3,17,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 10]

நுழைவுத் தேர்வு :

ஒவ்வொர் ஆண்டும் பொறியியல் மருத்துவம் மற்றும் கால் நடை மருத்துவக் கல்லூரிகளில் நுழைவுத் தேர்வுகளுக்குச் செல்லும் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினர் மாணவர்களுக்கு சென்னை, திருச்சிராப் பள்ளி மதுரை மற்றும் கோயம்புத்தூர் ஆகிய நான்கு இடங்களில் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இவர்களுக்கு துறையைச் சேர்ந்த கல்லூரி மாணவர் விடுதிகளில் ஒரு மாதத்திற்கு கட்டணம் ஏதுமின்றி தங்க அனுமதி அளிக்கப்படுகின்றது. இப்பயிற்சியில் சேரத் தகுதி பெறுவதற்கான ஆண்டு வருமான உச்ச வரம்பு ரூ. 12,000 ஆகும். ஒரு மாத காலத்திற்கு இப் பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது. 1990—91 ஆம் ஆண்டில் 400 மாணவர்கள் பயனடை வதற்காக ரூ. 1,57,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை பிற மாவட்டங்களிலும் செயல்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சித் திட்டம்:

பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சார்ந்த 50 மாணவர் மற்றும 50 மாணவியர்களுக்கு குரோம்பேட்டையிலுள்ள சென்னை தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் ஆறு மாத கால கணிப் பொறிப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இப்பயிற்சி பெறும் மாணவ மாணவியர்களுக்கு இலவச உண்டி, உறையுள் வசதி அளிக்கப் படுகிறது. இப்பயிற்சியில் சேருவதற்கான ஆண்டு வருமான உச்சவரம்பு மாணவர் விடுதியில் தங்கும் மாணவர்களுக்கு ரூ. 6,000-ம், வெளியில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களுக்கு ரூ. 9,000-ம் என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மற்றும் சீர்மரபினர் வகுப்பைச் சேர்ந்த 50 நபர்களுக்குத் தொலைபேசி/தொலையச்சு இயக்க சிறப்புப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டம் 1989-90 லிருந்து தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இப் பயிற்சி பெறுவோரின் எண்ணிக்கையை 1990—91-ல் உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக 1990—91 ஆம் நிதியாண்டிற்கு ரூ. 10.22 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

16. பொருளாதார முன்னேற்றம்.

சலவைத் துறை கட்டுதல் :

சலவைத் துறைகளைக் கட்டுவதற்காக மாநகராட்சி, நகராட்சி மற்றும் பேரூராட்சிகளுக்கு பின் வருமாறு நிதி உதவி அளிக்கப்படுகின்றது :—

விழுக்காடு.

1. அரசின் மானியத் தொகை 75

2. உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பங்கு 20

3. பயனாளிகளின் பங்கு 5

1990–91 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 1,01,000 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

தொழிற்கருவிகள் வழங்குதல் :

சலவைத் தொழிலாளர், முடிதிருத்துவோர் மற்றும் போயர்களுக்கு முறையே துணி தேய்ப்புப் பெட்டிகள், முடிதிருத்தும் கருவிகள் மற்றும் கல்லுடைக்கும் கருவிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. ஆண்டு தோறும் வழங்கப் படும் கருவிகள் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

வரிசை எண்.	கருவியின் பெயர்.		ஆண்டு தோறும் வழங்கப்படும் எண்ணிக்கை.
1.	துணி தேய்ப்புப் பெட்டிகள்	..	4,000
2.	முடி திருத்தும் கருவிகள்	..	1,500
3.	கல்லுடைக்கும் கருவிகள்	..	500

1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 23,80,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிதிருத்தகம், சலவையகம் மற்றும் நடமாடும் சலவையகம் அமைத்தல் :

வெவ்வேறு வட்டி விகிதத்தில் கடனுதவியளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் முடி திருத்தகம், சலவையகம் மற்றும் நடமாடும் சலவையகம் அமைக்க கீழ்க்கண்டவாறு கடனுதவி யளிக்கப்படுகிறது.

வரிசை எண் மற்றும் திட்டத்தின் பெயர்.	பயன் அடைவோர் எண்ணிக்கை.	அரசு மானியம்	வங்கிக் கடன் உதவி.	ஒவ்வொரு பயனாளிக்கும் ஆகும் மொத்த செலவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ரூ.	ரூ.	ரூ.
1. முடிதிருத்தகம் ..	200	1,500	3,500	5,000
2. சலவையகம் ..	150	1,500	3,500	5,000
3. நடமாடும் சலவையகம்.	50	600	1,400	2,000

1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 5,55,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பாசனக் கிணறுகள் தோண்டுதல் :

சீர்மரபினரின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, அவர்களில் 2 ஏக்கருக்கும் குறையாத சாகுபடி நிலம் உள்ளவர்களுக்கு பாசனக் கிணறு தோண்ட மானியத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. கிணறு ஒன்றுக்கு உயரளவாக ரூ. 2,500 மானியத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 75,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் 30 நபர்கள் பயன் பெறுவர்.

சட்டமன்றம் TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

வீட்டு வசதி :

சீர்மரபினருக்கு, ஒவ்வொன்றும் ரூ. 4,300 மதிப்பீட்டுச் செலவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. 1979 ஆம் ஆண்டில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இம் மதிப்பீட்டில், தற்போது வீடுகள் கட்ட இயலாது. ஆகவே வீடுகள் கட்டுவதற்கான செலவை உயர்த்துவதற்கான கருத்துரு அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

1989-90ஆம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், தேவராயநேரி நரிக்குறவர் காலனியில் உள்ள 140 வீடுகளையும் கிணறையும் பழுது பார்க்கும் வேலை முடியும் தருவாயில் உள்ளது. இதற்காக ரூ. 2,02,500 அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1990 ஏப்ரல் 10

வீட்டுமனைகள் வழங்க நிலம் கையகப்படுத்துதல் :

முடிதிருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர், போயர் மற்றும் நரிக் குறவர் முதலிய வகுப்பினருள் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்க தனியார் பட்டா நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு இத் திட்டத்திற்காக ரூ. 13,20,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, இத்திட்டத்தை மேலே குறிப்பிட்டவாறு விரிவு படுத்துவதற்கு ரூ. 1 கோடி கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

17. முடிவுரை.

இவ்வாறு, இவ்வரசு பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பினர், சீர்மரபினர் மற்றும் சிறுபான்மையினரின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திட, பல முன்னேற்றத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறது. இம் மானியத்தை ஏற்று ஒப்புதலளிக்க இம்மாமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு.

(ரூபாய் ஆயிரத்தில்)

நிர்வாகத்தில் :	பி.வ. & சி. துறை	12,880		மொத்த ஒதுக்கீடு		2,84,679
	மி.பி.வ. & சீ.ம. துறை	1,125	14,005	பி.வ. & சி. நலத்துறை	1,04,859	
பல்வகை செலவு	பி.வ. & சி. துறை	3,689	10,247	மி.பி.வ. & சீ.ம. நலத் துறை.	1,79,820	
	மி.பி.வ. & சீ.ம. துறை	6,558				

வரிசை எண்ணும் திட்டத்தின் பெயரும்.	திட்டத்தில் சேர்ந்தவை.			திட்டத்தில் சேராதவை.			மொத்தம்.	
	பி.வ.	மி.பி.வ.	சீ.ம.	பி.வ.	மி.பி.வ.	சீ.ம.	பி.வ.	மி.பி.வ. & சீ.ம.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1. உதவித் தொகை	538	36,559	419	31,997	17,847	4,072	32,535	58,897
2. பள்ளிகள் ..	..	..	627	..	..	40.243	..	40,870
3. மதிய உணவு ..	..	..	698	..	..	2,526	..	3,224
4. புத்தகம் மற்றும் எழுது பலகை.	..	..	1,320	..	..	187	..	1,507
5. உடை ..	1,116	609	3,034	409	200	472	1,525	4,315
6. உணவு மான்யம்	92	46	..	747	374	6	839	426
7. விடுதிகள் ..	11,760	10,935	1,630	37,280	18,584	14,064	49,040	45,213
8. பல்கலைக் கழக மான்யம்.	..	..	..	27	13	..	27	13

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
9. ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள்.	..	..	15	..	..	..	..	15
10. விவசாயம் ..	..	..	..	..	..	75	..	75
11. தொழிற் பயிற்சி	..	..	75	252	..	1,636	352	1,711
12. இலவசக் கருவிகள்	..	2,722	..	..	213	..	..	2,935
13. குடிநீர்க் கிணறுகள்	..	..	..	..	..	10	..	10
14. சலவைத் துறை	..	101	..	..	..	..	..	101
15. சிறப்பு பயிற்சி நிலையம்.	1,135	..	..	805	..	..	1,940	..
16. சீர்மரபினர்க்கு வீட்டு வசதி.	..	1,250	..	..	..	..	..	1,250
17. வீட்டுமனை கையகப்படுத்துதல்.	..	1,200	..	..	10,120	..	..	11,320
18. சிறப்புப் பயிற்சி	..	223	..	41	20	..	41	243
19. பட்டயக் கணக்கர் படிப்பு.	..	..	..	3	2	..	3	2
20. சிறந்த மாணவர்களுக்கு பரிசு.	629	..	..	..	..	..	629	..
21. வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சியாளர்களுக்கு விடுதிகள்.	1,022	..	..	..	..	..	1,022	..

154

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

22. பள்ளி கள்/விடுதிகள் கட்டுதல், பழுது பார்த்தல்.	20	10	..	..	..	..	20	10
23. சட்ட பட்டதாரி களுக்கு பயிற்சி.	317	..	..	..	..	..	317	..
மொத்தம் ..	16,629	53,655	7,818	71,661	47,373	63,291	88,290	1,72,137

மொத்தம்—1989–90 (பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத் துறை) 1,93,078

மொத்தம்—1990–91 (பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் நலத் துறை) 1,04,859 } 2,84,679
(மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் சீர்மரபினர் நலத் துறை) 1,79,820

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

உள்ளடக்கம்

11-4-1990

பக்கங்கள்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்—

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள் 157—184

2. தகவல் கோரல்—

வால்பாறைத் தொகுதியில் சோலையாறு அணையருகில் லாரி விபத்துக்குள்ளான தால் உயிரிழந்தோர் மற்றும் காயமுற் றோருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து 184—186

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்—

சாத்தூரில் சில வகுப்பினரிடையே ஏற்பட்ட மோதலையொட்டிச் சிலர் உயிரிழந்ததால் பொதுமக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை 186—202

4. விதி 109-இன்கீழ் உறுப்பினரின் விளக்கம்—

தாம் அவையில் 22-3-1990-ஆம் நாளன்று பேசிய ஒரு கருத்து குறித்து 202—203

5 விதி 110-இன் கீழ் அமைச்சர்களின் அறிக்கைகள்—

(அ) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள கோட்டைப்பட்டினம் மற்றும் ஜகதாப் பட்டினத்திலிருந்து சென்ற மீனவர் களை விடுதலைப் புலிகள் என்று சொல் லப்படுகின்றவர்கள் கடத்திச் சென்றது மற்றும் அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டது குறித்துக் கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை அமைச்சரின் அறிக்கை .. 203—206, 207—209

(ஆ) டாக்டர் அம்பேத்கார் மற்றும் பாரதி தாசன் நூற்றாண்டு விழாக்களையொட்டி கைதிகளுக்குத் தண்டனைக் காலத்தை குறைப்பது குறித்த முதலமைச்சரின் அறிக்கை 206—207

6. கவன ஈர்ப்பு— பக்கங்கள்

(அ) மயிலாடுதுறை, நன்னிலம், குடவாசல் வட்டங்களில் நெற்பயிர்கள் நோயால் தாக்கப் பெற்றுள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பு குறித்து 209—211

(ஆ) சேலம் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் நிறைவேற்றப் பெறாதது குறித்து .. 211—216

7. அறிக்கை அளித்தல்—

பொது நிறுவனங்கள் குழு 216

8. ஒழுங்குப் பிரச்சினை—

தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்டமுன்வடிவிற்குக் குடியரசுத் தலைவரின் முன்அனுமதி பெற வேண்டியது குறித்து 216—217

9. சட்டமுன்வடிவு—ஆய்வுசெய்தல்—

தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்டமுன்வடிவு, 1990.— 217—232

திரு. எல். கணேசன் 218, 228—230

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி .. 217—220 230—231

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் 220—222

திரு. செ. நூர்முகமது 222—224

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் 224—226

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் 226—228

10. மானியக் கோரிக்கைகள், 1990-91—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—(தொடர்ச்சி)—

கோரிக்கை எண். 12—தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய-அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்— 232—333

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி .. 232—235 310—318 321—332

திரு. எம். தங்கவேல் 235—243

திரு. எஸ். சிவலோகம் 244—250

		பக்கங்கள்
	திரு. ஆ. பாலையா	251—258
	திரு. பெ. சீனிவாசன்	259—262 264—265
	திரு. என். பழனிவேல்	270—277
	திரு. கே. ஆர். ஜி. தனபாலன்	277—280
	திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் ..	281—291
	திரு. செ. இராமலிங்கம்	291—296
	திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் ..	297—303
	திரு. ஆர். நடேசன்	303—304
	திரு. ரெ. பிச்சைமுத்து	304—306
	திரு. வே. பெரியசாமி	306—310
11.	பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்— ..	333

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

பங்குனி 28, சுக்ல—திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2021,

1990 ஏப்ரல் 11, புதன்கிழமை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் முனைவர் மு. தமிழ்க்குடி மகன் அவர்கள் தலைமையில் காலை 9–00 மணியளவில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

"அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை."

பிற்காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணாமல் தொடர்ந்து அறம் செய்ய வேண்டும். அதுவே அழியும் காலத்தில் அழியாத் துணையாக நிற்கவல்லதாகும்.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்

கள்ளர் நடுநிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்துதல்

*731. திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) உசிலம்பட்டி தொகுதி, விக்கிரமங்கலம் கள்ளர் நடு நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தும் செயற் குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது உயர்த்தப்படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே,

(அ) இல்லை.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

புதிய காவல் நிலையங்கள்

*2212. திரு. சோ. பால்ராஜ் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

மதுரை மாநகரின் எல்லைப் பகுதியில் பெருகிவரும் புறநகர்களின் தேவையைக் கருதியும் மக்கள் தொகை பெருக்கத் தினை உத்தேசித்தும் புதிய காவல் நிலையங்கள் தொடங்கும் திட்டம் அரசிடம் உள்ளதா ?

[1990 ஏப்ரல் 11

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி ; தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாநகரின் எல்லைப் பகுதியில் பெருகி வரும் புறநகர்களின் தேவையைக் கருதியும் மக்கள் தொகை பெருக்கத்தினை உத்தேசித்தும் புதிய காவல் நிலையங்கள் தொடங்கும் திட்டம் தற்போது அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. சோ. பால்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பெருகிவரும் மக்கள் தொகையைக் கருத்திற் கொண்டும், குடியிருப்புகள் அதிகரித்து வருவதாலும், அண்மைக் காலமாக மதுரை நகர் மற்றும் புறநகர்ப் பகுதிகளில் சமூக விரோதிகளினால் கொள்ளைகள், திருட்டு அதிகமாக ஏற்படுவதாலும் புதிய காவல் நிலையங்களை ஏற்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாநகரத்தினுடைய மக்கள் தொகை 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டதாகும். அங்கே உள்ள காவல் நிலையங்களுடைய எண்ணிக்கையே இப்போது 12 தான். ஆனால், மதுரை புறநகர்ப் பகுதிகளாகக் கருதப்படும் இடங்களில் மக்கள் தொகை 2,76,800 தான். அங்கே உள்ள காவல் நிலையங்களுடைய எண்ணிக்கை 8. ஆகவே, அகம் 12, புறம் 8. (சிரிப்பு).

திரு. சோ. பால்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உதாரணமாக, மதுரை சுப்பிரமணியபுரம் காவல் நிலையம் அந்தப் பகுதியில் இல்லாமல் மற்றொரு பகுதியான வசந்த நகர் பகுதியில் இருக்கிறது. 48 முதல் 54 வட்டங்கள், எட்டு வட்டங்களில் 70,000-க்கு மேற்பட்ட ஜனங்கள் இருப்பதால்—அந்தப் பகுதி சுப்பிரமணியபுரத்தில் ஆர். எஸ். நாயுடு பூங்கா என்ற பார்க் இருக்கிறது. அது இப்போது நடைமுறையில் அழிந்துவிட்ட காரணத்தால், அங்கு ஒரு அவுட் போஸ்ட் ஆவது தற்சமயம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வருகிற 14 ஆம் தேதி, சித்திரை முதல் நாள், மதுரை, கோவை ஆகிய நகரங்களில் போலீஸ் கமிஷனரேட், அதாவது காவல்துறை ஆணையாளர் அலுவலகங்கள் அமையவிருக்கின்றன. அந்த அலுவலகங்கள் இத்தகைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று தக்கது செய்ய முன் வரும் என்று நம்புகின்றேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மதுரை மற்றும் புறநகர்ப் பகுதிகளில் 20 காவல் நிலையங்கள் இருப்பதாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த 20 காவல் நிலையங்களில் பணி

புரியக்கூடிய காவலர்கள் எத்தனை பேர்? சில காவல் நிலையங்கள் புதிதாகத் திறந்தும் அங்கே காவலர்கள் தேவையான அளவு இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறதே, ஆகவே. அதனுடைய எண்ணிக்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இது புறநகரைப் பற்றிய கேள்வி என்ற காரணத்தினாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் எழுப்பியுள்ள கேள்விக்கான விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லையென்பதாலும் அவர்கள் தனிக் கேள்வி எழுப்ப வேண்டுகிறேன்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை, கோவை, சென்னை ஆகிய மூன்றிலேயும் இப்போது காவல்துறை ஆணையாளர் அலுவலகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. புறநகர்ப் பகுதிகளிலே மக்கள் தொகை பெருகியிருக்கக்கூடிய காரணத்தினாலே, இந்த மூன்று மாநகரங்களையும் சுற்றியிருக்கக்கூடிய புறநகர்ப் பகுதிகளையும் அங்கே இருக்கக்கூடிய காவல்நிலையங்களையும் காவல்துறை ஆணையர் அலுவலகங்களுடைய பொறுப்பின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கான உத்தேசம் அரசிடம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

9-05 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுதே 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை கொண்ட அந்த மாநகரங்களில் கமிஷனர் அலுவலகங்கள் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன. மேலும், அங்கே மக்கள் தொகையை இணைப்பதால், அவர்களுடைய அதிகார வரம்பு போதுமானதாக இருக்குமா என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, இந்த அலுவலகங்கள் அமைந்த பிறகு, உருவாகின்ற நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையில் தற்போது மதுவிலக்கு அமல் பிரிவு கலைக்கப்பட்டிருப்பதால், தேவையான இடங்களில் கூடுதல் காவல் நிலையங்களை ஏற்படுத்தவும் உபரியாக இருக்கின்ற காவலர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும், அரசு புதிய முடிவு எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு யோசனை, பரிசீலிக்கப்படும்.

[1990 ஏப்ரல் 11

திரு. வி. கே சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதிதாக கிராமப்புறங்களிலே, மலைப் பகுதிகளிலே திறக்கப்பட்டிருக்கின்ற காவல் நிலையங்களையொட்டி குடியிருப்பு வசதி இல்லாத காரணத்தினால், அங்கே காவலர்கள் தங்க முடியாத ஒரு மிகப் பெரிய சோதனை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் வெகுதூரம் சென்று தங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதோடு, திறக்கப்பட்ட காவல் நிலையங்களில் கூட, போதுமான காவலர்கள் இல்லையென்ற ஒரு நிலைமையும் இருந்து வருகிற காரணத்தினாலே, புதிதாக காவலர்களை எடுக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்குமா எனவும் அப்படித் திறக்கப்பட இருக்கின்ற புதிய காவல் நிலையங்களை கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற காவல் நிலையங்களுக்கும், மலைப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற காவல் நிலையங்களுக்கும், திறக்கப்படுகிற நேரத்திலேயும் அவர்களுக்குக் கட்டிட வசதி செய்து தரப்படுமா எனவும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எங்களுக்கு எதுவுமே புரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளங்கியது எல்லாம், மீசைக்கும் ஆசை; கூழுக்கும் ஆசை என்பதுதான். மீசையை ஒதுக்கி விட்டுக்கொண்டு, கூழ் சாப்பிட வேண்டும். (சிரிப்பு).

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நீங்கள் காவல் நிலையங்களைக் கிராமப்புறங்களிலே திறந்திருக்கிறீர்கள். திரு. சின்னசாமி அவர்கள் சொன்னதுபோல, அந்தக் காவல் நிலையங்களில் பணியாற்றக்கூடிய எஸ்.ஐ. மற்றும் போலீஸ்காரர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கு இடம் இல்லை; போலீஸ் நிலையம் வைப்பதற்கும் இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறீர்களே, அதை முதலில் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவலர்கள், அதிகாரிகள், இவர்களெல்லாம் குடியிருப்பதற்கான இடங்களைத் தேடி, அதற்குப் பிறகு காவல் நிலையங்களை அமைக்க வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால்தான், காவல் நிலையங்கள் அமைப்பதிலே தாமதம் ஆகிறது. இதிலே, எதை முதலிலே செய்யலாம் என்பதை அம்மையார் அவர்கள் சொன்னால் அதுபற்றி யோசிக்கப்படும்.

1990 ஏப்ரல் 11]

பல்கலைக் கழக உணவு விடுதி ஊழியர்கள்.

*7180—திரு. சி. கோவிந்தராஜன் :

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தமிழ்நாடு அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களின் உணவுவிடுதி ஊழியர்களின் கோரிக்கைகள் குறித்து அரசுக்கு விண்ணப்பம் வந்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) ஆம்.

(ஆ) தமிழ்நாடு அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களின் உணவு விடுதி ஊழியர்களின் கோரிக்கைகள் குறித்து பல்கலைக் கழகங்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். பல்கலைக் கழகங்கள் தன்னாட்சி பெற்ற அமைப்பாதலால் இதில் அரசின் தலையீடு தேவையில்லை. எனினும் எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களும் கோரிக்கைகளின்மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சில பல்கலைக் கழகங்கள் ஊதியங்களை மாற்றியமைத்துள்ளன. பிற சலுகைகளையும் அளித்துள்ளன.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களிலும், தன்னாட்சி கல்லூரிகளிலும் உள்ள மாணவர்கள் உணவு விடுதிகளில், சுமார் 15 ஆயிரம் பேருக்கு மேல் உள்ள ஊழியர்கள், பல்லாண்டு காலம் பணிபுரிந்தும் நிரந்தரமற்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்கக் கோரியும், அவர்களுக்குச் சில சலுகைகளைக் கொடுக்கும்படி கேட்டும், இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், மாறி மாறி விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அண்மையில், 2–11–1989 -ல் ஒரு பேரணி நடத்தி, மகஜரும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை பரிவுடன் ஆலோசித்து, பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தன்னாட்சி உரிமை இருந்தபோதிலும் கூட, அரசே பரிந்துரைகளைச் செய்து அவர்களுக்காக அவர்களின் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்ய முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழக துணை வேந்தர்களுக்கு, அந்தக் கோரிக்கைகளை, கவனத்தில் கொண்டு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று, அரசாங்கத்தால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகங்களில் உள்ள உணவு விடுதிகளில் பணியாற்றுகிறவர்கள், வெவ்வேறு நிலையில் பணியாற்றுகிறார்கள். இதிலே, மாணவர்களுடைய கூட்டுறவு அமைப்புகளும் இருக்கின்றன. எனவே, கூட்டுறவு அமைப்புகள் எல்லாம் இருக்கிற காரணத்தால், அந்தந்த அமைப்புகளுக்கு ஏற்ற முறையில்தான், ஊதிய உயர்வும், பணியை உறுதிப்படுத்துகிற ஒரு முறையும் இன்றைக்கு இருக்கிறது. முழுப் பொறுப்பையும், அந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் நேரடியாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முழு அளவிற்கு இயலவில்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். எந்தெந்த வகையில் உதவ வேண்டுமோ அப்படி உதவிட வேண்டுமென்று மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்ளப்படும்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு முறையில் மாணவர்கள் விடுதி இருப்பது என்பது புதிதாக இருக்கிறது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம். ஆனால், பெருவாரியான உணவு விடுதிகள் அவர்கள் பொறுப்பிலேதான் இருக்கின்றன. ஐந்தாவது ஊதியக் குழு, மலைஜாதி மாணவர்களுடைய நல உணவு விடுதி, அரிசன மாணவர்களுடைய நல உணவு விடுதிகளில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேயாவது அவர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கும் அவர்களை நிரந்தரப்படுத்துவதற்கும் துணை வேந்தர்களுக்குப் பரிந்துரை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

9-10 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அரசுத் துறையிலேயுள்ள ஆதி திராவிடர் நல விடுதிகளிலேயும் அதைப்போல பிற்பட்டோர் நல விடுதிகளிலேயும் அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற கொள்கையின் அடிப்படையில் அந்த ஊதியங்களெல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், பல்கலைக்கழகங்களில் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பணி என்பது, நடைமுறையிலே நிரந்தரமாகத் தருவது என்ற அளவிற்குதான் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அரசு அவர்களுடைய ஊதியங்களையெல்லாம் உயர்த்துவதற்கு, நடவடிக்கை எடுக்காத பல்கலைக்கழகங்களை நடவடிக்கை எடுக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளும்.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களில் உணவு விடுதிகளைச் சார்ந்த விடுதி ஊழியர்கள் 15 ஆயிரம் பேர் பல

1990 ஏப்ரல் 11]

ஆண்டுக்காலமாக 90 ரூபாய், 100 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பலமுறை வந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். அது தொழிலாளர் நல இலாகாவில் வருகிறதா அல்லது கல்வி இலாகாவில் வருகிறதா என்று நீண்டகாலமாகப் பிரச்சினை இருந்தது. மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதற்கு நன்றி. ஆனால் குறைந்தபட்சம் ஆதிதிராவிடர் நல மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு விடுதிகளிலே தரக்கூடிய அந்த ஊதியத்தையாவது அவர்களுக்குத் தந்து, இந்த 15 ஆயிரம் பேர் வாழ்க்கையிலே ஒரு நிம்மதி ஏற்படுத்த, துரிதமான நடவடிக்கையை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் முன்னமே அளித்த விடையின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு விதிமுறையைப் பின்பற்றி வெவ்வேறு நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகமும் அவர்களுடைய தன்னாட்சி நிர்வாகத்தில், அங்கேயுள்ள நிலைமைக்கேற்ப ஊதிய உயர்வு வழங்க, அதற்கேற்ப சில சலுகைகளை வழங்க முன்வந்து இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் வழங்கவேண்டுமென்று மட்டும் கேட்டுக் கொள்ள முடியும். ஒரே விகிதம் என்பதை நம்மால் தீர்மானிக்க முடியாது.

திரு கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தமிழகத்திலேயுள்ள அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் உள்ள உணவு விடுதிகளிலே பணியாற்றக் கூடியவர்கள் 15 ஆயிரம் பேர்கள் என்று. அந்த ஊழியர்களுக்கு, ஊதியம் மட்டுமல்ல, பணிப் பாதுகாப்பும் இல்லை; பணி வரன்முறை இல்லை; ஊதிய நிர்ணயம் இல்லை; எந்தவிதமான பாதுகாப்புமற்ற நிலையிலே நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று தொடர்ந்து கூறி வருகிறார்கள். இந்த ஊதியத்தை எவ்வளவு தீர்மானிக்கிறார்கள் என்பது ஒருபக்கம் இருந்தாலும், என்ன தீர்மானித்தாலும், தீர்மானிக்கப்பட்ட ஊதியம், பணிப் பாதுகாப்பு, பணி வரன்முறை முழுவதும் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது சொன்னார்கள், சில பல்கலைக் கழகங்கள் வழங்கியிருக்கின்றன என்று. அப்படி வழங்கி இருக்கக்கூடிய பல்கலைக் கழகங்கள்? எவையெவை வழங்காதவை எவையெவை என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா? இல்லையென்று சொன்னால், அவர்களுடைய பணிப் பாதுகாப்புக்கும், பணி வரன்முறைக்கும், ஊதியம் என்ன என்பது போன்றவற்றுக்கு வரன்முறை செய்வதற்கான முறையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊழியர்களுடைய சங்கங்கள் ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகத்திலேயும் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கங்களோடு அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தர்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதன் மூலம், கூடுமான வரையில் அவர்களுக்குரிய உரிமைகளை வழங்குவதற்கு, பல்கலைக் கழக துணை வேந்தர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்க முடியுமே தவிர எல்லா பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் மொத்தமாக ஒரு விதிமுறை வகுப்பது என்பது இன்றைய சூழ்நிலையில் உடனடியாக இயல்வது அல்ல. தொடர்ந்து நடைபெறுகிற முயற்சியின் காரணமாக அப்படி ஒரு கால கட்டம் வரலாம்

எழுத்துச் சீர்திருத்தம்

* 7774 திரு. குமரி அனந்தன் :

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) பேராசிரியர் குழந்தைசாமி குழு அளித்த அறிக்கையில். எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றி தந்துள்ள கருத்துக்களை அரசு ஏற்றுள்ளதா?

(ஆ) அதைச் செயல்படுத்தும் வகையில் அரசிடம் செயற் குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,—

(அ) மற்றும் (ஆ) அப்படிப்பட்ட ஒரு குழு இப்போது இல்லாததால் இந்தக் கேள்வி எழவில்லை.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, பேராசிரியர் குழந்தைசாமி அவர்களுடைய தலைமையில் உள்ள குழுவிடம் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றி கருத்துக்கள் கேட்டு அரசாங்கம் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்ததோடு அவர்களை அதற்கு நியமிக்கவும் செய்தது. சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதமே குழுவினுடைய அறிக்கை தயாராகி விட்டது என்று கருதுகிறேன், அதிகார பூர்வமாக அரசிடம் கொடுக்கப்பட்டதோ இல்லையோ, ஆனால் நாளேடுகளிலேயெல்லாம் இந்தச் செய்திகள் வந்திருப்பதை வைத்து இந்தக் கேள்வி இங்கே எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்பது பெரியார் காலத்திலேயிருந்து கொண்டு வரப்படுகிற ஒன்று என்ற காரணத்திற்காக இப்போது இருக்கின்ற .உயிர் எழுத்துக்களிலே இ, ஈ, உ, ஊ

என்று சொல்லுகின்ற 4 எழுத்துக்கள்ால் ஏற்படுகிற சில சிரமங்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள், 12 உயிர் எழுத்துக்களும் 18 மெய் எழுத்துக்களோடு சேர்ந்து உயிர்மெய் எழுத்தாகிற போது, இந்த 4 உயிர் எழுத்துக்களுக்காக மட்டும் 6 குறியீடுகளை இப்போது (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. இது எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய விரிவுரை ஆகாது. அமைச்சர் என்ன பதில் அளித்தாரோ அதன் அடிப்படையில் வினா எழுந்தால் இது கூட ஒரு சீர்திருத்தமான வினாவாக இருக்கும்.

9-15 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் அவர்களை இழுத்து விட்டு விடலாம் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். 76 குறியீடுகளை அவர்கள் அதிகமாகப் படிக்க வேண்டியிருப்பதால், இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்பது திரு. குழந்தைசாமி அவர்களுடைய கருத்தோ அல்லது மற்றவர்களுடைய கருத்தோ, தமிழக அரசு முழு வீச்சோடும், மூச்சோடும் இதனை எடுத்துச் செயல்படுத்த முன்வருமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கடந்த காலத்தில் பத்திரிகைகளில் வந்த குறிப்புகளை வைத்து திரு. குழந்தைசாமி அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு குழு இருப்பதாகவும் அந்தக் குழு கருத்து தெரிவித்ததாகவும் ஒரு எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். 1979-ஆம் ஆண்டில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து 1982-ஆம் ஆண்டு ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. 1985-ஆம் ஆண்டிலே அந்தக் குழு முடிவடைந்து விட்டது. நாங்கள் இந்தப் பொறுப்புக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் அப்படி ஒரு குழு இல்லை. எனவே குழுவே நியமிக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் அறிஞர் திரு. குழந்தைசாமி அவர்கள் தமது கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதேபோல் தனிப்பட்ட முறையில் கருத்துக்களை வழங்கியவர்கள் வேறு சிலரும் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அதைப் பரிசீலிப்பதற்கு உரிய காலம் வந்துள்ளதாக இப்போது எண்ண முடியவில்லை.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, டெலிபிரிண்டர், தந்தி போன்றவற்றில் இந்தி கூட வந்துவிட்டது. ஆனால் தொன்மையான இந்தத் தமிழ் மொழியில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வருமேயானால் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படும். தட்டச்சிலே கூட இப்போது இருக்கின்ற எழுத்து வடிவத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏறத்தாழ 26 'கீ' என்று சொல்லப்படுகின்ற அமைப்புக்களைப் பயன்படுத்த வேண்டி இருக்கிறது. எனவே இப்போது நான் சொன்ன இந்த 4 எழுத்துக்களையும் சீர்திருத்து

கிறபோது இப்போது 'க்' போட்டு 'இ' போட்டால் ஒரு கொம்பை விட்டு விடலாம். அதே போல் இடது பக்கமோ வலது பக்கமோ சில குறியீடுகளைப் போடுவதாலேயே இந்த 4 எழுத்துக்களுக்கு மட்டும் சில குறியீடுகளை அதாவது இடது பக்கம், வலது பக்கம் என்று மாற்றி எழுத்துக்களுக்குப் போடுவதன் மூலம் தட்டச்சிலே கூட ஏறத்தாழ 26 -கீ' களைக் குறைத்துவிடலாம். அது மட்டுமல்ல. இப்போது வந்திருக்கின்ற கருவிகளான டெலிபிரிண்டர், தந்தி இவற்றை எல்லாம் பயன் படுத்துகிற அளவுக்கு நமது தமிழ் எழுத்து நாளும், நாளும் புதுமையாக வளர்ந்து வர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறேன். இலக்கியம் மட்டுமே தேவை என்பதல்ல. அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல துறைகளில் கல்வியைக் கற்க வேண்டி இருக்கின்ற காரணத் தால் இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தத்திற்கான குழு அமைக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அமைக்கப்படாவிட்டாலும்—அழகாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்பதைப் பற்றி, நீங்களும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பெரியார் கொடுத்த ஒளி விளக்கை எடுத்து நாங்கள் விரை வில் செயல்படுத்துவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே—நீங்களே, அதாவது அரசே முன் வந்து இந்தக் காரியத் தைச் செய்யுமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே மிக விவர மாக, விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னதைப்போல் இந்தக் கருத் துக்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆலோசனையிலும், என் னுடைய ஆலோசனையிலும் இருந்து வருவது என்பது உண்மை. ஆனால் இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கான அளவுக்குத் தகுந்த ஆய்வுகள் நடத்தப்படவில்லை. எனவே தொடர்ந்து அதுபற்றி ஆலோசிக்கப்படும். மற்றும் ஒன்று. எழுத்துச் சீர்திருத்தம் என்றவுடன் இரண்டுவிதமான கண்ணோட்டத்தில் தமிழக அறிஞர்கள் நோக்குகிறார்கள். ஒரு சாரார் இந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தால் பழைய சுவடிகளுடைய அமைப்பே மாறிவிடும் என்று கவலைப்படுகிறார்கள். ஒரு சாரார் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் வராவிட்டால் வளர்ச்சியே இருக் காது என்று கவலைப்படுகிறார்கள். அது தொடர்ந்து அரசி னுடைய ஆய்வில் இருந்து வருவதால் தகுந்த நேரத்தில் உரிய முடிவுகளை மேற்கொள்ள முயற்சிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 3818, 4890 மற்றும் 6981 ஆகியவை மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தள்ளிவைக்கப் படுகின்றன.

1990 ஏப்ரல் 11]

உள்ளாட்சித் தேர்தல்.

*3703—திரு. எஸ். ஆர். முனிரத்தினம் : மாண்புமிகு ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) கடந்த முறை உள்ளாட்சித் தேர்தல் நடைபெற்ற போது விடுபட்ட ஒன்றியங்களுக்கும், இடையில் ஏற்பட்ட காலி யிடங்களுக்கும் இடைத் தேர்தல் நடத்த அரசு முயற்சிக்குமா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது?

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) மற்றும் (ஆ) : அடுத்த ஊராட்சி தேர்தல் நடை பெற ஓராண்டுகூட இல்லாத நிலையிலும் தேர்தல் நடத்த ஆயத்த ஏற்பாடுகள் செய்ய போதிய காலம் தேவைப்படுவதால் தற்போது மேற்படி காலியிடங்களுக்கு இடைத் தேர்தல் நடத்த கருத்துரு இல்லை.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சில நகராட்சிகளில் தலைவர்கள் இறந்துவிட்டால் தேர்தல் நடத்தப்படாமல், தலைவர் பொறுப்பு' என்று அங்கே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர் கள் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களுக்கு அழைக்கப்படு வதில்லை. உதாரணமாக துறையூர், மணப்பாறை போன்ற இடங்களில் அப்படி இருக்கிறது. எனவே இதைப்பற்றி அரசு சரியான ஒரு முடிவை எடுத்து அவர்களும் கலந்து கொள்வதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி தனியாகக் குறிப்பிட்டு, எந்த நக ராட்சி என்றவிவரத்தைத் தெரிவித்தால் அதுபற்றிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு.

*5475—திரு. வே. பெரியசாமி :

மாண்புமிகு ஊரகவளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) சட்ட மன்றம், பாராளுமன்றங்களுக்கு இட ஒதுக் கீடு செய்துள்ளது போல பேரூராட்சி, ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன் றியங்களில் போட்டியிட ஆதி திராவிடர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், இதேபோன்று கார்ப்பரேசனிலும் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) இல்லை.

(ஆ) மாநகராட்சிகளில் ஏற்கனவே இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

9-20 மணி

திரு. வே. பெரியசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம், பாராளுமன்றங்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதுபோன்று பேரூராட்சி, ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மாநகராட்சிகள் போன்றவற்றில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இட ஒதுக்கீட்டை கடந்த காலத்தில் செய்துள்ளார்கள். ஆனால் இடையிலே நீதிமன்றத்திற்குச் சென்ற காரணத்தினால் தடை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த அரசு புதிதாக பதவி ஏற்றதற்குப் பின்னால் அதை மறு பரிசீலனை செய்து மீண்டும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் தரணியிலே மேம்பாடுஅடைய இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சி சட்டம், பிரிவு எண் 12/1-ன்கீழ் பெண் மற்றும் பட்டியல் சாதியினர் பழங்குடியினரில் மூவருக்குக் குறையாமல் ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களுக்கு ஒத்து தேர்வு செய்யலாம் என சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

திரு. வே. பெரியசாமி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று, சட்டங்கள் இயற்றினாலும் இந்த ஊராட்சி, பேரூராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் பதவி, வருகின்ற இன்னும் 6 மாத காலத்தில் நடக்க இருக்கின்ற தேர்தலின்போது விரைவாக ஆணை பிறப்பித்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இதிலே தலைவர்களாக ஆவதற்கு விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி தேர்தல் நடைபெறும் போது ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. செங்கைசிவம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்றபோது மாநகராட்சிக்கு இடம் ஒதுக்கீடு என்று சொன்னார்கள். ஆகவே மாநகராட்சிக்கு இடம் ஒதுக்கீடுகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு

1990 ஏப்ரல் 11]

1981-லேகணக்கெடுப்பு நடந்து, அந்தக் கணக்கெடுப்புப்பிரகாரம் 13.5 சதவிகிதம் இன்றைய தினம் இடம் ஒதுக்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. இன்னும் ஓராண்டு போனால் அடுத்த கணக் கெடுப்பு நடக்க இருக்கிறது. இன்றைக்கு 13 சதவிகிதத்திற்கு மேலே சென்னை மாநகரில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக் கிறார்கள். அதை மனதிலே கொண்டு இன்னும் அதிகமான இடம் ஒதுக்கீடு செய்துதர அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக் கெடுக்கிறோமோ அதைத் தொடர்ந்து நடைபெறுகிற தேர்தலில் அந்த கணக்கில்தான் இந்தத் தேர்வு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சிறப்பு அனுமதி. திருமதி பொன்னம்மாள்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் போது அரிஜன மக்களுக்கு 3 பேர்களை நாம் நியமனம் செய்து கொள்வோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்த நியமனம் என்று இருந்தாலே பவர்லெஸ் தான். அதிலே பிரயோஜனம் இல்லை. அதனாலே இந்த ஆதி திராவிடர்களைச் சேர்ந்த பெண்களும் அதிலே அங்கம் வகித் தால்தான் பலன் இருக்கும். எம்.எல்.ஏ. எல்லாம் சும்மாதான். இங்கே ஏதோ உட்கார்ந்திருக்கிறோம். கை தூக்கிவிட்டு போகி றோம். விஷயத்தைப் பேசுகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிலக்கோட்டைக்கு நிறை யச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வெறுமனே கை தூக்கிவிட்டுப் போகி றோம் என்று சொல்கிறீர்களே.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிர்வாகத் துறையில், நிர்வாகத்தை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், பெண்களுக்கும் அரிஜன மக்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான சட்டம் மீண்டும் நிறைவேற்றப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழகத்தின் முதலமைச்சரின் எண்ணம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்தான் இதை அழுத்தந்திருத்த மாக எந்த முறையிலேயாவது திணிக்க வேண்டும் என்ற எண் ணத்தில் இருக்கின்றார். ஆனால் வார்டுகளில் 500, 300, 250

வாக்குகள் உள்ள வார்டுகள்கூட இருக்கின்றன. அதிலே தேர்வு செய்வதற்குச் சங்கடமான சூழ்நிலை நாமினேஷன் போடுகிற காலத்திலே ஏற்படுவதையொட்டித்தான் அதைப் பரிசீலிக்கிறோம். கூடுமான வரையில் அதுதான் தேவை என்று எல்லோரும் ஏகோபித்து ஒத்துக் கொள்கிற சூழ்நிலை வருமானால், அதைப்பற்றி நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கலாம்.

அணுகு சாலைகள் அமைக்க நிலம் கையகப்படுத்துதல்.

*3197—திரு. ஆர். சாமிநாதன் :

மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குவிடையளிப்பாரா ;

(அ) மதுரை, சமயநல்லூர் இருப்புப் பாதைக் கடவின் மீது மேம்பாலம் கட்டும் பணி நிறைவு பெற்றும் அணுகு சாலைகள் அமைக்க நிலம் கையகப்படுத்தப்படாமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், நிலம் எப்போது கையகப்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) ஆம்.

(ஆ) நிலம் கையகப்படுத்த வேண்டிய பணி முன்னேற்றத்தில் உள்ளது.

திரு. ஆர். சாமிநாதன்; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை சமீபத்தில் உள்ள இருப்புப் பாதை கடவின் மீது மேம்பாலம் கட்டி ஏறத்தாழ 2, 3 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. எனவே அதற்கு அருகிலுள்ள, 7வது தேசிய நெடுஞ்சாலையில் ரெயில்வே லெவல் கிராசிங்கிலே புகைவண்டி வரும்போதெல்லாம் அடிக்கடி கதவுகள் மூடப்படுகின்றன. எனவே போக்குவரத்துக்கு இடையூறுகளும் கால தாமதமும் ஏற்படுவதால் விரைவில் நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி அணுகுசாலை அமைப்பதற்கு அரசு முன் வருமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

9–25 மணி

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அணுகுசாலையை அமைப்பதிலே நிலம் எடுப்பதிலேதான் சற்று காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. 1984–ல் இருந்து நிலம் எடுப்பதிலே தகராறுகள் ஏற்பட்டு நின்றுவிட்டது. இருந்தாலும் அரசு 17–7–1989 அன்று நிலம் எடுக்க ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அதையொட்டி டெண்டர் கோரப்பட்டது. இப்போது டெண்டர் மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தப் பரிசீலனைகள் முடிந்தவுடன் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படும்.

1990 ஏப்ரல் 11]

திரு. ஆர். சாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அணுகு சாலையை அமைக்க மத்திய அரசு ஏற்கனவே ஒதுக்கியுள்ள மதிப்பீட்டுத் தொகையைச் செலவிடுவதிலே இன்னும் காலதாமதம் ஆனால் மாநில அரசே அந்தத் தொகையை ஏற்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். எனவே, மத்திய அரசு விரைவில் அந்த டெண்டர் மூலம் அதை விரைவில் எடுக்கச் சொல்லி, நிலத்தைக் கையகப்படுத்தி, அணுகு சாலையை அமைக்க விரைவல் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிலத்தை உடனே எடுப்பதில் அரசுக்கு ஒன்றும் தயக்கம் இல்லை. ஆனால் நீதிமன்றம் என்ற ஒன்று இடையிலே இருக்கிறது. அவர்கள் எதற்கும் ஸ்டே கொடுத்து விடுகிறார்கள். மறுபடியும் ஸ்டேயை வெக்கேட் பண்ண வேண்டும். அதற்குள் சிறிது கால தாமதம் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அந்த நிலைமை ஏற்படாது. ஏற்பட்டாலும் அரசு அதை பார்த்துக் கொள்ளும்.

மதுரை-கொச்சி தேசிய நெடுஞ்சாலை.

*5961— திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) மதுரை-கொச்சி தேசிய நெடுஞ்சாலைப் பாதையை கம்பம்-கம்பம்மெட்டு வழியாக அமைக்க மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரைக்கப்படுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) மற்றும் (ஆ) தொண்டி-மதுரை-தேனி-கம்பம்- கோட்டம்-கொச்சி சாலையை தேசிய நெடுஞ்சாலையாக உயர்த்துமாறு 26—12—1989 அன்று மைய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டுள்ளது. மைய அரசின் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களும் அந்தச் சாலை வழியாக வரும்போது, அந்தச்சாலையின் நிலைமையை நன்றாகப் பார்த்து உணர்ந்துள்ளார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல்,

[1990 ஏப்ரல் 11

இச்சாலை கேரளா மாநிலத்தை இணைக்கின்ற முக்கிய சாலை என்பதாலும், கம்பம்—கூடலூர் போன்ற பெரு நகரங்களை இணைக்கின்ற முக்கிய சாலை என்பதாலும், இந்திய நாட்டுக்கு 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அந்நியச் செலவாணியை ஈட்டித் தருகின்ற ஏலம், மிளகு, இஞ்சி போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாய மக்கள் பயன்பெறும் வகையிலும், அந்தப் பகுதியிலே சுற்றுலா மையங்களான சுருளி நீர் வீழ்ச்சி, மேகமலை, கண்ணகி கோட்டம் போன்றவை இருப்பதாலும், வருகின்ற ஆண்டிலே மத்திய அரசுக்கு நினைவூட்டுகின்ற வகையில் கடிதம் எழுதி அந்த நெடுஞ்சாலையை அமைக்க அரசு வழிவகை வகுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட கேள்வி ஒன்றைக் கேட்பார்கள் என்றுதான் அரசு ஏற்கெனவே 26-12-1989 அன்றுமத்திய அரசுக்கு இந்தச் சாலையை தேசிய நெடுஞ்சாலையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நானே நேரிலே சென்று மத்திய அமைச்சரைப் பார்த்துக் கடிதத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தச் சாலை மட்டுமல்லாமல், நாகப்பட்டினத்திலிருந்து கூடலூர் வரை தஞ்சை திருச்சி வழியாக சாலை. கடலூரிலிருந்து சேலம் வழி உளுந் தூர்ப்பேட்டை, திருச்சியிலிருந்து மதுரை வழி விராலி மலை. திருச்சியிலிருந்து இராமநாதபுரம் வழி புதுக்கோட்டை காரைக்குடி, திண்டுக்கல்லில் இருந்து கோயம்புத் தூர் வழி உடுமலைப்பேட்டை, பொள்ளாச்சி. கடலூரிலிருந்து சித்தூர் வழி வேலூர். மதுரையிலிருந்து தூத்துக்குடி வழி அருப்புக் கோட்டை, கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை. அதையடுத்து, பெரம்பலூரிலிருந்து மானாமதுரை, தொண்டி, மதுரை, தேனி, கம்பத்திலிருந்து கொச்சி வரையில். மதுரை, தென்காசி, கொல்லம் சாலை. திருவண்ணாமலை, கிருஷ்ணகிரி சாலை. திருநெல்வேலியிலிருந்து செங்கோட்டை சாலை. மதுரை, அம்மை நாயக்கனூர், கங்குவார்ப்பட்டி, கொடைக்கானல் சாலை. தோப்பூர், மேட்டூர், பவானி சாலை. வாணியம்பாடி, திருப்பத் தூர், தர்மபுரி சாலை ஆகிய இந்தச் சாலைகளை எல்லாம் தேசிய நெடுஞ்சாலைகளாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அமைச்சர் திரு. உன்னிகிருஷ்ணன் அவர்களைப் பார்த்து, கடிதத்தைக் கொடுத்து, நான் விரிவாகப் பேசியிருக்கிறேன். திரு. உன்னிகிருஷ்ணன் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அவர்களிடத்தில் இது குறித்து பேசியிருக்கிறார்கள். எனவே, மத்திய அரசின் ஆய்வில் இது இருக்கிறது. மத்திய அரசு விரைவில் சாதகமான பதில் தரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அனுமதிக்கப்பட்ட மதுரை-கொச்சி சாலை தற்சமயம் போடி வழியாக செல்கிறது. போடி மக்கள் அதிர்ஷ்டம்

1990 ஏப்ரல் 11]

வாய்ந்தவர்கள். ஆகவே, அந்த அதிர்ஷ்டம் கம்பம் தொகுதிக்கும் வர வேண்டும் என்ற காரணத்தினாலே போடியிலிருந்து தற்சமயம் குமுளி வரையாவது இந்தத் தேசிய நெடுஞ்சாலையைப் போட அரசு மீண்டும் கடிதத் தொடர்பு கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

9-30 மணி

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, போடி வரையில்லை. மதுரையிலிருந்து தேனி-கம்பம்-கோட்டயம் சாலையையும் போடுவதற்குத்தான் அரசுவழியாக முழு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. க. வெ. வீ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை-கொச்சி தேசிய நெடுஞ்சாலை போடி வழியாகச் செல்வதா, கம்பம் வழியாகச் செல்வதா என்ற ஆய்வில் போடி வழியாகச் சென்றால் சுமார் 71 கிலோ மீட்டர் தூரம் மலைப் பாதையில் குறைவாக இருப்பது தெரிந்து, போடி வழியாகச் செல்ல மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கி, தேனியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு, போடி வழியாகச் செல்வதற்கு தேசிய நெடுஞ்சாலைத் துறையால் வேலைகள் தொடங்கப்பட்டு, நடைபெற்று வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கம்பம் வழியாக அதை மாற்றுவதற்கு அரசிடம் பரிசீலனை உள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கெனவே இருப்பது, அது அப்படியே இருக்கும். அது ரைட்டிலே போவது. திரு. இராமகிருஷ்ணன் சொல்வது லெப்டிலே போவது. அந்தச் சாலையை எடுக்கச் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறோம்.

திரு. மா. மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்திய சாலைகளில் நாகப்பட்டினம்-கூடலூர் சாலையும் ஒன்று. அங்கே ஓ.என்.ஜி.சி. பணிகள் காரணத்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலே மத்திய அரசினுடைய சாலை எதுவும் இல்லாத காரணத்தாலும் நாகப்பட்டினம்-கூடலூர் சாலைக்கு முன்னுரிமை வழங்க மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நாங்கள் மத்திய அரசினுடைய அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எழுதிக் கொடுத்துள்ள 16 சாலைகளில், முதல் பிரையாரிட்டி—நெம்பர் 1—நாகை-கூடலூர் சாலைதான்.

இலவச மின்சாரம்

*7075—திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் :

மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தமிழ்நாட்டில் மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் பயன்படுத்தும் மின்சாரத்தை ஏற்கெனவே தனியார் துறை மின் நிறுவனங்கள் இலவசமாக விநியோகம் செய்து வந்ததை அரசு மீண்டும் அனுமதிக்க அரசிடம் செயற்குறிப்பு உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், விவரம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

(அ) இல்லை.

(ஆ) கேள்விக்கே இடமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 'கேள்விக்கே இடமில்லை' என்ற பிறகு திரு. வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஓட்டல்களில் வேலை செய்பவர்கள் காலையில் காப்பி, டிபன், மத்தியானம் சாப்பாடு எல்லாம் சாப்பிடுகிறார்கள். போக்குவரத்துத் துறையிலே அவர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்கள் குடும்பமே ஏறிப் போகிறது. இரயில்வேயில் வேலை செய்பவர்களுக்குப் பாஸ் தருகிறார்கள். மின் வாரிய ஊழியர்களுக்கு மட்டும் சலுகை கிடையாது. அவர்களுக்கு இன்ஸ்டரீசுக்குத் தர வேண்டாம், விவசாயத்திற்குத் தர வேண்டும் டொமஸ்டிக் பர்ப்பசுக்கு மட்டும் கேட்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பிரைவேட் அன்டர்டேக்கிங்-ஆக இருந்தபோது கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சலுகையைக் கொடுக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து நாம் அவற்றை எடுத்த நேரத்தில், அந்தக் கம்பெனிகளில் உள்ள சலுகைப்படி அவர்கள் 31-3-1981 வரையில் அதை அனுபவித்தார்கள் 1-4-1981 லிருந்து அரசினுடைய விதிமுறைகளுக்கு ஏற்பத்தான் செயல்பட

வேண்டியிருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் ஓட்டலில் வேலை செய்பவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தான் சாப்பிட முடியும், வீட்டிலே யாரும் சாப்பிட முடியாது. ஆகையால் அதே போன்று இப்போது கொடுக்க ஆரம்பித்தால், மின்சார இலாக்காவில் ஒரு இலட்சம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்ற நிலையில், ஆண்டு ஒன்றுக்கு இதனால் 6 கோடியிலிருந்து 9 கோடி ரூபாய் வரை செலவாகும். ஆகவே, நிதி நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு அரசு அதைச் செய்வதில்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறது.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபா நாயகர் அவர்களே, எல்லாத் துறைகளிலும் ஆயிரக் கணக்கிலே இலட்சக் கணக்கிலே தான் வேலை செய்கிறார்கள். சர்க்கார் துறையிலே வேலை செய்கிறார்கள், அன்டர்டேக்கிங்கில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் இருக்கும் போது, மின்சார வாரியத்தில் உள்ள ஊழியர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? வீட்டில் எரியும் விளக்குக்குத்தான் கேட்கிறார்கள். ஏர்கண்டிஷனுக்கு வேண்டியதில்லை. அதை மட்டும் அரசு கொடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, முதலில் மின்சார இலாக்காவிற்கு வந்து, அரசு ஊழியர்களுக்கு வேண்டுமென்ற நிலைமை, கோரிக்கைகள் வளர்ந்து கொண்டே போகும். ஆகவே, இருக்கின்ற நிதி நிலைமையில் இப்போது அரசு இந்த முடிவில் இல்லை.

திரு. கே. ரமணி : தலைவரவர்களே, நமது அமைச்சரவர்கள், அவர்கள் இந்தச் சலுகையை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். அது நல்லது. ஆனால், அரசு அதை அதனுடைய சொத்தாக ஆக்கியதற்குப் பிறகு—மக்களுடைய கோரிக்கையின் பேரில் தான்—அந்தச் சலுகை கொடுப்பது சரியல்ல, ஒரு இலட்சம் பேருக்குக் கொடுக்க வேண்டி வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் தனியார் துறையிலே இருக்கிற சில தொழில்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டால், அரசுச் சொத்தாக்கினால்தான் சில சலுகைகளை இழக்கும்படி வருமென்ற ஒரு இடத்திற்குக் கொண்டு போய்விடக்கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மின்சார வாரிய ஊழியர்களுடைய ஒரு கோரிக்கை அரசின் முன்னால் இருக்கிறது. அவர்கள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய மின்சாரம் முழுவதையும் இலவசமாகக் கொடுக்காவிட்டாலும், ஒரு பகுதியை அவர்களுக்குச் சலுகையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அரசு ஊழியர்களுக்கு உள்ளாட்சித் துறையில் வரி கட்டுவதைக் கூட அரசு ஏற்றுக்கொண்டு

9–35 மணி.

செய்யக் கூடிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கிறது. ஆகவே, இது ஒரு சோஷியல் வெல்பேர் என்ற முறையில் இதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும் என்பதை அரசு கவனிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. ரமணி அவர்களுக்கு மின்சார இலாகாவினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி நன்கு தெரியும். ஆக, நிலைமைகள் முதலில் நன்கு சீர்படட்டும்; மின்சார இலாகா கடனிலிருந்து மீண்டு தன் காலில் நிற்கட்டும்; அரசினுடைய நிதிநிலையை எதிர் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிற நிலை மாறட்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி சொன்ன கருத்துக்களை அரசு அப்போது பரிசீலிக்கும்.

வவ்வால் துறை அணைக்கட்டு கட்டும் திட்டம்.

*9309 திரு. எல். மூக்கையா :

மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) பெரியகுளம் தொகுதியில், கும்பக்கரை அருவிக்கு மேல் வவ்வால் துறை அணைக்கட்டு கட்டும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(அ) ஆம் எனில், அப்பணி எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே,

(அ) மற்றும் (ஆ) மதுரை மாவட்டம் பெரியகுளம் வட்டம் கும்பக்கரைக்கு மேல் பாம்பாற்றில் வவ்வால்துறை அணைக்கட்டு கட்டுவதற்காக திட்டம் தற்சமயம் பொதுப்பணித் துறையின் ஆய்வில் உள்ளது. ஆய்வுக்குப் பின் திட்ட அறிக்கை கிடைத்து அரசு அதுபற்றி முடிவெடுக்கும்.

திரு. எல். மூக்கையா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கொடைக்கானல் மலையிலிருந்து வற்றாத ஜீவநதியாக பாம்பாறு நதி, கும்பக்கரை அருவி வழியாக ஓடி வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பெரியகுளம் தொகுதி மக்களினுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கை வவ்வால்துறை அணைத்திட்டம். அந்தப் பகுதி விவசாயத்தையே நம்பிக்கொண்டு இருக்கிற பகுதி. கிணற்றுப் பாசனம் அதிகமாக இருக்கின்ற பகுதி. ஆகவே, அரசு அந்த கும்பக்கரைக்கு மேல் வவ்வால் துறை அணைத் திட்டத்தைத் துரிதமாகக் கட்டிக் கொடுக்க முன் வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த அணையைக் கட்டுவதற்கு அரசு நினைத்துத்தான் அதை ஆய்வு செய்யச் சொல்லி இருக்கிறது. ஆய்வினுடைய முதல் அறிக்கையிலே அணை கட்டுவதற்கு ஏதுவான இடம் என்று தெரிய வந்து இருக்கிறது. மேற்கொண்டும் அந்த அணை குறித்து பல்வேறு ஆய்வுகள் நடத்த வேண்டி இருக்கிறது. அந்த ஆய்வு அறிக்கை கிடைத்த பிறகு, திட்ட மதிப்பீடு தயாரிக்கப் பட்டு, அதற்குப் பிறகு அரசு அந்த அணையை எடுத்துக்கொள் வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச் சத்து திட்டப் பணியாளர்களை நிரந்தரப்படுத்துதல்.

*8012—திரு. என். பழனிவேல் :

மாண்புமிகு சமூகநலம் மற்றும் ஊரகத் தொழில்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச்சத்து திட்டப் பணி யாளர்களை நிரந்தரப்படுத்தும் உத்தேசம் அரசுக்கு உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச்சத்து திட்டம் தற்காலிகமான திட்டம். எனவே, பணியாளர்களை நிரந்தரப் படுத்த இயலாது.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச்சத்து திட்டப் பணியாளர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற இந்தக் கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் 'இல்லை' என்று கூறுகிறார்கள். இது கிராமப்புறங்களில் பெண்கள், ஊட்டச்சத்தை ஏழை எளிய மக்களுக்கு முறையாக விநியோகித்துக்கொண்டு வருகிற துறை. அவர்களை நிரந்தரப்படுத்தினால்தான் அவர்கள் வாழ்வும் சிறப்பாக அமையும். ஆகவே பெண்களுக்கு எத்தனையோ சலுகைகளைச் செய்துகொண்டு இருக்கக்கூடிய அரசு அவர்களை நிரந்தரப்படுத்துவதற்கு இனிமேலாவது யோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட யோசனை எதுவும் அரசின் பரிசீலனை யில் தற்போது இல்லை.

திரு. என். பழனிவேல்: தலைவர் அவர்களே, நிரந்தரப் படுத்தும் திட்டம் என்று இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் கூறுகிறார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்வது அவர்களுக்கு இன்றைக்கு 195 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல் கிறார்கள். அதையாவது உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச்சத்துத் திட்டம் 1980-ல் தொடங்கி 1989-ல் முதல் திட்டம் முடிவடைந்து இருக்கிறது. டினிப்-2 என்று சொல்லப் படுகிற இரண்டாவது ஒருங்கிணைந்த ஊட்டச்சத்து திட்டம் மத்திய அரசின் நிதி உதவியோடு மாநில அரசின் உதவியையும் பெற்று இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களுக்கு எவ்வளவு ஊதியம் தரப்பட வேண்டும் என்பதை மைய அரசு நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறது. எனவே இதில் மாநில அரசு தலையிடுவதற்கில்லை.

பட்டா வழங்குதல்.

*6565—திரு. ஆர். சிங்காரம்:

மாண்புமிகு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க் கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தஞ்சை மாவட்டம், சேதுபாவா ஒன்றியம், சத்திரம் கொள்ளுக்காடு ஆதி திராவிடர்களுக்குக் குடியிருக்கும் கோவில் இடத்தைப் பட்டா வழங்க அரசிடம் செயற்குறிப்பு உள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

கொள்ளுக்காடு கிராமத்தில் சுமார் 55 குடும்பங்கள் அருள் மிகு ஆத்மநாத சுவாமி கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் புல எண் 141-1ஏ மற்றும் 140-10-ல் குடியிருந்து வருகிறார்கள். இந்த 55 குடும்பங்களில் 47 குடும்பங்களுக்கு புல எண். 136-ஏ நத்தம் புறம்போக்கு நிலத்தில் ஏற்கனவே மனைப்பட்டா வழங் கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் கோவில் பட்டா நிலத்தில் மீண்டும் பட்டா வழங்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கு இருக்கிற ஆதிதிராவிடர்களுக்கும் அதே பகுதியில் இருக் கிற கிறித்தவர்களுக்கும் மிகப் பெரிய கலவரங்கள் ஏற்பட்டு அதன் பிறகு அந்த அரிசன மக்களுக்கு நிச்சயமாகக் காலனி கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்ற முயற்சியை அரசு எடுத்துக்கொண்

டது. அந்த முயற்சிக்கு உதவியாக அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படாத காரணத்தினால் அவர்களுக்கு காலனி கட்டித்தர முடியவில்லை. மாண்புமிகு மீனளத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகவே அதுபற்றித் தெரியும். அந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு மீனவர்களைப் பற்றியும் தெரியும். அமைச்சர் அவர்களுக்கு இரண்டு தகுதியும் இருக்கிற காரணத்தால் அந்த அரிசனங்களுக்கு அந்த இடத்தில் பட்டா வழங்கி வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய அரசு முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

9-40 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் எ. இராமகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மனைப்பட்டா பெற்ற எவரும் பட்டா பெற்றுக்கொண்ட இடங்களில் குடியேறவில்லை. வீட்டுமனை இல்லாமல் 8 உபரிக் குடும்பங்கள் மட்டுமே உள்ளன. தற் சமயம் பரம்பரையாக அவர்கள் குடியிருக்கும் கோயில் நிலத்தில் அனுபவப்பட்டா வழங்கி, அங்கே கான்கிரீட் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார் கள். 47 குடும்பங்கள் புல எண். 136-ஏ நத்தம் புறம்போக்கு மனைப்பட்டா பெற்றுள்ளன. உபரியாக இருக்கிற 8 குடும்பங் களுக்கு மட்டும் நில எடுப்பின் மூலம் பட்டா வழங்க அரசு நட வடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிவிப்புக்கு நன்றி. அதே நேரத்தில் மொத்த நபர்களுக்கும் விரைவாகப் பட்டா வழங்கி, அங்கே பக்கத்தில் கூட காலி இடங்கள் இருக்கின்றன, அங்கே பட்டா வழங்கி, காலனிபோல வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இதில் நீண்ட விளக்கம் தேவை யென்று சொன்னால் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சந்திரசேகரன் அவர்களைக் கேட்டால் தெரியும். ஆகவே, காலனி கட்டிக் கொடுக்க தீவிர முயற்சி எடுத்து, அரிசன மீனவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார். அவ்வளவுதான்.

திருப்பூர் மருத்துவமனையில் எமர்ஜென்சி பிரிவு ஏற்படுத்துதல்

*3338—திரு. சி. கோவிந்தசாமி :

மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க் கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

கோவை மாவட்டம், திருப்பூரில் பேருந்து நிலையத் துக்கு எதிரில் உள்ள பழைய மருத்துவமனையில் 24 மணி நேரமும் செயல்படக்கூடிய எமர்ஜென்சி பிரிவு ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் மருத்துவமனையில் தற்சமயம் 10 படுக்கைகளுடன் கூடிய விபத்து மற்றும் அவசர சிகிச்சை பிரிவு செயல்பட்டு வருவதால், 24 மணி நேர எமர்ஜென்சி பிரிவு ஒன்றை அங்கே அமைக்கும் அவசியம் எழவில்லை.

திரு. சி. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது மாவட்ட மருத்துவமனை பற்றி. இந்தப் புதிய மருத்துவமனை நகரத்தி லிருந்து 4 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருக்கிற காரணத்தால் நகரத்தின் மையப் பகுதியில் ஏற்கெனவே இருக்கிற பழைய மருத்துவமனையை, அது இப்போது கூட வெளி நோயாளிகளுக் கான பிரிவாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பழைய கட்டிடத்திலேயே 24 மணி நேர அவசர சிகிச்சைப் பிரிவாக இயக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு நகரத்தின் வளர்ச்சியில் 4 கிலோ மீட்டர் தூரம் என்பது அதிகமான ஒரு தூரமல்ல. அங்கே இருப்பதை வேண்டுமானால் மாற்றலாம். அதை உறுப் பினர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே புதிய கட்டிடம் கட்ட வேண்டிய நிலையில் இல்லை ஏற்கெனவே கட்டிடம் இருக்கிறது. ஆகவே நகரத்தின் மையத் தில், நான்கு லட்சம் மக்கள் வசிக்கிற அந்த நகரத்தில், போக்கு வரத்து மிகவும் நெருக்கடியாக இருப்பதால், அடிக்கடி விபத்து ஏற்படுகின்ற அந்தப் பெருநகரத்தின் மத்தியில், இந்த அவசர சிகிச்சைப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். மருத்துவ மனையை மாற்ற வேண்டுமென்று இல்லை. புதிதாக 24 மணி நேரம் செயல்படக் கூடியதாக அதைத் தொடங்க வேண்டும். ஏற்கெனவே இந்த ஆண்டு அங்கே அப்படிப்பட்ட மருத்துவ மனை தொடங்கப்படும் என்று மருத்துவத் துறையிலிருந்து எனக்குக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதையும் அமைச்சர் அவர் கள் கவனத்தில் கொண்டு, அந்தக் கட்டிடத்திலேயே தொடங்க முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : கட்டிடம் மட்டும் இதற்குப் பிரச்சினை அல்ல. இப்போது புதிய மருத்துவமனையில், 3 உதவி மருத்துவர்கள், 3 செவிலியர்கள், 2 இயல் முறை வைத்தியர்கள், 2 டெக்னிசியன் கள், 3 உதவி செவிலியர்கள், நுண்கதிர் படம் எடுப்பவர் 3 பேர், உதவியாளர் ஒருவர் ஆகிய அனைவருமே 24 மணி நேரப் பணியாளர்கள்தான். ஆகவே ஒவ்வொரு மருத்துவமனையிலும்

அவசர சிகிச்சைப் பிரிவு வேண்டுமென்று கேட்டால் இந்த அரசின் நிதிநிலை அதற்கு இடம் கொடுக்காது. ஆகவே இருக்கின்ற வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மாவட்ட மருத்துவமனை பற்றி. மாவட்ட மருத்துவமனை ஐ.சி. யூனிட் இல்லாமல் இயங்க முடியாது 10 படுக்கைகளும் இதற்கான ஏற்பாடுகளும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நான்கில் ஒரு பங்கு கூட அங்கே இல்லை. அதுவும் நான்கு மைல் தொலைவில். அந்த இடம் அந்த நகரத்தின் இதயத்தைப் போன்ற நடுப்பகுதி. அதில் ஆக்சிடெண்ட் கேஸ் ஏராளமாக ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்த இடத்தில் ஒரு ஐ.சி. யூனிட் ஏற்படுத்துவதால் அரசுக்குப் பணச் செலவு ஏற்படும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் மிக மிகத் தேவையான நடவடிக்கை என்ற முறையில் அரசு கவனிக்குமா? மக்களுடைய கோரிக்கை என்ற அளவில் அதைக் கவனிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 4 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குள்ளேயே இதுபோன்ற அவசர சிகிச்சைப் பிரிவை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது எந்த அரசாலும் செயல்படுத்த முடியாத ஒன்றாகத்தான் இருக்கும்.

9-45 மணி

ஆகவேதான், மாவட்ட மருத்துவமனை இருக்கின்ற அதே ஊரிலே மற்றொரு ஐ.சி. யூனிட்டும் கேட்பது எந்த அளவிற்கு நியாயமானது என்பதை உறுப்பினரவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மேலும் அந்த மருத்துவமனையிலேயே இரண்டு உடனடியாகச் செல்லக் கூடிய ஊர்திகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆம்புலன்ஸ் வசதிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, மாவட்ட மருத்துவமனையினுடைய வசதிகளை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, நான்கு கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே இருக்கிற நகர மருத்துவமனைக்கும் இதைக் கேட்பது சரியாக இருக்காது என்றே கருதுகிறேன்.

குடி தண்ணீர் வழங்கும் திட்டம்

*3832—திரு. எஸ். காதர் பாட்சா என்கிற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கமுதி, அபிராமம் ஆகிய இரண்டு பேரூராட்சிகளுக்கும் உலக வங்கித்திட்டத்தின் மூலம் குடி தண்ணீர் வழங்கும் திட்டம் முடிவு பெறாமல் இருப்பதை அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், காலதாமதத்திற்கு காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி: தலைவரவர்களே,

(அ) ஆம்.

(ஆ) கமுதி-அபிராமம் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்திற்குத் தேவையான குடிநீர் எற்கெனவே அமைக்கப்பட்டுள்ள மூன்று ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளிலிருந்தும் மற்றும் புதிதாக அமைக்கப்பட விருக்கும் நான்கு ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளிலிருந்தும் விநியோகிக்கப் படவுள்ளது. தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தில் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட புதிய நான்கு ஆழ் குழாய் கிணறுகள் அமைக்கப்பட விருப்பதில் அங்கே தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பொது மக்கள் அதற்கான எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்து வருகின்றார்கள். எனினும் அங்கேயிருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வருவாய் அதிகாரிகள் ஆகியோருடைய ஒத்துழைப்போடு பொதுமக்களுடன் பேசி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கின்றது.

தஞ்சை ராஜா மிராசுதார் அரசு மருத்துவமனை.

*7063—திரு. கோ. வீரையன் :

மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தஞ்சை ராஜா மிராசுதார் அரசு மருத்துவமனையில் பணியாற்றும் ஏழு பணியாளர்களுக்கு 7 மாத காலமாக ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை என்பது அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே,

(அ) மற்றும் (ஆ): இப்பொருள் பற்றி அரசு ஆணை மற்றும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கோ. வீரையன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தஞ்சை ராஜா மிராசுதார் அரசு மருத்துவமனையில் பணியாற்றிய ஏழு பணியாளர்களுக்கு, அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டதற்கு பிறகு, உரிய ஆணைகள் வழங்கப்படாததனாலே ஏழு மாதம் அவர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்காமலே இருந்தது, இந்தக் கேள்வி எழுப்பப்பட்டு

1990 ஏப்ரல் 11]

ஓராண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது. இப்பொழுது அந்த ஆணை வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆணை அவர்கள் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து வழங்கப்பட்டு அந்தக் காலத்திலேயிருந்து அவர்களுக்கு நிலுவையில் இருந்த ஊதிய பாக்கிகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இவர்களெல்லாம் 9–4–1988–லேயே சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 20–2–1990–லேயிருந்து அந்தப் பழைய ஆணைக்கு உயிரூட்டி அவர்களுக்கு உத்தரவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆணை வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து அவர்களுடைய பணிகள் வரைமுறை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆணை வழங்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஊதியம் வழங்கப்படுவதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னாலே அவர்கள் பணியாற்றிய காலத்திற்குள்ள ஊதியத்தைக் கொடுக்க அரசு கருணையோடு பரிசீலித்து கொடுப்பதற்கு முயற்சியெடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதை அரசு கருத்திற்கொள்ளும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ராஜா மிராசுதார் அரசு மருத்துவமனையிலே பிரசவ வார்டில் பல இலட்ச ரூபாய் செலவிலே வாங்கப்பட்ட சோனோகிராம் என்று சொல்லுகின்ற கருவி, ஏ.சி. செய்யப்படாத அறையில்—ஏ. சி. செய்யப்பட்ட அறை அங்கு இல்லாத காரணத்தினாலே—பயனற்று இருப்பது அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஊழியர்களைப்பற்றிய கேள்வி. இந்த உறுப்பினர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தினால் உடனடியாக இதுபற்றி விசாரித்து அவருக்குப் பதிலைச் சொல்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினா எண்கள் 4952 மற்றும் 5645 மாண்புமிகு செய்தி மற்றும் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கத் தள்ளி வைக்கப் பெறுகின்றன.

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக் குறி இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோரல்.

வால்பாறைத் தொகுதியில் சோலையாறு அணையருகில் லாரி விபத்துக்குள்ளானதால் உயிரிழந்தோர் மற்றும் காயமுற்றோருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து.

திருமதி பி. லட்சுமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வால்பாறையை அடுத்துள்ள சோலையார் அணை அருகில் கடந்த மாதம் 27-3-1990 ஆம் தேதியன்று அதிகாலை ஒரு லாரி விபத்திற்குள்ளாகி, விபத்தில் அதேயிடத்தில் பத்து பேர் இறந்தும், நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் காயம் அடைந்தும் உள்ளனர். அந்தத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலையில் நிரந்தரம் இல்லாமல் தற்காலிகமாக வேலை செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலை கருதி மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் நிதியிலிருந்தும் அந்தத் தேயிலைத் தோட்ட நிர்வாகத்தவர்களிடமிருந்தும் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அந்த இறந்த குடும்பங்களுக்கு 20,000 ரூபாய் நிதியினையும் அந்தக் குடும்பத்தில், மேலும் அந்த லாரியில் பயணம் செய்தவர்களில் காயமுற்றவர்களுக்குத் தலா இரண்டாயிரம் ரூபாயும் நிவாரண நிதியாகத் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, வால்பாறை நகரில் அடிக்கடி இப்படி விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. அந்த விபத்துக்கள் நடப்பதற்கு அங்கு சாலைப் பராமரிப்பு சரியான முறையில் இல்லாத காரணத்தினால் அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட விபத்துக்குள்ளாகி இறக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

9-50 மணி

மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் வால்பாறை தொகுதியை மலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்து, போக்குவரத்து மலைப் பாதைகளை விரைவில் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 11]

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வால்பாறை மலைப் பகுதியில் சி. டபிள்யூ. எஸ். இண்டியா லிமிடெட் கம்பெனிக்குச் சொந்தமான சேக்கல்முடி லோயர் டிவிஷன் எஸ்டேட் என்ற ஒரு தனியார் டீ எஸ்டேட் இயங்கி வருகிறது. அந்த எஸ்டேட்டில் சுமார் 800 நிரந்தரத் தொழிலாளர்களும், 200 தற்காலிகத் தொழிலாளர்களும் வேலைசெய்து வருகிறார்கள். பெரும்பாலான தற்காலிகத் தொழிலாளர்கள் இலங்கை அகதிகள் ஆவார்கள். அவர்கள் சடல்காம் அருகில் உள்ள பெரியார் நகர் குடியிருப்பு என்னும் இடத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் இலங்கை அகதிகளான அந்த தற்காலிகத் தொழிலாளர்களை எஸ்டேட் நிர்வாகம் தங்களது லாரியில் பெரியார் நகரிலிருந்து அவர்கள் வேலை செய்யும் இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வார்கள். வழக்கம்போல் 27-3-1990 அன்று சிவல்முத்துவின் மகனான முனுசாமி என்பவர் லாரி டி.டி.ஐ. 9305 என்ற வாகனத்தை ஓட்டிக்கொண்டு பெரியார் நகருக்குத் தொழிலாளர்களை ஏற்றிவர காலை 7.00 மணிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். அங்கேயிருந்து 29 ஆண் மற்றும் 70 பெண் தொழிலாளர்களை மேற்படி லாரியில் ஏற்றிக் கொண்டு காலை 7-30 மணிக்கு பெரியார் நகரை விட்டு புறப் பட்டு எஸ்டேட் நோக்கிச் சென்றார், காலை 7-40 மணிக்கு மேற்படி வாகன ஓட்டுநர் முனுசாமி சோலையாறு அணைக்கு அருகில் கொச்சின் ரோடு சந்திப்பு வளைவில் செல்லும்போது மிக அஜாக்கிரதையாகவும் கவனக்குறைவாகவும் லாரியை ஓட்டிச்சென்று வளைவிலே திருப்பியபோது கட்டுப்பாட்டை இழந்து வாகனத்தின் பின்புற வலது சக்கரத்தை ரோட்டின் அருகில் இருந்த பாறை மீது ஏற்றி விட்டார். அவ்வாறு வாகனம் பாறை மீது ஏறியதால் வாகனத்தில் இருந்த அளவிற்கு அதிகமான தொழிலாளர்கள் இடது பக்கம் சாய்ந்ததால் லாரியும் இடது பக்கமாக சாய்ந்து அருகில் உள்ள ஆழமான குழியில் உருண்டது. உருண்டு சென்ற லாரி சுமார் 15 அடி ஆழத்தில் இருந்த தொலைபேசி கம்பத்தில் மோதி, அதற்குப் பிறகுதான் தடைபட்டு நின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப் போல அந்த இடத்திலேயே 10 பேர் மாள நேரிட்டது. காய முற்றவர்களுக்கு எல்லாம் வால்பாறை, சேக்கல்முடி, கோவை மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. இறந்த 10 பேர்—மைனா என்ற கணேசன் 28 வயது, திருமதி ராமாயி 40 வயது; சொக்காயி என்ற பத்மாவதி 36 வயது, கோவிந்தம்மாள் 38 வயது, பாக்கியம் 34 வயது, செல்லத்தாயி 40 வயது, பூவாயி 40 வயது, வெள்ளையம்மாள் 40 வயது, ராஜம்மாள் 44 வயது, வண்ணமலர் 27 வயது. இறந்த இந்த 10 பேர்கள் தவிர 89 பேர்கள் சிறு காயங்கள் அடைந்தார்கள். அவர்களில் நான்கு பேர் மாத்திரம் கோவை மருத்துவமனையில் உள்நோயாளிகளாகச் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். இறந்த 10 பேர்களுடைய குடும்பத்திற்கு முதலமைச்சரின் நிவாரண நிதியிலிருந்து உடனடி யாக தலா 1,000 ரூபாய் வீதம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 11

அவர்களால் வழங்கப்பட்டது. இதுதவிர இறந்தவர்கள் பணி புரிந்த சி. டபிள்யூ. எஸ். இண்டியா கம்பெனி லிமிடெட் நிறுவனமும் இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு குழு பாதுகாப்பு—குரூப் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீம் திட்டத்தின் கீழ் தலா சுமார் 10,000 ரூபாய் அளவில் பெற்று வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளது. எனினும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஏற்கனவே. முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து தந்துள்ள 1,000 ரூபாய் போக இறந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு மேலும் தலா 4,000 ரூபாய் வீதம் 5,000 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்பதைத்தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

சாத்தூரில் சில வகுப்பினரிடையே ஏற்பட்ட மோதலையொட்டிச் சிலர் உயிரிழந்ததால் பொது மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்டநிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் குமரி அனந்தன், சோ. அழகர்சாமி, ஜி. பழனிச்சாமி, ரெ. பிச்சைமுத்து, எஸ். டி. உகம்சந்த், கே. ரமணி, கோ. வீரையன், ஆர். சிங்காரம், ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர், எம். அப்துல் லத்தீப் ஆகியோர் ''சாத்தூரில் சில வகுப்பினரிடையே ஏற்பட்ட மோதலால் சிலர் உயிர் இழந்ததால் அந்தப் பகுதி மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்'' என்ற தீர்மானத்தை மொழிய அனுமதி கோரி முன்னறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலில் திரு. குமரி அனந்தன்.

மணி 9–55

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இருக்கன்குடி மாரியம்மன் கோயில் திருவிழா மிகப் பிரசித்தி பெற்ற விழா. பதினெட்டுப்பட்டி என்று பல்வேறு கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் மட்டுமல்லாது. அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மக்கள் சென்று வழிபடுகின்ற ஒரு பெரிய திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இடத்தில், விதை போடப்பட்டு இன்று அது ஒரு விஷவிருட்சமாக மாறி, பலருடைய உயிரைக் குடித்திருப்பது நமது நெஞ்சையெல்லாம் அதிரச் செய்திருக்கிறது. ஆண்டவன் சன்னிதானத்திலே அனைவரும் சமம் என்று சில நாட்களாவது கருத வேண்டும் என்பதற்காக நடைபெறுகிற விழாவிலே இது ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. மொட்டை அடித்துக் கொண்டவர்கள் தொப்பிக் கடையிலே போய் தொப்பி வாங்கி தலையைப் பாதுகாப்பதற்கு என்று ஆரம்பித்த இந்தப்

பிரச்சினை தலையைக் கொய்கின்ற அளவிற்குச் சென்றிருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கிற ஊர்க்காரர்களிடம் சென்று, அந்தப்பணத்தை அதாவது யார் தொப்பியை தலையிலே வாங்கி வைத்துவிட்டு பணம் கொடுக்காமல் போய்விட்டார்களோ, அந்த ஊர்க்காரர்களிடம் சென்று, அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு அந்தக் கடைக்காரர் முயன்றிருக்கிறார். எனவே அந்தக் கடைக்காரருக்கும் அந்த ஊரில் இருக்கின்ற சிலருக்கும் மட்டுமே உள்ள பிரச்சினை. அது சிறுக சிறுக வளர்ந்து அந்த ஊருக்கும் இந்த ஊருக்கும் சண்டை என்ற அளவிற்குச் சென்ற பிறகு ஒரு ஜாதிக்கும் இன்னொரு ஜாதிக்கும் சண்டை என்று சொல்கிற அளவிற்கு அது பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால், நமக்கு எல்லாம் மிகுந்த வேதனையைத் தருகிறது. அதிலே சிறிது கூட சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள், சிறு விறகுக் கடை வைத்திருந்த பெண்மணி—அவர்கள் எல்லாம் வெட்டி கொலைகள் செய்யப்பட்டு, கண்டந்துண்டமாக வீசப்பட்டு கட்டிலோடு சேர்த்து எரிக்கப்பட்டு இருக்கிறாாகள். நான் இங்கே அரசிடம் வினவுவது, 6-ஆம் தேதி தொடங்கி நேற்று முன் தினம் வரை தொடர்ந்து இந்தப் பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருக்கிற போது, முதலிலே போலீசார் சென்று, கடைகளுக்கு தீ வைப்பு சில பொருட்கள் சேதம் என்ற அளவிலே அதனை தடுத்து நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த அளவோடு. அது மேலும் பரவாமல் இருப்பதற்கு இந்தத் தொண்டு நிறுவனங்களிலே பலர் குன்றக்குடி அடிகளார் போன்றவர்கள், அனைத்து மதத்தையும் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கின்ற ஒரு குழுவை அமைத்துக் கொண்டு, எது ஜாதிக் கலவரமாக வெடிக்குமோ, எது மதக் கலவரமாக வந்துவிடுமோ, அவைகளை அங்கேயே, அப்போதே, தடுத்து நிறுத்துவதற்குரிய தொண்டு நிறுவனங்களை எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த தொண்டு நிறுவனங்களுடைய உதவியோடு போலீசார் முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்து, அதை, அந்த இடத்தை விட்டு கொஞ்சம் கூட பரவாமலும், ஏற்கனவே பரவியஇடத்திலே அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்கும் சமாதானக் குழுக்களைப் போடாதிருந்த காரணத்தால்தான் அது இவ்வளவு பெரியதாக வந்துவிட்டது என்று எங்களுக்கு எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையை பேசிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே நாம் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சமுதாயத்திலே ஒடுங்கி இருப்பவர்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அங்கே இப்படி ஒரு இடத்திலே துயரம் நடந்து விட்டதோ என்று தன்னுடைய உள்ளத்திலே எழுந்த வேதனையை இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். சிறிது நேரத்திலே எனக்குக்கூட அலுவலகத்திலிருந்து 5 பேர்கள் சாவு என்று செய்தி வந்தது. அந்த நிகழ்ச்சி முடிந்தவுடனே நான் முதலமைச்சர்

அவர்களிடத்திலே சொன்னேன், 5 பேர்கள் செத்துவிட்டார்களாமே என்று. ஆமாம், அங்கே பல செய்திகள் நடந்திருக்கின்றன, நானே வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கு உத்தரவிட்டு இருக்கிறேன் என்று சொல்லி, இன்று நான் அதற்கு பதில் சொல்வேன் என்று சொன்னார்.

நான் இங்கே வைக்க விரும்புவது, நமது சமுதாயத்தில்—எல்லோரும் சமமாக வாழவேண்டும் என்று சொல்கிற சமுதாயத்தில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு நீங்கள் ஏதாவது ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட கூட்டத்தைக் கூட்டி நீங்கள் பேசலாம். இரண்டாவது உயிரிழந்த குடும்பத்திற்கு நீங்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். பொருட்களை இழந்த குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். உள்ளே புகுந்து இதிலே குளிர் காய்கின்றவர்கள் அல்லது ரத்தம் குடிக்கத் துடிக்கின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, மற்ற இடங்களில் இது பரவாமல் தடுக்க வேண்டும். அதற்காக, இதைப்பற்றி முழுமையாக விவாதிப்பதற்கு அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தூரிலே நேற்று நடந்த சம்பவம் மிகப் பயங்கரமான எல்லோருக்கும் கவலை அளிக்கக்கூடிய ஒரு சம்பவமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறியது மாதிரி ஏற்கெனவே வெள்ளிக்கிழமை 6-ஆம் தேதி இது லேசாகத் தொடங்கி, 2, 3 நாட்களுக்குப் பின்னால், நேற்று ஒரு பெரிய கோஷ்டிச் சண்டையாக உருவெடுத்திருக்கிறது. அதிலே உயிரிழந்தவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கின்றன. நெல்லையிலிருந்து பிழைப்புத் தேடி தஞ்சம் புகுந்து பிழைக்க வந்த ஒருவர் இறந்திருக்கிறார். அதே மாதிரி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து பிழைப்பதற்காகச் சாத்தூருக்கு வந்தவர்களிலே ஒருவர் உயிரிழந்திருக்கிறார். விறகுக் கடை வைத்திருக்கக்கூடிய அந்தப் பெண் இறந்திருக்கிறார். இப்படி பிழைப்புத் தேடி வந்தவர்கள் எல்லாம் இந்த கோஷ்டிச் சண்டையிலே, இந்தக் கலவரத்திலே இறந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதுசம்பந்தமாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், சிறுசிறு தனிப்பட்ட விவகாரமாகத் தோன்றுவது, மிகப் பெரிய வகுப்புக் கலவரமாக அல்லது ஒரு மோதலாக உருவெடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைக்கு வரக்கூடிய ஒரு அபாயகரமான நிலை சமீபகாலத்திலே தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இதுசம்பந்த

மாக மண்ணடக்காட்டிலே நடந்த அந்தக் கலவரத்திலே அப்போது ஒரு கமிஷன் போட்டு, அதுசம்பந்தமாக அந்தக் கமிஷனே சில பரிந்துரைகளை அரசாங்கத்திற்குச் செய்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

10-00 மணி

அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் அதற்குப் பின்னாலே எடுத்ததாகவும் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த வகுப்பு துவேஷங்கள் இந்த மாதிரி மோதல்கள் வருவதற்கு அப்போது நடக்கிற ஒரு சம்பவம் மட்டும் காரணமாக இருக்காமல், தொடர்ந்து அதற்கு முன்னாலே நடந்த பல்வேறு சம்பவங்களையும் அதற்கு ஒரு ஆதாரமாக வைத்து, அந்த மாதிரி நிலைகளை எல்லாம் சேர்த்து வைத்து இதில் மோதிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே இதிலே காவல்துறையானது உடனடியாக இப்படி சம்பவம் நடந்த உடனே உரியவர்கள் மீது சரியான நடவடிக்கை எடுத்து, அதை தடுத்து நிறுத்தியிருக்கக்கூடிய ஏற்பாடு செய்வதிலே சில சுணக்கங்கள், அதிலே சில விருப்பு வெறுப்புக்கள் எல்லாம் இருக்குமோ என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்குமென்று நான் கருதினேன். அதேபோல் இந்தச் சம்பவம் கூட வெள்ளிக்கிழமை, நடந்த அன்றேகூட, அப்போதே மோதல் நடைபெற்ற வேளையில், குறிப்பிட்டவர்கள் சரியான, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, இரு பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது உடனடியாக தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இவ்வளவாக பரவியிருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். இது 3, 4 நாட்களுக்குப் பின்னால் பரவியிருக்கிறது. இதற்கு மேலாக இது மேலும் இந்த மாதிரி ஜாதீய, குரோதமான எண்ணங்கள் வளராமல் இருப்பதற்கும் இதை வளர்க்கக் கூடிய சில ஏற்பாடுகள் நாட்டிலே நடப்பதைத் தடுப்பதற்கும் இப்போது ஜாதீய சங்கங்கள் மற்ற சங்கங்கள் இப்படியெல்லாம் வேறு ஒரு வகுப்பின்மீது குரோதம் ஏற்படக்கூடிய காரியங்கள் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டும். அது சம்பந்தமாக கடந்த காலத்தில் நடந்த சம்பவங்களையொட்டி போடப்பட்ட கமிஷன் மூலமாக, நீதிபதிகளால் சொல்லப்பட்ட தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் யோசனைகள் என்ன என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து அந்த மாதிரி சம்பவங்கள் நாட்டில் நடக்காமல், எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்கக்கூடிய காரியத்தை அரசியல் கட்சிகள் அதனுடைய பங்காக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கும் சகல கட்சிகளையும் கூட்டி, முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்கலாம். மேலும் இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் பரவாமல் இருப்பதற்கு எனக்குத் தெரிந்த யோசனை, காவல்துறையினர் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் உதவவேண்டும் யாராவது ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்தால், ஒரு புகாரைச் செய்தால் உடனடியாக இப்

போது நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால் அதிலே பல்வேறு விதமான தலையீடுகள், சமுதாயத்திலே செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீடுகள், அரசியல் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீடுகள் ஜாதியிலே செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீடுகள், இப்படியெல்லாம் தலையீடுகள் இருப்பதன் காரணமாக சாதாரண ஒரு ஆள் பெட்டிஷன் கொடுத்தால் காவல்துறையினர் சீராக, வேகமாக, துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. ஆகவே, இப்படி ஒரு மோசமான நிலைமை நாட்டில் ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி எல்லாம் தீவிரமாக விவாதிக்க வேண்டிய காரணத்திற்காக அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தூர் நகரத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்ற இந்த துயரமான சம்பவத்தை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே காவல்துறையைச் சார்ந்திருக்கின்ற அதிகாரிகளுடைய மெத்தனமான போக்கின் காரணமாகத்தான் அவர்கள் சரியான முறையில் முன்கூட்டியே எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தால் இன்றைக்கு 7 உயிர்கள் அங்கே மாண்டிருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அந்தத் திருவிழா நடைபெறுகின்ற காலத்திலே காவல்துறையானது முன்பு எல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிகிறேன். ஆனால் 6 ஆம் தேதி ஒரு சிறிய சண்டையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அதற்கு பிறகு நேற்றைய முன்தினம் காவல்துறையானது அங்கே பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்ற அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் 50 பேரைக் கொண்ட ஒரு கூட்டமானது, ஒரு வன்முறைக் கூட்டம், அங்கேயிருந்து 4 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இருக்கின்ற சாத்தூர் நகரத்திற்குச் சென்று, ஒரு வன்முறைச் செயலைச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், காவல்துறையானது எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்காத நிலைமையைத்தான் அது காட்டுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த மாரியம்மன் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள பகுதியிலே இன்றைக்கு கள்ளச்சாராயம் அதிகமாக விற்பனையாகின்றது. அந்தக் கள்ளச் சாராயம் அதிகமாக விற்பதன் காரணமாக அவர்களுக்குள்ளே ஒரு கோஷ்டி சண்டையின் காரணமாக இந்தக் கலவரம் அதிகமாகியிருக்கின்றது என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்தக் கோவிலைச் சுற்றி இருபுறமும் ஆறு செல்

கிறது. ஆற்றுப் பகுதியில் கள்ளச் சாராயம் இருக்கிறது. மக்களுக்கு செல்வாக்கு உள்ளவர்கள், பண பலத்திலேயும் சரி, அரசியலிலேயும் சரி, செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீட்டின் காரணமாகத்தான் அந்தக் கள்ளச் சாராயம் விற்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்குள்ளே இருந்த கோஷ்டி சண்டையானது, மோதலாக உருவாகி, 7 பேர் மாண்டு, பலருடைய உடைமைகள் நாசமாகியிருக்கின்றன. பலர் இன்றைக்கு காயம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் காவல்துறையானது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை நாம் விவாதிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்துகொண்டு வருகிறோம்.

10-05 மணி

இதேபோன்று பல்வேறு சம்பவங்கள் தமிழகத்திலே அவ்வப்போது நிகழ்ந்துக்கொண்டு வருகின்றன. அமைதிப் பூங்காவாக விளங்கக்கூடிய தமிழகத்திலே இதுபோன்று கோஷ்டி சண்டைகள், ஜாதி சண்டைகள், ஒருவருக்கொருவர் வியாபார போட்டியின் காரணமாக, கள்ளச் சாராய வியாபார போட்டியின் காரணமாக தமிழகத்தினுடைய அமைதி கெடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து— இது மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இருக்கிறது. தமிழகத்தை கலவர நிலைக்கு கொண்டு செல்லுகிற நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து நாமெல்லாம் இது பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் திரு. பழனிவேல் அவர்களும் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பில் திரு. கே. ரமணி.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, சாத்தூர் நகரத்திற்கு அருகாமையில் நடந்துள்ள இந்த பயங்கரமான நிகழ்ச்சி நம் எல்லோரையும் மிகுந்த வேதனையில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. இரண்டு சமூகத்தார்களும்சகோதரர்களாக இருந்து வாழவேண்டியவர்களுக்கு மத்தியில் இப்படிப்பட்ட கொடுமையான நடவடிக்கைகள் நடந்து 7 பேர்கள் ; ஒரு பெண் உள்பட 7 பேர்களுடைய உயிர் போயிருக்கிறது. அந்தக் பகுதியில் நடைபெற்ற ஒரு கோவில் திருவிழாவில் அதனுடைய ஆரம்பம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த இடத்திலே வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களுடைய கடைகளிலே திடீரென்று சிலர் புகுந்து சில பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு பணம் கொடுக்காமல் போய்விட்டதிலிருந்து இது முளைத்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே சமூக விரோதிகள் இதில் உட்புகுந்து இதைக் கலவரங்களாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கிறார்கள் என்று பல இடத்திலே நமக்கு அனுபவம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இது பின்னால் வகுப்பு கலவரங்களாக வளர்ந்து கொண்டே போவ

தற்கும் நடவடிக்கை அதன்மூலம் எடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை அந்தப் பகுதியிலே ஏற்பட்டதா என்பதை மிகுந்த கவனத்தோடு நாம் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் இந்த இரண்டு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏழை மக்கள். எங்கோ வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடிய சாதாரண மக்கள், தொழிலாளர மக்கள், உழைப்பாளி மக்கள், விவசாய மக்கள் இப்படிப்பட்ட வர்கள். இவர்களுக்கு மத்தியிலே ஒரு பரம்பரை பகைமை என்பது ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த நிலைமை யில் அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு சமூகத் தார்களுக்கும் இடையே சண்டை என்ற நிலைமையை ஒரு உணர்வை தூண்டி விட்டு இது தகராறாக வளர்ந்திருக்கிறது. அந்த இடத்திலே தான் காவல் துறை தன்னுடைய திறமையை முழுவதும் காட்ட வேண்டிய இடம்.

இந்தக் கோவில் தகராறு ஏற்பட்டு 2, 3 நாட்களுக்குப் பிறகு தான் அந்த சாத்தூர் நகரத்திற்குள்ளே இந்த விஷயம் பரவி இது பெரிய கலவரங்களில் போய் முடிந்து இருக்கிறது. அந்த கோவில் விழாவிற்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து ஏற்கெனவே செய் திருப்பார்கள். அதனால் இது நடந்த உடனேயே அந்த நிகழ்ச்சி யின் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் — காரணம் சமூக விரோதிகள் சிலர் காவல் துறையினைச் சேர்ந்தவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்படி பல இடத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கே அந்த தைரியம் வராது. ஆகவே, அன்றைக்கு தகுந்த நடவடிக்கை அங்கேயே ஆரம்பித் திருந்தால் இந்தப் பிரச்சினை பரவி இருக்குமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

விறகு கடைவைத்து பிழைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பெண் இரவிலே கொலை செய்யப்பட்டது மாத்திரம் அல்லாமல் அந்த விறகு கடையும் எரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட நிலைமை. ஆகவே அந்த நிலைமையிலே சமுதாயத்தில் இருக்கும்படியான மக்கள் மத்தியிலே வகுப்பு கலவரங்களையும் சாதி கலவரங்களையும் வளர்க்கக் கூடிய முறையிலேயேயும் சமூக விரோதிகளாலும் அல்லது ஒன்றுக்கொன்று போட்டா போட்டியான தகராறு சண்டைகளை வளர்க்கும்படியாகவும்தான் இது இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாவதை முற்றிலுமாகத் தவிர்க்க வேண்டும். இதற்கு சமாதான கமிட்டி என்று ஒன்றை மாவட்டம் தோறும் உருவாக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தற்போது கோவையிலே கூட நாங்கள் இந்த வகுப்பு கலவரங்கள் பரவாமல் தடுக்க ஒரு நிரந்தர கமிட்டியை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய தலைமையிலே எல்லோரும் சேர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே பல சந்தர்ப்பங்களிலே அந்தக் கலவரங்கள் கிளம்புகிற இடத்தி

திற்கே அந்தச் செய்தி கேட்ட உடனேயே இந்தக் கமிட்டி சென்று பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதனால் எல்லாச் சண்டைகளும் நின்றுபோய் விடுகின்றன என்று அர்த்தம் அல்ல. ஆனால் சமாளிக்கப்படக்கூடிய சில சந்தர்ப்பங்கள் நமக்கு கிடைக்கிறது.

அது போன்ற சமாதானக் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது போன்று கீழ்மட்டங்களிலேயும் இதுபோன்ற கமிட்டிகள் தேவைப்படும். அதிலே கட்சி பேதம் இன்றி, மத வித்தியாசமின்றி பொது ஜன நன்மைக்காக, சகோதர ஒற்றுமைக்காக இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களையும் அதில் இணைத்துக் கொண்டுபோய் அப்படிப்பட்ட முறையிலே இந்தமாதிரி கொடுமைகளுக்கு முடிவுகட்ட வேண்டும். காவல் துறை மிகவும் உஷாராக இருந்து ஒரு சிறு நெருப்பு பொறி விழுந்துவிட்டால் அது பெரிய காட்டுத் தீயாக மாறி பலருடைய உயிரைப் பறித்துக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமையை சமாளிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வோடு அத்தனை மக்களும் அந்த காவல் துறையும் இதிலே பங்கெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு விஷயங்களையும் நாம் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்தால் சமுதாய சீர்கேடுகள் வகுப்பு மாச்சரியங்கள் அல்லது ஜாதி சண்டைகளாக சிறு விஷயங்களிலிருந்து உருவாகி வளர்வதையும் பல உயிர்ச் சேதங்களையும் தடுப்பதற்கு நாம் வழிமுறைகளை கண்டு அறிய முடியும். அதற்காக இவைகளைப் பரிசிலிப்பதற்காக இன்றைக்கு நடக்கக்கூடிய அவையினுடைய இதர நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி இதை விவாதிக்க அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

10–10 மணி

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த 6-ஆம் தேதி சாத்தூருக்குப் பக்கத்திலுள்ள இருக்கன்குடி கிராமத்தில் நடந்த மாரியம்மன் கோயில் திருவிழாவிலே — எப்போதும் மாரியம்மன் கோயில், இதுமாதிரி கிராம தேவதைகள் உள்ள திருவிழாக்களிலே மொட்டை அடிக்கிறது என்பது ஒரு வழக்கம். வேண்டுதலுக்காக முடியைக் கொடுப்பது வழக்கம். அது நம் நாட்டிலே இருக்கிறது. இதுமாதிரி மொட்டையடிக்கும் போது, சில பேருக்கு வெட்கமாக இருக்கிறதோ, என்னவோ தெரியவில்லை; என்னடா, நம் தலை மொட்டையாகப் போய்விட்டதே, இத்தனை நாளாக சீவிக்கொண்டிருந்தோம் என்று சொல்லி, தொப்பி வாங்குவதற்குப் போகிறார்கள். கலவரத்திற்குக் காரணம் 20 ரூபாய்தான். பெரிய கலவரத்திற்கு 1 கோடி, அரைக் கோடி என்றால் அதற்காகச் சண்டை போடலாம் என்று சொல்லலாம். பைசா பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு தொப்பியினுடைய விலை 20 ரூபாய். 10

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] [1990 ஏப்ரல் 11

தொப்பி வாங்கி இருக்கிறான். அதிலே கலவரம் மூண்டிருக்கிறது. 20 தொப்பியினுடைய கிரயத்திற்கு தகராறு பண்ணி, சமாதான முறையிலே கொடுத்துவிட்டான். அதற்குமேல் இந்தக் கலவரம் இரண்டு கிராமத்திற்குள்ளே, ஜாதி கலவரமாக மூண்டிருக்கிறதோ என்று தெரியவில்லை, கோஷ்டிக் கலவரம் இதிலே முதலிலே வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரிகிறது என்றால், சமூக விரோதிகள், இது மாதிரி உத்சவங்கள், கலவரங்கள், தகராறுகள் எங்கெங்கே நடக்கிறதோ, அங்கே போய் புகுந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ளே புகுந்து கொண்டு சண்டையை வளர்த்துக் கொண்டு, 7 பேர்களுடைய உயிர்—ஒரு பெண்ணினுடைய இரண்டு கால்களையும் வெட்டியிருக்கிறார்கள். உயிர் போனவுடனே, சீமெண்ணெயை ஊற்றி அதன் மேலே நெருப்பு வைத்திருக்கிறான். நாம் சில பேர் என்ன சொல்கிறோம்? போலீஸ் தவறுதல் என்று. போலீசிற்கு எத்தனை கண் இருக்கும் 8 கண்ணா? முதுகிலேயும் கண் இருக்கிறதா என்ன? அவனுக்கும் முகத்திலேதான் கண் இருக்கும். பின்னாலே கண் இருக்க முடியாது. ஒரு கோஷ்டி போகும்போது போலீசையே அவர்கள் அடித்திருக்கிறார்கள், போலீஸ்காரர்களும் அடிபட்டு ஆஸ்பத்திரியிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இறந்தவர்கள் தவிர, பல பேர் காயமடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார்கள். இதை இப்படியே வளரவிடாமல்—ஏனென்றால், நாம் ஜாதியைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜாதியை ஒற்றுமை பண்ணுகிற நாள் என்றைக்கு வரப் போகிறதோ தெரியவில்லை. நாம் ஜாதியை விரிவுபடுத்திக் கொண்டே போகிறோம். அதனால்தானோ என்னவோ, ஜாதிக் கலவரமும் விரிவடைந்து கொண்டே போகிறது. அதற்கு பல பேருடைய உயிர், அப்பாவிகள் உயிர், —கமாண்டர்-இன்-சீப் போகமாட்டான் பின்னால் போகிறவன்தான் அடிபடுவான். இது மாதிரி பலதரப்பட்ட இன்னசன்ட்—ஒரு நாடக கோஷ்டி அது உள்ளே வந்திருந்தது என்றால் பூராவும் அடிபட்டு இருப்பார்கள். வேன் டிரைவர் மட்டும் அகப்பட்டு இருக்கிறான். அவனைக் கொலை பண்ணிவிட்டார்கள். எனவே, இந்த மாதிரி கோஷ்டிக் கலவரம்பற்றி சர்க்கார் நன்றாக ஆராய்ந்து, காரணம் என்ன, முடிவு என்ன என்பதை, இந்த சபையினுடைய அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து சாங்கோபாங்கமாக விவாதிக்கக் கோருகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தூரில் நடந்த நிகழ்ச்சி நம் அனைவரையும் நெகிழ வைத்து இருக்கிறது. துர்ப்பாக்கியமான இந்த நிகழ்ச்சி நம்மை மீண்டும் ஒரு முறை சிந்தித்துச் செயல்பட வைக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். கலவரம் நடந்தது. கலவரத்தில் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள்.

எனவே, அதனால் சில பேர் இறந்து போனார்கள் என்றால் அது சாதாரணமாகக் கலவரங்களிலே நடக்கின்ற ஒன்று என்ற அளவிற்கு நாம் அந்தப் பிரச்சினையை அணுகலாம். ஆனால் சாத்தூரில் நடந்ததை நாம் நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்தால், தூங்கிக்கொண்டிருப்பவரை வெட்டியிருக்கிறார்கள். அதுதான் இதிலே மிகவும் கவலைக்குரிய விஷயம். தன்னைத் தாக்க வந்தார்கள். பாதுகாப்புக்காக வெட்டினோம். இறந்து விட்டார் என்ற ஒரு காரணத்தையாவது சொல்லலாம். ஆனால் தூங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள், வெளியூர்களிலேயிருந்து வந்தவர்கள், ஒரு வேனிலே படுத்துக் கொண்டிருக்கிற டிரைவர், அந்த டிரைவரைக் குத்திக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். விறகுக் கடைக்கு முன்னே படுத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு தாய், ஒரு பெண்மணி, அந்தப் பெண்ணைக் கொலை செய்வதற்கு முன்பு, இரண்டு கால்களையும் வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, எவ்வளவு பெரிய துவேஷ உணர்வுகள் நம்முடைய மக்களிடத்திலே வேரூன்றியிருக்கிறது என்று நினைத்துப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கின்றது. அதுவும் இருக்கன்குடியில் விழா நடந்தது. அதிலே சில தகராறுகள் ஏற்பட்டன. அந்தத் தகராறு களைத் தீர்த்து வைக்க, கலரத்தை அடக்க போலீஸ்காரர் கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். அந்த நடவடிக் கையின்போது போலீஸ்காரர்களும் சில பேர் காயமடைந்தார் கள். அவர்களும் அடிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், அதற்குப் பிறகு 8 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே இருக்கிற சாத்தூரில் அந்தக் கலவரம் மூளுவதற்கான காரணம் என்ன? அதுவும் வெளியூரிலிருந்து வந்தவர்கள் இன்னார்தான், அவர்களை வெட்டவேண்டும் என்ற உண்மைகள் எல்லாம் வெட்டியவர் களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?

10–15 மணி

எனவே, இது திட்டமிட்ட ஒரு செயலாக, கலவரத்தினுடைய வளாகம் விரியவேண்டும். அது ஒரு இடத்திலே மட்டும் இருக்கக்கூடாது. இன்னவர்கள் எங்கெங்கு இருக்கிறார்களோ, அவர்களை இன்னவர்கள் தாக்கவேண்டுமென்ற அளவிற்கு ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு, திட்டங்கள் போடப்பட்டு, இந்தக் கலவரம் நடந்திருப்பதாக நமக்குத் தெரியவருகிறது.

நத்தத்துப்பட்டியிலிருந்து இருக்கன்குடிக்கு களையெடுக்கச் சென்றவர்களைக்கூட தடுத்திருக்கிறார்கள்; யார், எவர் என்றெல்லாம் பார்க்காமல், நத்தத்துப்பட்டிலேயிருந்து இருக்கன் குடிக்குப் போனவர்கள் கலவரத்தில் கலந்துகொண்டார்களா அவர்களும் அந்தக் கலவரத்திற்குக் காரணமானவர்களா, அவர் களில் யாராவது, யாருக்காவது தீங்கிழைத்து இருக்கிறார்களா என்பதையெல்லாம்கூட ஆய்வு செய்து பார்க்காமல் அந்த ஊரிலேயிருந்து வந்த அனைவரையும், களையெடுக்கக்கூடாது

என்று, உங்களையெல்லாம் களையெடுக்கப்போகிறோம் நீங்கள் என்ன இங்கே வயல்காட்டிலே களையெடுப்பது என்று சொல்லிக்கொண்டு தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இது மிகவும் வேதனைக்குரியது. அதனால்தான், பரவி வருகிற இந்த துவேஷ எண்ணங்களை நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து உட்கார்ந்து தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், இந்த விஷம் பரவும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் எல்லோரும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே, எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் அல்லது அரசியல் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட சமுதாயக் தலைவர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களையும் பலதரப்பட்ட மக்களையும் அவர்கள் அழைத்துப் பேசினார்கள் என்றால் அவர்களுடைய இந்தக் கூட்டத்திற்கு மதிப்பு உண்டு. அவர்கள், இந்த உணர்வுகளுக்கெல்லாம் ஆளாகாதவர்கள். ஜாதி மத பேதங்களில் எல்லாம் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்ற வகையில் இந்த ஜாதி துவேஷ உணர்வுகள் மேலோங்குவதைத் தடைப் படுத்தும். ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போதாவது, தங்களின் வாயிலாக, அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு சர்வ கட்சிக் கூட்டம் அல்லது சர்வ சமுதாயக் கூட்டம், அதிலே சமயச் சான்றோர்களும் கலந்துகொள்கிற வகையில் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினாலும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்பதைத் தங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, இந்தப் பிரச்சினையை மிக நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க அனுமதி வழங்கப்பட தலைவர் அவர்களே தங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைத்து, அவையின் நடவடிக்கைகளைத் தள்ளிவைத்து, இந்த ஒரு பிரச்சினை குறித்தே பேசவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மற்றும் கட்சிகளின் தலைவர்கள் எடுத்துக் கூறினாலும்கூட, ஒத்திவைத்து பேசவேண்டிய அளவிற்கு இது பெரும் பிரச்சினை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் அவர்கள் அப்படி கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிக நன்றாக அறிவேன்.

நேற்றைய தினம், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர் இவர்களுக்கான மானியக் கோரிக்கை இங்கே விவாதிக்கப்பட்டு, மன்றத்தினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோது, நான் உரையாற்றிய நேரத்திலே குறிப்பிட்டேன். நம்முடைய, காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் இங்கே சுட்டிக்காட்டியதைப் போன்று பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அல்லது மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், சீர்மரபினருக்கும் அவர்களுக்கு எதிராக அல்லது

ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு எதிராக இவர்கள் அல்லது இவர்களுக்கு எதிராக அவர்கள் என்ற நிலையில் இரு சாராரும் இவ்வாறு மோதிக்கொள்கிற நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து இல்லாவிடினும்கூட, எல்லா இடங்களிலும் இல்லாவிடினும்கூட, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடைபெறும்போது அமைதிப் பூங்காவாக இருக்கின்ற தமிழகத்தில், அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று நாமெல்லாம் விரும்புகின்ற தமிழகத்தில் நடைபெறுகிறபோது நமக்கு பெரும் கலக்கத்தை அவைகள் உருவாக்குகின்றன.

10–20 மணி

திடீரென்று இன்றைக்கு, இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி தமிழ்நாட்டிலே இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டு விட்டதல்ல. 3, 4 மாதங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்ற முதுகுளத்தூர் கலவரமானாலும், 40 பேரை உயிரோடு வைத்து கொளுத்திய வெண்மணி விபரீத நிகழ்ச்சியானாலும், அதற்குப்பிறகு விழுப்புரத்திலே நடைபெற்ற வகுப்புக் கலவரமானாலும், அதன் பின்னரும் கூட, கடந்த மாதங்களில் நடைபெற்ற பல்வேறு சாதிக் கலவரங்களானாலும், இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்குப் போகாவிட்டாலும்கூட, வெண்மையாக இருக்கின்ற துணியிலே ஒரு கருப்புப் புள்ளி விழுந்தால் அது பளிச்சென்று தெரிவதைப் போல—கருப்பாக இருக்கிற துணியில் கருப்புப் புள்ளி விழுந்தால் தெரிவதில்லை—வெண்மையாக இருக்கிற துணியிலே கருப்புப் புள்ளி விழுந்தால் அது பளிச்சென்று தெரிவதைப் போல அமைதியாக இருக்கின்ற தமிழகத்திலே இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடக்கின்றபோது, நாம் துடித்துப் போகிறோம். எனவேதான், தொடர்ந்து ஒரு நிலையான அமைதியைத் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்த, சிறு அசம்பாவிதம் கூட சாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் வகுப்புக் கலவரங்கள் நடைபெறக் கூடாது என்கின்ற நல்லெண்ணத்தோடு, காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களும், அருமை நண்பர் லத்தீப் அவர்களும், அருமை நண்பர் உகம்சந்த் அவர்களும், தீட்சிதர் அவர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் ஒரு அமைதிக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று. எனக்கு மிகுந்த உடன்பாடான கருத்து அது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாநில அளவிலே ஒரு அமைதிக் குழு—நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போலவும், நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போலவும், முதலமைச்சர் தலைமையிலேயே

இங்கே அமைக்கப்படும் என்பதையும், அந்தக் குழுவிலே மாநில அளவில் யார் யார் இடம் பெறவேண்டும், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கின்ற மதத் தலைவர்கள் மற்றும் முக்கிய பிரமுகர்கள் யார் யார் அதிலே இடம் பெற்றால் மாநில அளவில் பொதுவான ஒரு அமைதியை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும் சிந்திப்பதற்கு, முதலில் நமது சட்டமன்றத்திலே யுள்ள அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து பேசி அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்துக்களை ஏற்று அவர்களையெல்லாம் மாநில அளவிலான அமைதிக் குழுவிலே இடம் பெறச் செய்ய நான் தயாராக இருக்கின்றேன். அந்தக் குழு அமைந்த பிறகு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் எழாமல் முன்கூட்டியே தடுக்கவும், அப்படி எழுந்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்தவும், அமைதிக் குழுக்களை ஆங்காங்கு அமைக்க வும், நீங்கள் இங்கே தந்துள்ள அறிவுரைகளை நான் ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

சாத்தூரில் நடைபெற்ற கலவரத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசியவர்கள் எல்லாரும், லத்தீப் அவர்களைத் தவிர, தீட்சிதர் அவர்களைத் தவிர என்று கருதுகிறேன்— மற்றவர்கள் எல்லாரும் காவல்துறையின் மந்தப் போக்கு, அலட்சியப் போக்கு ஒரு காரணம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி னார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருந்து பேசுகின்றபோது அது ஒரு இலக்கணம்தான். நானே எதிர்க்கட்சியிலேயிருந்து பேசிய போது அப்படித்தான் பேசியிருக்கிறேன். ஆனால் இப்படிச் சொல்லிவிட்டார்களே என்று வருத்தப்படவில்லை. அதற்காக காவல்துறைக்கு வக்காலத்து வாங்கவுமில்லை. அவர்கள் கூறியது அனைத்துமே தவறு என்று நான் குறிப்பிடமாட்டேன். ஆங்காங்கு சிலபல தவறுகள் அந்தத் துறையிலும் இருக்கின்றன என்பதை உங்களைப் போலவே நானும் அறிந்தவன் என்ற காரணத்தால் அதை முழுமையாக, முற்றாக நான் மறுக்க வில்லை. இருந்தாலும்கூட, இந்தக் கலவர நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் காவல்துறை நண்பர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் தான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதனால்தான், அவ்வப்போது, எழுகின்ற பிரச்சினைகள்—போடியில் எழுந்தபோதும், இப்போது சாத் தூரில் எழுந்தபோதும், உடனடியாக அவைகளைக் கட்டுப் படுத்துகின்ற நிலைமைகள் உருவாகியிருக்கின்றன.

குறிப்பிட்ட இந்தப் பிரச்சினை 6–4–1990 அன்று காமராஜர் மாவட்டம், சாத்தூர் காவல் நிலையத்தைச் சார்ந்த இருக்கன்குடி கோயில் திருவிழாவையொட்டி நடை பெற்றதாகும். நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல, 18 பட்டிகள் அங்கே இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கும் அந்த 18 பட்டிகளைப் பற்றித் தெரியும். அங்கே

உள்ளவர்கள் சட்டம் ஒழுங்கு இவைகளைப் பற்றி எவ்வளவு மதிப்பார்கள் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று எனக்கும் தெரியும். எனவே அப்படிப்பட்ட அந்த 18 பட்டிகளைச் சூழ்ந்த அந்த இடத்திலே இந்த இருக்கன் குடியிலே உள்ள கோயிலில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவினை யொட்டி அங்கே சென்றிருந்த நத்தத்துப்பட்டி தேவர் பெரு மக்கள் சிலர் ஒரு கடையிலே போய் ஒரு தொப்பி வாங்க முனைந்தபோது அங்கே இருந்த ஆதிதிராவிடர்களோடு தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தகராறுக்குக் காரணம் அவர்களா, இவர் களா என்ற ஆராய்ச்சியில் நான் நுழைய விரும்பவில்லை. இருவரும் நம்மவர்கள் தான். நாம் தான் அவர்கள் என்ற காரணத்தால், அதைத் தொடர்ந்து 8-ஆம் தேதி மாட்டு வண்டியிலே சென்று கொண்டு இருந்த அர்ச்சுனன் என்ற ஆதிதிராவிட நண்பர்மீது நத்தத்துப்பட்டியைச் சேர்ந்த தேவர்கள் சிலர் கல் எறிந்ததாகக் கூறப்பட்டு அதன் காரணமாக இரு பிரிவாருக்கும் இடையே விரோதம் ஏற்பட்டது.

10-25 மணி

இதையடுத்து 8—4—1990 அன்று இரவு இருக்கன்குடி ஆதிதிராவிட பெருமக்கள் கும்பலாகச் சேர்ந்தபோது அங்கே இருந்த புறக்காவல் நிலைய காவலர்கள் அவர்களை அமைதிப் படுத்தி கலைந்து செல்ல அவர்களோடு நீண்ட நேரம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அந்த முயற்சியில் அவர்கள் வெற்றிபெற்று அவர்களும் கலைந்து சென்றிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் கூட அவர்கள் கலைந்து செல்கிறபோது ஓரிரு கடைகள்மீது கற்கள் வீசப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தச் சூழலில் அமைதி ஏற்படுத்த 9—4—1990 அன்று சமாதானக் கூட்டத்தை நடத்த அதிகாரிகள் ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதற்கிடையே 9—4—1990 அன்று காலையில் வயலில் வேலை பார்த்துக்கொண் டிருந்த சில தேவர் இனப் பெண்களை ஆதிதிராவிடர்கள் சிலர் ஊர்ப் பிரச்சினை தீர்ந்ததற்குப் பிறகுதான் வயல் வேலை செய்யவேண்டுமென்று தடுத்ததாகவும் சொல்லப் படுகிறது.

இதையடுத்து காலையில் சுமார் 9½ மணியளவில் நத்தத்துப்பட்டி தேவர் இனத்தவர்கள் சுமார் 250 பேர் இருக்கன் குடிக்குக் கும்பலாகச் சேர்ந்துகொண்டு சென்று அங்கே இருந்த கடைகளுக்கு நெருப்பு வைத்ததாகவும் இதில் 14 கடைகளும் ஒரு குடிசையும் 3 வைக்கோல் படப்புகளும் தீயில் சேத மாயிற்று என்றும் தகவல். இது பல்வேறு சாதியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய உடைமையாகும். தேவர்கள் கல் மற்றும் சோடாபாட்டில் வீசியதில் மொத்தம் 14 பேர் காயம் அடைந்தார்கள். இதில் பத்து பேர் ஆதிதிராவிடர் கள். மூன்று பேர் ஜாதி இந்துக்கள். போலீசார் ஒருவரும் காயம் உற்றார்கள். காயமுற்ற அனைவரும் புற நோயாளிகளாக

மருத்துவ மனையிலே சிகிச்சை பெற்றார்கள். இந்த சம்பவம் பற்றிய தகவல் கிடைத்ததும் காமராஜர் மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் இருக்கன்குடிக்குச் சென்று பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை விரைந்து மேற்கொண்டார். வன்முறையில் ஈடுபட்ட 17 நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

இதற்கிடையில் காவல்துறை இயக்குநர் உத்தரவின்பேரில் இராமநாதபுரம் சரகக் காவல் துறைத் துணைத் தலைவரும் சம்பவ இடத்திற்குச் சென்று பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை மேற்பார்வையிட்டார். தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படை அதாவது டி.எஸ்.பி. கம்பெனி ஒன்று அனுப்பப்பட்டு பாதுகாப்புப் பணியிலே ஈடுபட்டது. காமராஜர் மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இரவு தங்கி, தேவையான இடங்களுக்குப் போலீசாரைக் காவலுக்கு நிறுத்தி ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். மறுநாள் 10-ஆம் தேதி விடியற்காலை 3 மணி சுமாருக்கு பதினெட்டுப்பட்டி பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சந்தேகிக்கப்படும் ஆதிதிராவிட மக்கள் சுமார் 50 பேர் சாத்தூர் தேரடிக்குச் சென்று அங்கேயிருந்த தேவர்களை பயங்கரமான ஆயுதங்களால் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள், என்றும் அதனால் சாத்தூரைச் சேர்ந்த மகாலிங்கத் தேவர் வயது சுமார் 48, நடராஜ தொண்டமான் வயது சுமார் 50, ஆகியோர் காயம்பட்டு மரணமுற்றார்கள் என்றும் செய்தி. மதுரையைச் சேர்ந்த வேங்கடபதி என்ற 35 வயதுள்ள பிராமணர் ஒருவரும் தாக்குதலில் காயம் அடைந்து மரணம் அடைந்தார். இவர் சாத்தூர் கோயில் திருவிழாவுக்காக மதுரையில் இருந்து வந்த இசைக் குழுவினரின் வேன் டிரைவர். இதற்கு எதிராகத் தேவர்களும் திரண்டு தாக்குதலில் ஈடுபட்டதில் சாத்தூரைச் சேர்ந்த 50 வயதுடைய சுப்பு என்கிற ஆதிதிராவிட பெண்மணி கொல்லப்பட்டார். சாத்தூரைச் சேர்ந்த 45 வயதுடைய கோவிந்தன் என்ற ஆதிதிராவிடர் படுகாயமுற்று மதுரை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்லும் வழியில் இறந்தார். சில வீடுகளுக்கும், கடைகளுக்கும் தீ வைக்கப்பட்டன. திருவள்ளுவர் பேருந்து ஒன்று தாக்கப்பட்டதில் அதன் ஓட்டுநரும், ஒரு பயணியும் காயமுற்றார்கள். கலவரத்தில் 5 தேவர்கள் மற்றும் ஒரு ஆதிதிராவிடர் உட்பட 9 பேர் காயம் அடைந்தார்கள். இவர்களில் 3 பேர் உள்நோயாளிகளாகச் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் உடனே தலையிட்டு வன்முறை மேலும் பரவாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இதன் பிறகு 10-ஆம் தேதி அன்று சுமார் 12 மணி அளவில் ஆலம்பட்டியைச் சேர்ந்த ஆதிதிராவிடர்கள் இருக்கன்குடி அருகிலே உள்ள ஆட்டுப்பண்ணைக்குச் சென்று அங்கே பணியில் உள்ள நத்ததுப்பட்டித் தேவரைத் தாக்கியதில் மாரிமுத்துத் தேவர் என்பவர் உயிரிழந்தார்.

1990 ஏப்ரல் 11] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மற்றொரு மாரிமுத்துத் தேவர் என்பவர் காயமுற்று சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளார். பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைப் பலப்படுத்த கூடுதலாக 3 காவல் துறை கண்காணிப்பாளரும் மற்றும் அதிகாரிகளும் தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல்படையின் இரண்டு கம்பெனிகளும் மற்றும் மாவட்ட ஆயுதப் படைப் பிரிவினர் மூன்று 'ப்ளட்டூன்' களையும் அனுப்பக் காவல்துறை இயக்குநர் ஏற்பாடு செய்துள்ளார்.

10-30 மணி

மாவட்ட ஆட்சியாளர் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைப் பார்வையிட்டு வருகின்றார்கள். இராமநாதபுரம் காவல்துறைத் துணைத் தலைவரும், மதுரை நகர காவல்துறைத் துணைத் தலைவர் அவர்களும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை மேற்பார்வைச் செய்கின்றார்கள். ஜாதிக் கலவரமாக இந்த வன்முறை மற்ற இடங்களுக்குப் பரவாமல் தடுக்க மற்ற மாவட்ட அதிகாரிகளும் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள உத்தரவிடப்பட்டுள்ளார்கள். பொது இடங்களில் இரு பிரிவினரும் சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டுக் கொள்ளும் நிலைமை இருந்தால் அதுமாதிரி இடங்களில் சண்டைகள் நடப்பதைத் தவிர்க்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. கலவரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்கள் இரு தரப்பிலும் சுமார் 60 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் சிலரைக் கைது செய்யவும், சமாதானக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யவும் நடவடிக்கை எடுத்து வன்முறை பரவாமல் தடுக்க அனைத்து முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

சட்டம் - ஒழுங்குத் துறை ஐ. ஜி. அவர்களும் அங்கே விரைந்து சென்றுள்ளார். அந்தப் பகுதியிலே 144 தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மதுபானக் கடைகளை 3 நாட்களுக்கு மூட உத்தரவு இடப்பட்டுள்ளது.

ஆயுதங்களோடு நடமாடுகின்றவர்களிடமிருந்து ஆயுதங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு விட்டன. துப்பாக்கி மற்றும் கன் லைசன்ஸ் உள்ளவர்களிடம் அவரவர்கள் வைத்துள்ள ஆயுதங்களை காவல் நிலையத்தில் 24 மணி நேரத்திற்குள் ஒப்படைக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. இது பெரும்பாலும் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்ற காலம். ஆகையால் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்ற இடங்களுக்கு போதிய பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கொலை செய்யப்பட்டு உயிர் இறந்தவர் குடும்பத்திற்கு தலா பத்தாயிரம் ரூபாய் வீதமும், காயம் அடைந்தவர்களுக்கு தலா ஐந்நூறு ரூபாய் வீதமும் வழங்கப்பட்டு விட்டது. கலவரம் நடந்த இடங்களில் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட சமாதானக் குழு ஒன்று மாவட்ட ஆட்சித்

தலைவரால் நிறுவப்பட்டு அந்தக் குழுவினுடைய கூட்டம் இன்று காலை 10 மணிக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையிலே நடைபெறுகிறது. அந்தக் குழுவிலே, இடம் பெற்றுள்ள தேவர் பெருமக்கள், மென்மேனி பெருமாள், மென்மேனி இராமையாத் தேவர், மேட்டுப்பட்டி கிருஷ்ணத் தேவர், சாத்தூர் லட்சுமணன், சாத்தூர் வேலுச்சாமி, சாத்தூர் ஷண்முகவேலு, நத்தத்துப்பட்டி ராமன், மேட்டுப்பட்டி பெரியசாமி, சாத்தூர் சேகர், நத்தத்துப்பட்டி மருதுபாண்டியன், சாத்தூர் ரங்கசாமி, மேட்டுப்பட்டி சுந்தரபாண்டி, சாத்தூர் தனேந்திரன், சாத்தூர் ராஜா ஆகியோரும் ஆதிதிராவிடர் பெருமக்கள் சார்பாக, அந்த சமாதானக் குழுவில், வன்னிமடை சக்திவேல், வன்னிமடை செந்தூர்பாண்டியன், மென்மேனி வேலுச்சாமி, போத்திக்காட்டிப்பட்டி சண்முகம், இருக்கன் குடி முத்துசாமி, இருக்கன்குடி முத்தையா, இருக்கன் குடி இராமையா, மணியம்பட்டி சுப்பிரமணியம், கோல்வார்பட்டு சிவனு, செட்டுடையான்பட்டி அமிர்தராஜ், நல்லான்செட்டிப்பட்டி பால கிருஷ்ணன், அணைக்கரைப்பட்டி பால்ராஜ், சாத்தூர் ராஜா, சாத்தூர் பெருமாள், நல்லான்செட்டிப்பட்டி தனராஜ், இருக்கன்குடி கருப்பசாமி ஆகியோர் இந்த அமைதிக் குழுவிலே இடம் பெற்று இன்றைய தினம் இது குறித்து அவர்கள் பேசுகிறார்கள். தற்போது நிலைமை மிக அமைதியாக இருப்பதாகவும் கடைகள் மற்றும் போக்குவரத்துக்கள் எல்லாம் செவ்வனே இயங்குவதாகவும் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. தொடர்ந்து அங்கே அமைதி காக்கப்பட்ட எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் அரசு மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இவ்வளவு விரிவாகக் இது பற்றி, கூறிய பிறகும், மாண்புமிகு கட்சிகளின் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்ன வேண்டுகோளை ஏற்று மாநில அளவிலேயும், மாவட்ட அளவிலேயும் அமைதிக் குழு நிறுவப்படும் என்று நான் ஒப்புக்கொண்டு கூறிய பிறகும் ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின் அவையின் இதர அலுவர்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

4. விதி 109-இன் கீழ் உறுப்பினரின் விளக்கம்.

தாம் அவையில் 22–3–1990 ஆம் நாளன்று பேசிய ஒரு கருத்து குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி எண். 109-இன்கீழ் ஒரு தன்னிலை விளக்கத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. அர்ஜுனன் அவர்கள் அளிப்பார்கள்.

திரு. கே. அர்ஜுனன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் மரங்கள் களவாடப்படுவது குறித்து நான் 22–3–1990 அன்று சட்டமன்றத் திலே ஒரு குற்றச்சாட்டை எழுப்பிய சமயம் அதற்குண்டான முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்வதாக அறிவித்துள்ளேன். ஆனால் மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நான் அவையில் இல்லாத நேரத்தினைப் பயன்படுத்தி, என்னைக் களங்கப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், என் மீது வழக்குத் தொடரப்படுகிறபோது, நான் சட்டமன்றத்திலே தானே பேசினேன், ஆகவே என் மீது வழக்குப் போடமுடியாது என்ற அந்த சந்துபொந்துக்குள் நுழைந்து இந்த வழக்கில் நான் ஆஜராகமாட்டேன் என்ற நிலையை அவர்கள் எடுப்பார்களானால், அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழி யிலிருந்து பின்வாங்கிவிட்டார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். எனவே என்னைக் களங்கப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் பேசினார்கள்.

நான் குற்றச்சாட்டை எழுப்பிய சமயம் தகுந்த ஆதாரத் துடன் தான் பேசினேன். அதற்கு முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்பதாகவும் கூறியுள்ளேன்.

வீணாக பழியை யார் மீதும் சுமத்தவில்லை. அரசு விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தாலும், மாணிக்கவாசகம் வழக்கு மன்றத்திலே என் மீது வழக்குப்போட்டாலும், சட்டமன்றத் தில் நான் பேசிய பேச்சுக்கு வழக்குப் போட முடியாது என்று என்னைக் காத்துக்கொள்ள சட்டமன்ற விதிகளின் சந்துபொந்துகளைப் பயன்படுத்தமாட்டேன் என்பதை அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய நீண்ட பொது வாழ்வில் நான் யார் மீதும் ஆதாரம் இல்லாமல் வீண் பழியை சுமத்தியது இல்லை. அதே நேரத்தில் தவறைக் கண்டிக்க அரசு விசாரணைக் கமிஷனோ அல்லது பாதிக்கப் பட்டவர்கள் நீதிமன்றத்தில் வழக்குப் போட்டாலோ, உண்மை களை நான் நிரூபிப்பேன் என்று கூற வாய்ப்பளிக்க வேண்டு கிறேன்.

10–35 மணி

5. விதி 110-இன் கீழ் அமைச்சர்களின் அறிக்கைகள்.

(அ) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள கோட்டைப்பட்டினம், மற்றும் ஜகதாப்பட்டினத்திலிருந்து சென்ற மீனவர்களை விடுதலைப்புலிகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் கடத்திச் சென்று மற்றும் அவர் கள் விடுக்கப்பட்டது குறித்து கால்நடை பராமரிப்புத்துறை அமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கால்நடை பராமரிப்பு மற்றும் மீனள அமைச்சர் விதி 110-இன் கீழ் அறிக்கை ஒன்றை அளிப்பார்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 7-4-1990 அன்று கோட்டைப் பட்டினம் மற்றும் ஜெகதாப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் சென்ற 107 விசைப்படகுகளும் மற்றும் அதிலிருந்த மீனவர்களும் கடத்திச் செல்லப்பட்டு விடுவிக்கப் பட்டது குறித்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஜெகதாப்பட்டினத்தில் இருந்து 7-4-1990 அன்று 215 விசைப் படகுகளும் கோட்டைப்பட்டினத்தில் இருந்து 115 விசைப் படகுகளும் காலை 7-00 மணிக்கு கடலில் மீன் பிடிக்கச் சென்றன. இந்தப் படகுகள் அனைத்தும் 8-4-1990 ஞாயிறு அன்று காலை 8-00 மணிக்குள் திரும்பி வரவேண்டும். ஆனால், அவற்றுள் ஜெகதாப்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த 84 விசைப் படகுகளும், கோட்டைப்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த 23 விசைப் படகுகளும் ஆக மொத்தம் 107 விசைப் படகுகளும் அதிலிருந்த மீனவர்களும் கரைக்குத் திரும்பிவரவில்லை.

இப்படகுகள் அனைத்தும் அதில் சென்ற 487 மீனவர்களும் 8-4-1990 அன்று மாலை 6-00 மணியிலிருந்து இரவு 9-00 மணிக்குள் கரைக்குத் திரும்பினார்கள்.

மேற்குறித்த சம்பவங்கள் குறித்து கோட்டைப்பட்டினம் மற்றும் ஜெகதாப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து விசைப்படகில் சென்று வந்த மீனவர்களை நேரில் சந்தித்து விசாரணை செய்தபோது கீழ்க்கண்டவாறு சம்பவங்கள் நடைபெற்றதாகத் தெரிவித்தனர்.

7-4-1990 காலை 7-00 மணிக்கு இங்கிருந்து புறப்பட்ட படகுகள் சுமார் பகல் 1-00 மணியளவில் இலங்கைக் கரை தெரியுமளவு தூரத்திற்குச் சென்று ''ட்ரால்'' வரை இயக்க ஆரம்பித்தவுடன் சிறிது நேரத்தில் முதலில் ஒரு ''பிளாஸ்டிக் படகில்'' விடுதலைப் புலிகள் என்று கருதப்படுகிறவர்கள் மூவர் ஆயுதம் தாங்கிய துப்பாக்கிகளுடன் இப்படகுகளைச் சுற்றி வளைத்து தமிழக மீனவர்களுடைய ஒரு படகில் மூவரும் குதித்து மற்றைய மீனவர்களுடைய படகுகள் அனைத்தையும் அவர்கள் சொல்லும் கரைக்கு எடுத்துச் செல்லுமாறு வலியுறுத்தினர். இதற்கிடையில் ஒரு கப்பலில் இருந்து வந்த இலங்கைக் கடற்படையினர் என்று கருதப்படுகிறவர்கள் சுமார் 500-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து தமிழக மீனவர்களை அழைத்துச் சென்றனர். இலங்கைக் கடற்படையினர் என்று கருதப்படுகிறவர்கள் தமிழக மீனவர்களை ஓர் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று அந்த அறையிலுள்ள ஆயுதங்களை மீனவர்களிடம் காண்பித்து, இந்த ஆயுதங்களின் மூலமாகத்தான் நாளை உங்கள் அனைவரையும் சுட்டுக்கொல்லப் போகிறோம் என்று அச்சுறுத்

தியதாகத் தெரிவித்தனர். இதற்கிடையில் இலங்கைக் கடற்படை மற்றும் விடுதலைப்புலிகள் என்று கருதப்படுபவர்களுக்கும் இடையே நடந்த நீண்ட பேச்சுவார்த்தைக்குப்பின் மீனவர்களை விடுதலைப்புலிகளிடமே இலங்கைக் கடற்படையினர் ஒப்படைத்தனர்.

பின்னர், விடுதலைப்புலிகள் ''பிளாஸ்டிக்'' படகுகளில் நமது மீனவர்களை அவர்கள் சென்ற படகுகளுடன் ''பூங்குடித் தீவுக்கு'' கொண்டு சென்று நங்கூரமிடச் செய்துள்ளனர். மீனவர்களை அங்கிருந்து மாலை 5–00 மணியளவில் ''வேன்'' மூலம் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கொண்டு சென்று வைத்துள்ளனர்.

இரவு பள்ளிக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்ட மீனவர்களை மறுநாள் 8–4–1990 காலை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்து புகைப்படம் மற்றும் வீடியோ படம் எடுத்தனர். மேலும், மீனவர்களின் பெயர் மற்றும் படகுகளின் விவரங்களையும் குறித்து வைத்துக் கொண்டுள்ளனர். பின், ஒவ்வொருவருக்கும் ''பன்'', ''துவையல்'' மற்றும் ''வாழைப்பழம்'' ஆகியவை உண்பதற்காகக் கொடுத்துள்ளனர். பிறகு, தமிழக மீனவர்களுக்கு இடையே விடுதலைப் புலிகளின் பூங்குடித் தீவின் பகுதித் தலைவர் என்றுகருதப்படுகிறவர் உரையாற்றும்போது இனிமேல் இலங்கைக் கடற்பகுதிக்குள் வரக்கூடாது என்றும், வந்தால் கடுமையான விளைவுகள் ஏற்படும் என்றும் தெரிவித்துள்ளார். பின், இரண்டு பிளாஸ்டிக் படகுகளில் இலங்கைக் கடற்பகுதி எல்லை வரை தமிழக மீனவர்களை பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து விட்டு அவர்கள் திரும்பிவிட்டார்கள் என்றும் மீனவர்கள் கூறினர். மேற்கண்டவாறு விடுவிக்கப்பட்ட மீனவர்கள் அனைவரும் தத்தம் படகுகளுடன் ஜெகதாப்பட்டினம் மற்றும் கோட்டைப்பட்டினம் பகுதிகளுக்கும் 8–4–1990 அன்று மாலை 6–00 மணி முதல் இரவு 9–00 மணிக்குள்ளாக திரும்பியுள்ளனர்.

இலங்கைக் கடற்பகுதிக்குள் சென்று பிடிக்கப்பட்ட மீனவர்கள் இலங்கைக் கரைப்பகுதி தெரியுமளவிற்கு சென்று மீன் பிடித்ததாகவும், பெரும்பாலும் சங்கு இழு வலையையும், ஒரு சிலர் மட்டுமே மீன் இழு வலையையும் உபயோகித்ததாகவும் தெரிவித்தனர்.

10–40 மணி

இவர்கள் அங்கு சென்று இழுவலைகளை உபயோகித்ததால் இலங்கை மீனவர்களின் பாய்ச்சு வலைகள் மற்றும் வளி வலைகளுக்கு பெருத்த சேதமேற்பட்டுள்ளதாகவும் இதுவே தமிழக மீனவர்களுக்கு விடுக்கும் கடைசி எச்சரிக்கை என்றும் மீண்டும்

வலியுறுத்தித் தெரிவித்துள்ளனர். மேலும், இலங்கை வாழ் மீனவர்களும் அவர்களுடைய எல்லையை மீறி நம்முடைய எல்லைக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென நமது மீனவர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர்.

கடலில் சங்கு பிடித்து விற்பது அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்ட ஒன்று. ஜெகதாப்பட்டினம் மற்றும் கோட்டைப்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் சங்குகளைப் பிடிப்பதிலே தற்சமயம் முழு ஆர்வத்துடன் செயல்படுவதால், குறிப்பாக சங்கு இலங்கைக் கடற்கரை எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளிலே அதிகம் கிடைப்பதால் அடிக்கடி தமிழக மீனவர்கள் அவர்களுடைய எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

மேற்கண்ட சம்பவங்களினால் எவ்வித உயிர்ச் சேதமும் பொருட்சேதமும் ஏற்படவில்லை. இனி தமிழகக் கடல் எல்லையைத் தாண்டிச் செல்லக்கூடாது என்று நமது மீனவர்கள் எச்சரிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(ஆ) டாக்டர் அம்பேத்கார் மற்றும் பாரதிதாசன் நூற்றாண்டு விழாக்களையொட்டி கைதிகளுக்குத் தண்டனைக் காலத்தை குறைப்பது குறித்த முதலமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதி 110-இன்கீழ் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஓர் அறிக்கையைப் படைப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய மாபெரும் சட்ட மேதை டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவும், புரட்சிக் கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவும் ஒருங்கிணைந்து நமக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற ஆண்டாகும். இவர்களுக்கு நூற்றாண்டு விழா அமையும் இந்த ஆண்டில் தமிழக அரசு சார்பில் அவர்களை நினைவுபடுத்தும் வகையில் தண்டனை பெற்று, தமிழ்நாட்டுச் சிறைகளில் இருக்கும் கைதிகளுக்கு தண்டனைக் காலத்தைக் குறைத்து, விடுதலை வழங்க தமிழக அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதன்படி 12 ஆண்டுகள் முழுமையாக சிறைவாசம் முடித்த ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் 72 பேருக்கு அவர்கள் எஞ்சிய தண்டனைக் காலத்தைக் குறைத்தும், பல்வேறு நிலைகளிலே சிறை வாசம் செய்து வரும் 866 கைதிகளையும் மற்றும் கொலை, கொள்ளை ஆகியவற்றைத் தவிர ஏனைய குற்றங்களுக்காக தண்டனை பெற்று வரும் 54 பெண் கைதிகளையும், மொத்தம் 992 கைதிகளை

நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்படும் தலைவர்களின் நினைவாக 14–4–1990 தமிழ்ப் புத்தாண்டு அன்று விடுதலை செய்ய அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு.)

(அ) புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள கோட்டைப்பட்டினம் மற்றும் ஜகதாப்பட்டினத்திலிருந்து சென்ற மீனவர்களை, விடுதலைப் புலிகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள் கடத்திச் சென்றது மற்றும் அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டது குறித்து கால்நடை பராமரிப்புத்துறை அமைச்சரின் அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களுக்கு, விதி 110(2)ன்கீழ் அளிக்கப்படும் அறிக்கையின்மீது எந்தவித விவாதமும் கூடாது என்பதை அன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வு.......

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மீனவர்களை விடுதலைப் புலிகள் தாக்கியதாகவும், அப்படி தாக்கப்பட்டு துன்புற்றவர்களை நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஆறுதல் செய்ததாகவும் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் செய்திகள் வந்திருக்கிறதே, அது பற்றி இதில் ஒன்றும் இல்லேயே, அது பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதனால்தான் சொன்னேன், இது தொடர்பாக எந்த விவாதமும் கூடாது என்று. (குறுக்கீடு) அப்படி எல்லாம் வாதத்தை நீட்டிக்கக்கூடாது. பிறகு விதிமுறைகளுக்குப் புறம்பாகப் போய்விடும். உட்காருங்கள்.

திரு. கே. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நமது மீனவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் அபாயகரமான நிலைமைக்கு இப்போது போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இலங்கை அரசு என்ன செய்கிறதோ அது நமக்குத் தெரியாது. அது ஒரு பக்கம். விடுதலைப் புலிகள், ஒரு அரசு மாதிரி ஒரு பக்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மீனவர்களின் பாதுகாப்புக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி விவாதிக்க நீங்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டும். மீனவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு தேவை. கடல் எல்லைகளை எல்லாம் இரண்டு அரசாங்கங்களுக்கு இடையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந்து, வரையறுத்துத் தர வேண்டி இருக்கிறது. இப்போது நிலைமை அத்து மீறி, அனுதினமும் நூற்றுக்கணக்கான ஆட்களைப்

பிடித்துக் கொண்டு போய், துப்பாக்கியைக் காட்டி, உங்களைச் சுட்டுக் கொல்லப் போகிறோம் என்று கூறினால் நிலைமை பதட்ட மாகும். எனவே இதைப்பற்றி விவாதிக்க ஒரு ஏற்பாடு உடனடியாகச் செய்து தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10–45 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மீனவர்களுடைய பாதுகாப்பில் நண்பர் திரு. ரமணி அவர்களுக்கு இருக்கின்ற அதே அக்கறை இந்த அரசுக்கும் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மீனவர்கள் தங்களுடைய பாதுகாப்பைக் கோருகிற அதே நேரத்தில் கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கென்று ஒரு எல்லை இருக்கிறது. நேற்றைக்குக் கூட சொன்னார்கள். அந்த எல்லை வரம்பு கட்டப்பட வில்லை என்று. கடந்த காலத்திலே இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, இலங்கை–இந்தியா அரசுகளிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு, அதற்கென்று ஒரு எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த எல்லையைக் கடந்து சென்றதாக நம்முடைய மீனவர்களேகூட ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒத்துக்கொண்ட சூழ்நிலையில் அங்கே உள்ளவர்கள் அவர்களைப் பிடித்துச் சென்று, ஆனால், எந்தவிதமான துன்பத்திற்கும் ஆளாக்காமல் பத்திரமாகத் திரும்ப ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். முதலிலே நாகையிலிருந்து சென்ற மீனவர்கள் இப்படி ஒரு அவதிக்கு ஆளானபோது நானே இலங்கை அரசோடு தொடர்பு கொண்டு பிரேமதாசா அவர்களோடு பேசி, அவர்களை உடனடியாக விடுவிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. வந்த மீனவர்களும் தாங்கள் அங்கே மகிழ்ச்சியாக இருந்ததாகவும் சொல்லி, நம்முடைய நாகைத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. வீரையன் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு சென்னைக்கு என்னுடைய இல்லத்துக்கு வந்து எனக்குப்பாராட்டும், வாழ்த்தும் கூறிவிட்டுச் சென்று இருக்கின்றார்கள். அதைப்போலவே தான் இப்போதும் இவர்கள் எல்லையைக் கடந்து சென்ற காரணத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். எல்லையைக் கடந்து செல்லாமல், இந்த எல்லைக்கு விடுதலைப் புலிகளோ அல்லது சிங்கள இராணுவமோ வந்து இவர்களை இழுத்துச் சென்று இருப்பார்களேயானால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள மாநில அரசு தயங்காது. இருந்தபோதிலும் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் அடிக்கடி நிகழாமல் இருக்க என்ன வழிவகைகளைக் காணலாம் என்பது குறித்து மத்திய அரசோடு மாநில அரசு கலந்து பேசும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே,...

1990 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள் இதுவே விதிமுறைகளுக்குப் புறம்பானது. விதிமுறைகளுக்குப் புறம்பானதை இழுத்துக்கொண்டே போவதா ? உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) விதி 110 (2)-இன் கீழ் யாருக்கும், எந்த விவாதத்துக்கும் அனுமதி கிடையாது. வம்பு செய்வது என்றால் எப்படி வேண்டுமானாலும் வம்பு செய்யலாம். உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் முன் வரிசையில் இருப்பவர்களுக்குச் சில நேரங்களில் மரபையும் கடந்து தருவது உண்டு. முன் வரிசைத் தலைவர் வராதது எங்கள் குற்றம் இல்லை. (குறுக்கீடுகள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்புறம் நான் கடுமையாக இருந்து விடுவேன். உட்காருங்கள் (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டேன். (குறுக்கீடு) எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இருந்திருந்தால் பேச வாய்ப்பு அளித்து இருப்பேன். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) விதியின் கீழ் இடம் இல்லை. உட்காருங்கள்.

(அ.இ.அ.தி.மு.க. கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

6. கவன ஈர்ப்பு

(அ) மயிலாடுதுறை நன்னிலம், குடவாசல் வட்டங்களில் நெற்பயிர்கள் நோயால் தாக்கப் பெற்றுள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பு குறித்து.

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ''மயிலாடுதுறை, நன்னிலம், குடவாசல் வட்டங்களில் கோடை சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ள ஐ.ஆர். 50 நெற்பயிரில் நோய் தாக்கப்பட்டுள்ள நிலை குறித்த'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :

*மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்:

அறிக்கை.

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மயிலாடுதுறை உபகோட்டத்தில் சுமார் 50 ஏக்கர் பரப்பில் ஐ.ஆர். 50 நெல் பயிரில் சூலை நோய் தாக்குதல் தென்பட்டது. இந்நோயின் தாக்கு

தல் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே கண்டறியப்பட்டு உடன் எடிபன்பாஸ் எனும் பூஞ்சாண மருந்து தெளிக்கப்பட்டு நோய் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

அப்பகுதியில் சூலை நோயிலிருந்து பயிர்கள் நிவாரணம் அடைந்து நல்ல நிலையில் உள்ளது.

*திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறை உப கோட்டத்தில் சுமார் 50 ஏக்கர் பரப்பில் ஐ.ஆர். 50 நெற்பயிர் சூலை நோயால் பாதிக்கப்பட்டது என்றும், இந்த நோய்த் தாக்குதல் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே, கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, இப்போது கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ளது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மயிலாடுதுறை உப கோட்டத்திலே மட்டும் 50 ஏக்கர் பயிர் சூலை நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற நன்னிலம், குடவாசல் வட்டங்களில் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டது என்ற விவரம் இதில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இந்த நோய் கண்ட பயிர் முழுவதும் அழிந்து வரும் நிலையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, பயிர் பாதுகாப்புச் செய்ய போதுமான பூச்சி மருந்துகள் வேளாண்மைக் கிடங்குகளில் இல்லாமல் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலை தவிர்க்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நன்னிலம், குடவாசல் வட்டங்களில் என்றுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். அதனால் ஒட்டுமொத்தமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறை உபகோட்டத்தில் என்று பதில் சொன்னேன். அதுபற்றி தகவல் தரப்பட்டு இருக்கிறது. சுமார் 50 ஏக்கர் தான் பாதிக்கப்பட்டதாகவும், அந்தப் பாதிப்புக்கு உள்ளான உடனேயே எடிபன்பாஸ் பூஞ்சாண மருந்து தெளிக்கப்பட்டு, நோய் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு பெருமளவு சேதம் ஒன்றும் இல்லை என்ற தகவல் தான் வந்து இருக்கிறது. மேற்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு பகுதியிலும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று கருதுவார்களேயானால் அதுபற்றி தனியாக எழுதிக் கொடுத்தால் விசாரித்து தகுந்த பரிகாரம் காணப்படும்.

10-50 மணி

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நோய் கண்டவுடன் முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விட்டது என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை அங்கே இல்லை. நோய் கண்டு கிட்டத்

தட்ட ஒரு வார காலம் அல்லது பத்து நாட்களில் முழுமையாக பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையில் மக்களுக்கு காலரா, அம்மை நோய் காணும்பொழுது அரசின் சார்பில் பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதுபோல, விவசாயிகளுக்கு பெரிய இழப்பாக ஏற்படுத்தும் சூலை நோய், புகையான் போன்ற நோய்கள் ஏற்படும்பொழுது உடனடியாகத் துரித நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். பயிர் முழுவதும் அழியக் கூடிய கொடிய நோய் காணும் பொழுது, தேவையான பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை அரசின் மூலம் முழு மானிய விலையில் கொடுக்க ஆவன செய்யப்படுமா என்பதை நான் தங்கள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட தகவல் துறைக்கு வந்தவுடன்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப் படும். துறைக்கே தகவல் தெரிந்தாலும் நேரடியாக நடவடிக் கையை எடுப்பார்கள். ஆகவே, தகவல் கிடைத்தவுடனேயே வேளாண்மைத் துறையால் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

(ஆ) சேலம் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் நிறைவேற்றப் பெறாதது குறித்து

திரு. கே. அர்ஜுனன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ''சேலம் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் நிறை வேற்றாதது குறித்த'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ் வுத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரு கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வ சிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன் :

அறிக்கை

சேலம் கழிவு நீரகற்று திட்டம்—தற்போதைய நிலை பற்றிய குறிப்பு

4-10-1980 நாளிட்ட ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள் ளாட்சித் துறை, அரசு ஆணை (நிலை) எண் 529-ல் சேலம் நகராட்சிக்கு பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் ரூ. 910 இலட் சத்திற்கு நிறைவேற்ற நிர்வாக ஒப்புதல் அரசால் வழங்கப்

பட்டது. ஹட்கோவிடமிருந்து கடன் பெற்று இத்திட்டத்தினை நிறைவேற்ற தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஹட்கோ இத்திட்டத்திற்கு கடன் வழங்க முன்வரவில்லை. இத் தருணத்தில் இத்திட்டத்திற்கான செலவினம் ரூ. 1,200 இலட்சமாக திருத்தியமைக்கப்பட்டது. இதற்கு 8-3-1983 நாளிட்ட ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அரசு ஆணை (நிலை) எண் 286-ல் திருத்திய நிர்வாக ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டம் ஆயுள்காப்பீட்டுக் கழகத் திடமிருந்து கடன் பெற்று 1983-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத் தில் செயற்படுத்த எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

2. இத்திட்டம் 214.00 கி. மீட்டர் நீளத்திற்கு கழிவு நீர்க் குழாய்கள் போடுதல், செவ்வாய்ப்பேட்டை நகராட்சி சந்தைப் பகுதியில் முதல்நிலை சுத்திகரிப்பு நிலையமும் பிரதான கழிவுநீர் வெளியேற்று நிலையமும் கட்டுதல் கழிவுநீர் வெளியேற்று நிலையத்திலிருந்து கழிவுநீர் இறுதியாக சென்றடையும் இடமான பூலவாரி அக்ரகாரம் கிராமம் மற் றும் அக்கரைப்பாளையம் கிராமம் வரை 9.70 கி.மீட்டர் தூரத்திற்கு 800 மி.மீ. அகலம் கொண்ட பி.எஸ்.சி. குழாய் போடுதல் ஆகிய பணிகள் இத்திட்டத்தில் அடங்கும்.

3. இந்த கிராமங்களில் கழிவு நீர்ப்பண்ணை கழிவுநீர் வெளியேற்றும் பணிகளுக்காக சுமார் 600 ஏக்கர் நிலம் வரை கையகப்படுத்த திட்டமிடப்பட்டது. இத் திட்டத்தில் வெளியேற்றப்படும் நீரியற்கழிவுகளைக் கழிவு நீர்ப் பண்ணையில் புல் வளர்ப்பதற்காகப் பயன்படுத்தி அதனால் நகராட்சிக்கு வருவாய் கிடைக்கவும் திட்டமிடப் பட்டது.

திட்டச் செயல்பாட்டின் தற்போதைய நிலை:

4. இத்திட்டத்தின்படி சேலம் நகரம் வடக்கு மற்றும் தெற்கு என இரண்டு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. வடக்கு மண்டலத்திலுள்ள 12 வட்டாரங்களில், 9 வட்டாரங் களில் தொழில் நுட்ப ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு 3 வட்டாரங் களில் பணிகள் தொடங்கப்பட்டன. மற்ற வட்டாரங்களில் ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் கோரப்பட்டுள்ளன. 1, 2, 3, 4 மற்றும் 5-வது வட்டாரங்களில் வீட்டு இணைப்பு கொடுப்பதற்காக மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு தொழில் நுட்ப ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு மேலும் 1, 2 மற்றும் 3-வது வட்டாரங்களில் வீட்டு இணைப்பு கொடுப்பதற்கு ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் முடிவு செய்யப்பட்டன. கழிவு நீரேற்று நிலையத்திற்கு குழாய்கள் அமைக்க தொழில் நுட்ப ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் கழிவுநீர் கொண்டு சேர்க்கும் இடம் முடிவு செய்யப்படாததால் பணி தொடங்கப்படவில்லை.

5. கழிவுநீர் கொண்டு சேர்க்கும் இடத்திற்கு நிலம் கையகப்படுத்தலுக்கு பூலவாரி அக்ரகாரம் மற்றும் அக்கரைப் பாளையம் கிராம விவசாயிகளிடமிருந்து கடுமையான எதிர்ப்புகள் எழுந்தன. வேறு பல மாற்று இடங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு கடைசியில் சேலம் நகராட்சிக்குச் சொந்தமான பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியில் கழிவுநீரைக் கொண்டு சேர்க்க முடிவு செய்யப்பட்டது. 15-6-1988 நாளிட்ட நகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் குடிநீர் வழங்கு துறையின் அரசாணை நிலை எண். 587-ல் இச்செயற்குறிப்பிற்கு அரசு ஒப்புதலளித்தது. அதற்கேற்ப ரூ. 2,260 இலட்சத்திற்கு திருத்திய மதிப்பீடு பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியில் கழிவுநீரைக் கொண்டு சேர்ப்பதற்கான பணிக்கு தயார் செய்யப்பட்டு அம்மதிப்பீடு தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் தொழில் நுட்பக் குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது, திருத்திய மதிப்பீட்டிற்கு சேலம் நகராட்சியும் ஒத்துக் கொண்டுள்ளது. நிதி ஆதாரச் சான்றிதழ்—Financial Viability Certificate நகராட்சிகளின் நிர்வாக இயக்குநரிடமிருந்து கேட்கப்பட்டுள்ளது.

6. தற்பொழுது பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியின் பெரும்பாலான பகுதியைப் பொதுமக்கள் ஆக்கிரமித்துள்ளதாகத் தெரியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரிய 17-9-1988 நாளிட்ட கடித எண். எப். 143/ஜேடிஓ 1/88-ல் இவ்வாக்கிரமிப்புகளை அகற்றியும் வேலியிட்டு மேற்கொண்டு முதன்நிலை நில அளவைப் பணிகளை எந்தவித இடையூறுமின்றித் தொடங்க ஏற்பாடு செய்ய நகராட்சி ஆணையர் தமது கடித எண். ஆர்ஓசி. இ 3/41391/87, நாள் 20-9-1988-ல் சேலம் மாவட்ட சப் ஜட்ஜ் அவர்கள் சேலம் நகராட்சிக்கு பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியிலுள்ள ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று தற்காலிகத் தடையுத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார் என்றும் இவ்வழக்கு சேலம் மாவட்ட சப் ஜட்ஜ் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையிலுள்ளது என்றும் கூறியுள்ளார். 29-9-1988 நாளிட்ட தமது ஆணையில் சேலம் மாவட்ட முதன்மை சப் ஜட்ஜ் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் தொடர்ந்த ஓ.எஸ். 1415/82-ன் மீதான ஏ.எஸ். எண். 15/87—ஐத் தள்ளுபடி செய்தார். தற்போது ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு பதிவு செய்து ஆக்கிரமிப்பாளர்களை ஏரியிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு பெற்றுள்ள தற்காலிகத் தடையுத்தரவை நீக்க நகராட்சி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

7. கழிவுநீர் கொண்டு சேர்க்க வேண்டிய இடப் பிரச்சினை தீர்ந்தபிறகு திருத்திய நிர்வாக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டதும் மேற்கொண்டு இத்திட்டப் பணிகள் விரைவுபடுத்தப்படும். தற்போது, ஏற்கெனவே தொழில் நுட்ப ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்ட மதிப்பீடு திருத்திய மதிப்பீட்டின்படி மாற்றியமைக்கப்படுகிறது.

8. தற்போது ராசிபுரம் நகராட்சிக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு நீராதாரமாக உள்ள பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியில், சேலம் நகராட்சி கழிவுநீரைக் கொண்டு சேர்ப்பதனால் குடிநீர் வழங்குதல் எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று 15—6—1988 நாளிட்ட நகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் குடிநீர் வழங்கு துறை அரசாணை நிலை எண். 587-ல் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. 26—4—1988 நாளிட்ட நகராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் குடிநீர் வழங்கு துறை அரசாணை (நிலை) எண். 443-ல் அரசு காவேரி ஆற்றினை ஆதாரமாகக் கொண்டு எடப்பாடி, இராசிபுரம் ஆகிய நகராட்சிகளுக்கும், ஒன்பது பேரூராட்சிகளுக்கும் மற்றும் 155 வழியோரக் கிராமங்களுக்கும் ஒரு மாற்று கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் ரூ. 1986.74 இலட்சம் செலவில் நிறைவேற்ற நிர்வாக ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. எனவே பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியில் கழிவுநீரைக் கொண்டு சேர்ப்பதினால் இராசிபுரம் நகராட்சிகு எந்தவித பாதிப்பும் ஏற்படாது. மேலும் காவிரி ஆற்றினை ஆதாரமாகக் கொண்ட இக்கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தின் மூலம் இந்நகராட்சி பயன் பெறும்.

திரு. கே. அர்ஜுனன்; பேரவைத் தலைவரவர்களே, சேலம் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்திற்காகப் பாதி வெட்டி ரோடுகளில் எல்லாம் இடைவெளி ஏற்படுத்தி நகரமே பாழடைந்து கிடக்கின்றது. பனைமரத்துப்பட்டி ஏரித் தண்ணீர் சேலத்திற்கும், இராசிபுரத்திற்கும் குடிநீருக்குப் பயன்படுகிறது. இராசிபுரத்திற்குக் காவிரி நீர் வர இன்னும் கிட்டத்தட்ட ஐந்தாண்டுக் காலம் ஆகும். அதுவரையில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தைக் கிடப்பில் போட வேண்டும். அதன்பின் ரீ எஸ்டிமேட் போட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகும். பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியினுடைய குடிநீர் பயனற்றதாகவே போய்விடும் நிலை உருவாகிறது. எனவே, அன்றும் இன்றும் பூலவாரியிலே அரசியல் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள் பொதுமக்களைத் தூண்டிவிட்டதால் மாற்று ஏற்பாட்டிற்கு அரசு போய் விடக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகி விட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, சேலம் இரும்பாலைப் பகுதியில் காலியாக உள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் மத்திய அரசினுடைய அனுமதியைப் பெற்று, கழிவு நீரைத் தேக்கி, புல் வளர்க்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள உடனடியாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி ; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அவர் சொன்னதைப்போல, பூலவாரியிலேயிருந்து மற்ற இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது, இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட காலத்திலே அல்ல. அது பற்றி வழக்கு மன்றத்திலே வழக்கு

தொடர்ந்திருக்கிறது. பனைமரத்துப்பட்டியிலே இருக்கிற ஏரியிலே இதைப் பாய்ச்ச வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது. அந்த நீதிமன்றத்திலேயிருந்து உத்தரவுகள் வருவதற்கு முன்பாக அந்த ஏரிப் பகுதியிலே பலபேர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆக்கிரமிப்புகளை வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே தான் அரசு.நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. எடுத்த பிறகு இப்பொழுது மற்றப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. விரைவில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் எனத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. அர்ஜுனன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியிலே இருக்கின்ற குடிநீரைப் பயனற்றதாக்கும் திட்டம் இது. எனவே, குடிநீரைப் பயன்படுத்துகின்ற வகையிலேயும் கழிவு நீர் அங்கே போவதற்குக் காலதாமதம் ஆகும் என்பதால், இராசிபுரத்திற்குக் காவிரித் தண்ணீர் வருவதற்குக் குறைந்தது ஐந்தாண்டுக் காலமாகும். அதனாலே, பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமலேயே நீண்ட நாள் போய் விடும் என்பதாலும், சேலத்திலே கொசுத் தொல்லை பெருகி, அதனால் நோய் பெருகுவதும், இரவில் மின் சப்ளை இல்லாவிட்டாலும், மின் விசிறி வசதி இல்லாதவர்களும் தூக்கம் வராததால் கொசு ஓட்டிக்கொண்டிருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவாவது உடனடியாக சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்டிலே ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்திலே மத்திய அரசினுடைய அனுமதியைப் பெற்று அங்கே இந்தக் கழிவு நீரைக் கொண்டு போய் சேமித்து, புல் வளர்த்து அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக, இந்த ஆண்டே நிறைவேற்றக் கூடிய வகையிலே வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தால் அதை நிறைவேற்றுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சேலம் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் 1984 ஆம் ஆண்டு முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதாக விழாவெல்லாம் கொண்டாடப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. பூலவாரி பகுதியில் சூவேஜ்ஃபார்ம் அமைப்பதற்காக 700, 800 ஏக்கர் பார்க்கப்பட்டது. அது மேடான பகுதியாக இருப்பதாலும், விவசாயிகள் நல்ல விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலமாக இருக்கக்கூடிய பகுதியாக இருப்பதாலும் அந்தப் பகுதியைக் கையகப்படுத்துவது தேவையில்லை என்று துறை கருதி இப்பொழுது மாற்று ஏற்பாடாக பனைமரத்துப்பட்டி ஏரிக்கு இந்தக் கழிவு நீரைக் கொண்டு சென்று அங்கே சூவேஜ்ஃபார்ம் அமைக்கலாமா என்று இந்தத் துறை பரிசீலித்தது.

[திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம்] [1990 ஏப்ரல் 11

10-55 மணி.

அதுவும் சாத்தியமா, இல்லையா என்பதை இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. இதற்கிடையில் நம்முடைய மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை அடிப்படையில், இப்போது சேலம் அருகில் ஒரு இடத்தைத் தேர்வு செய்து, அந்தக்கழிவுநீரை சுத்தப்படுத்தி, நகர் மையத்தில் ஓடும் திருமுடி முத்தாற்றில், சுத்தம் செய்யப்பட்ட தண்ணீரை விட்டு, பொட்டரத்தான்ஏரி, பூலவாரி ஏரி, வீரபாண்டி ஏரி, இப்படி பல ஏரிகளில் சுத்தப்படுத்திய தண்ணீரைக்கொடுத்து அதன் மூலம் பாசன வசதி செய்யவும் ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் இந்த அரசு இப்போது வேகமாகப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்பதைப் போல இங்கே குற்றச்சாட்டாக கேள்வி கேட்கப்படுகிறது. இன்னொன்று, இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகுதான், இப்போது பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை விரைவாக நிறை வேற்ற, அதுவும் மூன்று கோட்டமாகப் பிரித்து, விரைவாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்தத் துறை மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது நடவடிக்கை எடுத்து வரு கிறார்.

7. அறிக்கை அளித்தல்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு

திரு. சா. சிவசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை வர் அவர்களே, ஒன்பதாவது சட்டப் பேரவையில் பொது நிறுவனங்கள் குழு சார்பாக, 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான குழுவின் நாற்பத்தைந்தாவது அறிக்கையைப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசினர் சட்ட முன்வடிவு— ஆய்வு செய்தல் 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்ட முன்வடிவு.

8. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்ட முன்வடிவிற்குக் குடியரசுத் தலைவரின் முன் அனுமதி பெற வேண்டியது குறித்து.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது வரக்கூடிய பில் சம்பந்தமாக ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆட்சி மன்றச் செயலர் அவர்கள்

கொண்டு வரக்கூடிய சட்ட மசோதா ஜனாதிபதியுடைய முன் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் அதை வாங்கி இருக்கிறார்களா என்பதை அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

*THIRU L. GANESAN (Parliamentary Secretary to Chief Minister) : Instructions from the President have already been obtained.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அவசர சட்டத்திற்கு வாங்கியது வேறு. இப்போது இங்கே வரக்கூடிய சட்டம் அதாவது Act of Legislature என்று இருக்கிறது ஆகவே, இங்கே வரக்கூடிய சட்டத்திற்கு Prior consent. . . .

THIRU L, GANESAN (Parliamentary Secretary to Chief Minister): As far as the concurrent Lists as well as the state list are concerned, even after passing this Legislation, we can send the Bill for the assent of the President and it could be obtained.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971–74ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். பஸ்களை தேசியமய மாக்கும்போது முதலில் முன் ஒப்புதலைப் பெற்றுத்தான் அந்தச் சட்டம் இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. Prior consent வாங்கிவிட்டுத்தான், இங்கே நாம் அறிமுகப்படுத்துவது அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது என்பது எங்களுடைய கருத்தாகும்.

9. சட்ட முன்வடிவு—ஆய்வு செய்தல்.

தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவசரச் சட்டத்தை நிரா கரிக்கும் தீர்மானத்தை திருவாளர்கள் பி. மாரப்பன் மற்றும் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி ஆகியோர் கொடுத்துள் ளனர். அவர்களில் ஒருவர் அத்தீர்மானத்தை மொழிவார்.

*பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழி கிறேன்.

''19—2—1990 ஆம் நாளன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப் பித்துள்ள 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதி களுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரி அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 1/1990) இப் பேரவை நிராகரிக்கின்றது.''

தீர்மானம் முறைப்படி வழிமொழியப்பெற்றது.

திரு. எல். கணேசன்: (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்ற செயலர்); தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

''1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிப் பகுதிகளுக்குள் இயக்கூர்திகளின் நுழைவின் மீதான வரிச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1990) * ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.''

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருவாளர்கள் பி. மாரப்பன், க. பொன்னுசாமி ஆகியவர்களின் தீர்மானமும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர் அவர்களின் தீர்மானமும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பவர் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி.

11-00 மணி.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கே கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்ற அவசரச் சட்டத்தின்படி, தமிழ்நாட்டில் இயக்கூர்திகளின் பதிவு செய்யப்படும் நாளிலிருந்து 15 திங்கள் காலத்திற்கு முன்னர் வரி விதிக்கப்படலாகாது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 19—2—1990-ல் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு உள்ளது. எனவே இது 17 திங்கள் முன் தேதியிட்டு நடைமுறைக்கு வருகிறது. இயக்கூர்திகளின் சொந்தக்காரர்கள், வாடகைக்கு இயக்கூர்திகளை அமர்த்துபவர்கள், ஓட்டுபவர்கள், எதிர்பாராத நிலையிலே தண்டனை பெறுகிற அளவிற்கு அது அமைகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து மட்டுமே நடைமுறைக்கு வந்தால் அது சரியாக இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

1982-83 கால கட்டத்தில் மறைந்த முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் இந்த வரி விதிப்புக்காக சட்டம் கொண்டு வந்தபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அதனைச் சார்ந்த கட்சிகளும் இங்கே எதிர்ப்புத் தெரிவித்த அந்தக் கால கட்டத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் கருத்துக்கு மதிப்பு அளித்து, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு கூட மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கை மீது நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது நுழைவு வரி என்ற பெயர் வேண்டாம் என்று அனைவரும்

* 9—4—1990-ம் நாளிட்ட அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

ஒருமுகமாகக் கூறியதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்தி, இன்று மீண்டும் அதே நுழைவு வரி என்ற பெயராலே இது நுழைக்கப்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அவசரச் சட்டத்தில் பத்தி 12-ல் பொது மக்கள் நலன் தொடர்பான குறிப்பிட்ட வகை ஊர்திகளுக்கு வரியிலிருந்து அரசு விலக்கு அளிக்கலாம் என்று ஒரு பகுதி இருக்கிறது. இது தெளிவாக இல்லை. அதிலே தவறுகள் நடைபெற மிகுந்த இடம் இருக்கிறது. ஊழலின் ஊற்றுக் கண்ணை அடைப்போம் என்று அடிக்கடி கூறுகிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஊழலுக்கு ஒரு ஊற்றுக் கண்ணைத் திறப்பதைப்போல இது இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பத்தி 15(1)-ல் இந்த வரி செலுத்தத் தவறினால், வரி முழுவதும், அதனோடுகூட வரித் தொகைக்கு இரு மடங்குக்கு மேற்படாத ஒரு தொகையை தண்டனைத் தொகையாக விதிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இது மிக மிக அதிகமான தண்டனைத் தொகை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடு கூட 3 மாத காலம் தாமதமாக இருந்தால், மாதம் ஒன்றுக்கு $1\frac{1}{2}$ விழுக்காடு வரியின் மீது மேல் தண்டத் தொகையாக விதிக்கலாம் என்றும், 6 மாதத்திற்கு மேலே ஆனால், 2 விழுக்காடு விதிக்கலாம் என்றும் தண்டனைக்கு மேலே தண்டனை இதிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப் படவேண்டும் என்று எனது நோக்கத்தை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பத்தி 13(3)-ல் வரி தொடர்பாக மேல்முறையீடு வரிசெலுத்த குறிப்பிட்ட நாளிலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் செய்தாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு விதிக்கப்பட்டு இருக்கிற நிபந்தனை மிக மிகக் கடுமையானது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரியையும், தண்டனைத் தொகை முழுவதையும் செலுத்தி விட்டுத்தான் மேல் முறையீடு என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. வரிக் கணிப்பே தவறு என்று மேல் முறையீடு செய்யும்பொழுது இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகள் தேவையற்றவை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடவேண்டும். அதோடு நல்லெண்ணத்தில் செய்யப்பட்ட அல்லது செய்யக்கருதியுள்ள எதற்காகவும், அரசுக்கு அல்லது பொது ஊழியருக்கு எதிராக எந்தவிதமான சட்ட நடவடிக்கையும் தொடரப்படுதல் கூடாது என்ற ஒரு கட்டுப்பாடு இங்கே விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது அடிப்படை உரிமைகளை மீறும் அளவிலே உள்ளது. அவர்களுக்கு நீதி மறுக்கப்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வாடகை ஊர்தித் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையை இந்தச் சட்டம் உருவாக்கும். இருக்கை வரிகளை முன்பே

நீங்கள் உயர்த்தி விட்டீர்கள். பெட்ரோல், டீசல் விலையை மத்திய அரசு உயர்த்தி விட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில், இந்தத் துறையிலே இருப்பவர்கள் நசுக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

பத்தி 5-ல் வரிக்கணிப்பு யாரால் நடைபெறும் என்பது தெளிவாக இல்லை. அதுபோல் மேல் முறையீடு அமைப்புக் குறித்தும் தெளிவாக இல்லை. இரண்டாம் மேல் முறையீடு மட்டும் வணிக வரி இணை இயக்குநரிடம் செல்ல வேண்டும் என்றும், சீராய்வு வணிகவரி இயக்குநர் அவர்களிடம் செல்ல வேண்டும் என்றும் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது சரியாக இருக்காது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து, அது நிராகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எனது கோரிக்கையை வலியுறுத்தி நான் அமைகிறேன்.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தில் தமிழ்நாடு எல்லை என்று சொல்வதற்கு ஒரு பெரிய விரிவான விரிவுரை கொடுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாடு என்று சொன்னால், தமிழ் எல்லை என்று சொன்னால் போதும், அதற்கு நகரப் பகுதி என்று தெளிவாக அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாடு எல்லை என்று சொன்னால் போதும். அதற்கு ஒரு பக்கத்திலே விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாடு என்று சொன்னால் It includes all parts of the State அது இல்லாமல், மிக விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்று வரி என்று சொன்னவுடனே மத்தியிலே ஆளுகின்ற தேசிய முன்னணி அரசும் சரி, அதிலே பங்கேற்றிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் சரி, டாக்ஸ் என்று சொன்னால் அள்ளி அள்ளி வாரி வீசி, ஏறத்தாழ 30,40 சதவீதம் விலைவாசி இன்று ஏறிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே இந்த டாக்சியை ஓட்ட முடியாத நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. பெட்ரோல் விலை அதிகமாகிவிட்டது. டீசல் விலை ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. டயர், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கக்கூடிய நேரத்தில், நீங்கள் இத்தகைய ஒரு டாக்சை ஏற்றினால் அது எந்த வகையிலே நியாயமாக இருக்கும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

முந்தைய அரசு இருக்கும்போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியிலே இருந்து கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்தார்கள். அதிகமான வரி என்று சொன்னவர்கள்

1990 ஏப்ரல் 11] [திரு. மா. சுந்தரதாஸ்]

நாங்கள் வந்தால் வரியைக் குறைப்போம் என்று சொன்னவர்கள் மக்கள் வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னவர்கள், இன்று வந்தவுடன் எந்தெந்த இடத்திலே டாக்சை ஏற்ற முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு ஏற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய சுருக்கமான கருத்து.

11-05 மணி

இங்கே 15 மாதத்திற்கு முன்னால், இந்த ஆர்டினன்ஸ் வந்த நாளிலிருந்து என்றால் கூட பரவாயில்லை—அதற்கு 15 மாதத்திற்கு முன்னால் வாங்கியவர்கள் கூட இந்த டாக்சை செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்வது ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. மேலும் இது யாரை பாதிக்கும் என்று சொன்னால், புவர் டாக்சி ஓனர்ஸ், படித்த இளைஞர்கள், செல்ப்-எம்ப்ளாய்மென்ட் ஸ்கீமிலோ, பாங்கிலிருந்து கடன் எடுத்தோ, டிக்கிலிருந்து கடன் எடுத்தோ வாங்கியவர்கள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவார்கள். உங்களுடைய நோக்கம் பாண்டிச்சேரியிலிருந்து கார்கள் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று இருக்கலாம். அதனை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்தப் பகுதியிலிருந்து யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்? விலைவாசி ஏறுகிறது என்பதுதான் முக்கியமான நோக்கமாக இருக்கிறதே தவிர, இங்கே இருக்கின்ற சட்டத்தினுடைய நுணுக்கங்களிலே எல்லாம் நீங்கள் அதிகமாக வரியைப் போட மாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த நுழைவு வரி என்ற பெயரால் அதிகமான வரிகளை, ஏழை எளிய மக்கள் மீது சுமத்துகிறீர்கள். டாக்சிக்காக வரி அதிகமாக வாங்கினால், அதை அந்த டாக்சிக்காரன் கட்டுவதில்லை. ஏழை எளிய மக்கள் வரிப் பணம் கொடுத்தால்தான் டாக்சிக்காரன் கட்ட முடியும். அவன் அதிகமாகக் கொடுத்துத்தான் டாக்சியில் ஏற வேண்டுமே தவிர, வசதி படைத்தவன் ஏ.சி. காரில் போவான். அவனுக்கு இது பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள் இன்று காரில் செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், வரி உயரும். வரி உயரும் என்று சொன்னால், அதை டாக்சிக்காரன் பொது மக்களிடமிருந்து வாங்க வேண்டும். எனவே இந்த அரசு இந்தச் சட்டத்தை பின்வாங்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து தவிரவும், இந்த மாதிரி சட்டங்களை நாட்டிற்குக் கொண்டு வந்தால், நிச்சயமாக விலைவாசி ஆகாயத்தை எட்டும் என்பதில் ஐயப்பாடு இருக்க முடியாது. அத்தோடு நீங்கள் 'பெனல்டி' போடுகிறீர்கள். 'டபுள், ட்ரிபுள்' என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் சொல்லுவது என்பது எளிதாகச் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். ஆனால் யார் கட்டுவது? டாக்ஸ் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று அப்பீல் கொடுத்தால், முதலில் எல்லாவற்றையும் கட்டுங்கள் என்று சொன்னால், அதனுடைய நோக்கம் என்ன? ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் நான் கேட்கின்றேன். நிச்சயமாக அவன் வரிச் சலுகைகளுக்கு அப்பீல் கேட்க வரும்பொழுது நீங்கள் கட்டுங்கள், வக்கீல் பீசையும் கொடுங்கள் என்று சொன்னால், யாராலும் கட்டுவதற்கு முடியாது. ஆகவே ஏழை

[திரு. மா. சுந்தரதாஸ்] [1990 ஏப்ரல் 11

களுக்காக செலவு செய்கின்ற அரசு நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தை 'வித்ட்ரா' செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

திரு. செ. நூர்முகமது : மாண்புமிகு உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இயக்கூர்திகள் வெளி மாநிலங் களில் வாங்கப்பட்டு, தமிழ் மாநிலத்திற்குள் கொண்டு வரப் படுகின்ற நிலையில், விற்பனை வரியில் ஏய்ப்பு நடக்கின்றது என்ற காரணத்தால் தமிழகத்திற்கு வர வேண்டிய வருமானம் வேறு சிலருக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. அரசாங்க கஜானாவிற்கு வரவில்லை என்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தினை தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதை இந்திய மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் வரவேற் கின்ற அதே நேரத்தில், இப்படி விற்பனை வரி வெளி மாநிலங் களில் இருந்து வாங்கப்படுகின்ற வாகனங்களின் பேரில் இயக்கப் படுவதின் காரணமாக நம்முடைய அரசுக்கு வர வேண்டிய பணம் வரவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக நம்முடைய மக்கள் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற எத்தனையோ நல்ல விஷயங்கள் இன்றைக்கு செயல்பட முடியாமல் இருக்கிறது என்பதை நாம் ஆய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்பு கிறேன். இந்த விற்பனை வரியில் மாத்திரமல்ல. நீங்கள் ஒரு நல்ல விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறீர்கள். கண்டு பிடித்து அவற்றை ஏய்ப்பவர்களைத் தடுப்பதற்கும் அதிலே நமக்கு உரிய பங்காக வர வேண்டிய வருவாயைப் பெறுவதற்குமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதே நேரத் தில் இதுபோன்ற பல்வேறு சட்டங்கள், வரிகள் தமிழ் மாநிலத் திலே வருகின்ற வருமானத்தை ஏய்க்கின்ற வகையில் இந்த ஓட்டைகளோடு காட்சியளிக்கின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஓட்டைகளையும் நாம் அடைப்போமானால் நமக்கு வர வேண்டிய வரிப் பணம் உரிய அளவிலே வந்து சேரும். இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்திலே ஒரு புதிய அணுகுமுறையின் காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள் கட்டாயமாக பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. இதில் பாதிக்கப்பட இருப்பவர்கள் எல்லாம் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கார்களை வாங்கி அவற்றை உள் நாட்டிலே கொண்டு வந்து விற்பனை செய்து, வெளி மாநிலத் திற்கும், உள் மாநிலத்திற்கும் இடையே இருக்கின்ற வரி யினுடைய வித்தியாசத்தை தங்களுக்கு ஆதாயமாக எடுத்துக் கொள்வதற்கும்தான் இதுவரையிலும் இந்த நிலைமைகள் பயன் பட்டு வந்தன. ஆகவே ஒரு சில இடைத் தரகர்கள் அல்லது விற்பனையாளர்கள் பெற்று வந்த வருமானம் இன்றைக்கு நம் முடைய மாநில அரசுக்கு வந்து நல்ல பல திட்டங்களுக்கு உதவப் போகின்றது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 11] [திரு. செ. நூர்முகமது]

11—10 மணி

அதே நேரத்தில் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல் நமக்குத் தேவையான பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளுக்குத் தேவையான பணம் இல்லை. யானைப் பசிக்கு எள் உருண்டை என்பது போல் தமிழக மக்களுடைய தேவைகள் ஆயிரமாயிரமாக இருந்தாலும்கூட, அதற்குத் தேவையான நிதியாதாரங்கள் இல்லாத காரணத்தாலே நாம் பல்வேறு கோரிக்கைகளை இல்லை என்றோ, பிறகு பார்க்கலாம் என்றோ, தட்டிக் கழித்து வந்திருக்கிறோம். தாகத்திற்குத் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற கோடிக் கணக்கான மக்கள் தண்ணீர்த் திட்டம் கேட்டால், பணம் இல்லை என்கிறோம். பல்லாங்குழிப் பலகைகள் போல் காட்சியளிக்கின்ற சாலைகள் சீர்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டால் பணம் இல்லை என்கிறோம். பள்ளிக்கூடங்களுக்கெல்லாம் கட்டிடங்கள் வேண்டும். அவைகள் இடிந்து விழுகின்ற நிலையிலே இருக்கிறதே, கட்டிடம் கட்டித் தாருங்கள் என்று கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறோம். மருத்துவ வசதியை விரிவுபடுத்தித் தர வேண்டும் என்று சொன்னால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் பணம் இல்லை பணம் இல்லை என்று சொல்வது மாத்திரம் அல்ல. ஒரு அரசுடைய கடமை. தேவையான பணத்தை சாதாரண மக்களிடமிருந்து அல்ல, ஏழை எளிய மக்களிடமிருந்து அல்ல மாறாக எந்த இடங்களிலிருந்து பெறுவதற்கு இயலுமோ அப்படிப்பட்ட பெரிய இடங்களிலிருந்து அந்தப் பணத்தை எடுக்கிற ஒரு முயற்சியாக இந்த முயற்சி அமைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே தான் இப்படிப்பட்ட வாகனங்களை உள் மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கிற வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதுபோல் வேறு பல வரிகளிலேயும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறதா என்று சீர் தூக்கிப் பார்த்து அவைகளிலேயும் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல என்னுடைய மற்றொரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் நம்முடைய தமிழகத்தில் எந்தப் பகுதிக்குச் சென்றாலும் பார்க்கலாம். பரிசுச் சீட்டுக் கடைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்று. லாட்டரி சீட்டுகள்—தமிழக மக்களுக்கு எளிதாக லட்சாதிபதியாக வேண்டும் என்பதிலே ஆர்வமும் மோகமும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வெளி மாநில லாட்டரிகள் எல்லாம் ஏராளமான கவர்ச்சிகரமான திட்டங்களை அறிவித்து இங்கிருந்து ஏராளமான பணத்தைக் கொண்டு செல்கிறார்கள். இத்தோடு அது சம்பந்தம் இல்லை என்றாலும் கூட இதனுடைய நோக்கம் நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கஜானாவிற்கு அதிகமான பணத்தைக் கொண்டு

வந்து நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் காரணமாக இது கொண்டு வரப் படுகிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட லாட்டரி சீட்டுகளின் மூலமாக வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏராளமான பணம் செல்கிறதே அதையும் தடுத்து நிறுத்தி நம்முடைய தமிழகத்திலேயே கவர்ச்சிகரமான பல திட்டங்களை அறிவித்து அந்தப் பணம் முழுவதும் நம்முடைய பகுதி மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகை, யிலே முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பெரிய பணக்காரர்களிடமிருந்து வருகிற பணத்தின் மூலம் நம்முடைய வருமானத்தைப் பெருக்கி கொள்கிற நம்முடைய அரசு நல்ல பல திட்டங்களுக்கு அவற்றை செலவழித்து மக்களுடைய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முயல வேண்டும். குறிப்பாக ஏழை மக்களுக்கு ரேஷன் அரிசி விலையை உயர்த்தியது போன்ற விலை உயர்வுகளையெல் லாம் ரத்து செய்து அவர்கள் முகம் மலருகிற வகையிலே நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கோரி விடை பெற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்த புதிய சட்டமானது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்கு மிகவும் விரோதமான ஒரு சட்டம் என்பதை நான் முதலிலே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆர்டிகிள் 286-வது விதியின் கீழ் "No tax shall be imposed on sale or purchase which takes place outside a state." என்று ஆணித்தரமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலே வெளி மாநிலத்திலே வாங்கப்பட்டு, அங்கேயே டெலிவரியும் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஒரு பொருள் மீது இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்திலே நாம் டாக்ஸ் போடுவது சட்ட விரோதம் என்பதை முதலிலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இதற்கு முன்பு இதே போன்ற நிலைமை பம்பாய் மாநிலத்திலே ஏற்பட்டு அன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அந்த வழக்கு நடைபெற்ற நேரத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. எந்த ஒரு பொருள் மீதும் நீங்கள் வரியைப் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த மாநிலத்திற்குள்ளே வாங்கப்பட்டிருக்க வேண் டும். சேல்டீட் சட்டப்படி செய்திருக்க வேண்டும். டெலிவரி யும் செய்யப்பட்டிருந்தால் தான் டேக்ஸ் போட வேண்டும். இந்த இரண்டும் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால் வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பொருள்களுக்கு வரி போட முடியாது என்று தெளிவாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப் பட்ட சூழ்நிலையில் அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கு நாம் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இந்த அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 11] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

அதோடு சென்டிரல் சேல்ஸ் டாக்ஸைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 3-வது பிரிவிலும், 4-வது பிரிவிலும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாநிலத்திற்குள் விற்பனை செய்கிற பொருள் மீது மற்றொரு மாநிலம் வரி போட முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே இந்த சட்டமானது தோற்கக் கூடிய நிலை மையில்தான் இருக்கும். சிலருக்கு வேண்டுமானால் தொல்லை கள் கொடுக்கக் கூடிய நிலையிலே இந்தச் சட்டங்கள் இருக்கலாம் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சொல்லி இருப்பது நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து வருகிற வருமானத்தை மற்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பெற்று விடுகிறார்கள். காரணம் அவர்கள் குறைவான அளவிலே டாக்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள் அதனால் அவர்களுக்குச் சென்றுவிடுகிறது என்று சொல்லு கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தி, இதுவும் செல்லும் என்று சொன்னால், மற்றவர்கள் இதை மேலும் மேலும் ஏமாற் றக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால், ரிஜிஸ்ட் ரேஷனை அவர்கள் இங்கே செய்யவில்லையென்று சொன்னால், அந்த மாநிலத்திலேயே அவர்கள் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்து விடு கிறார்கள். செய்து விட்டால், இனி வருகின்ற ஆண்டுகளில்கூட, நமக்கு வரவேண்டிய டாக்ஸ்கள் வராது. இங்கேயே வாங்கி ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்வதால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அந்த டாக்ஸ் நமக்குக் கிடைக்கிறது. இல்லையென்று சொன்னால், அவர்கள் அந்த மாநிலத்திலேயே வாங்கி அங்கேயே ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்து, ஆண்டாண்டு—ஒவ்வோர் ஆண்டும் அந்த வரியைச் செலுத்தி விடுவார்கள். வரி இழப்புதான் இதனாலே அதிகமாகுமே தவிர, வரி அதிகமாகக் கூடும் என்ற ஒரு நிலை இல்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் நாம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான வரிகள் கிடைக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்கு முன் தேதி யிட்டு, 15 மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே இதை அமலாக்க வேண்டு மென்று சொல்லும்போது, பலர் இதை அறியாதவர்கள், எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

11-15 மணி

வருமானம் அதிகமாக வரவேண்டுமென்று இதை அறிவித் திருக்கிறீர்கள். சமீபத்திலே; ஒரு அறிவிப்பை—ஒரு ஜி.ஓ.-வை அரசாங்கம் போட்டிருக்கிறது. 1974 ஆம் ஆண்டு வரையிலே, அதற்கு முன்பும் சரி, வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழகத்திற்கு கார் களைக் கொண்டு வந்தால், அவர்களுக்கு, மூன்று மடங்கு வரிகள் போடப்பட்டன. அந்த மூன்று மடங்கு வரியை இன்றைக்கு ரத்து செய்து உள்ளது. 1974 ஆம் ஆண்டும் அதற்கு முந்தைய ஆண்டு களிலும் வாங்கிய வெளிநாட்டுக் கார்களுக்கு, இப்போது நாம் வரி விலக்கைத் தருகிறோம். எதற்காக? யாருக்காக? அல்லது

லாபம் அடையக்கூடியவர்கள் யார் என்ற விவரத்தை அரசாங்கம் தெரிவிக்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால், இதிலே பல்வேறு தவறுகள் இருக்கின்றன. 1974 ஆம் ஆண்டு வரிவிலக்கு தர வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்போது வேண்டுமானால் வரி விலக்கு தரலாம்.—ஆனால், 1990 ஆம் ஆண்டில் நாம் இருக்கிறோம்--1974 ஆம் ஆண்டும் அதற்கு முன்பும் வாங்கிய வெளிநாட்டுக் கார்களுக்கு வரிவிலக்கு 3 மடங்கு என்று போடப் பட்டிருப்பதை, ஒரே அளவிலே, உள்நாட்டுக் கார்களுக்கு என்ன வரியோ அதேதான் என்று சொல்கிறீர்கள், அதிலே சிலபேருக்கு சலுகை செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில்தான் அவ்வாறு செய் யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்பு கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு நுழைவு வரி என்ற வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். சேல்ஸ் டாக்ஸை, அன்றைக்கு நம்முடைய மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள், 1936 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்த நேரத்திலே மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அமல்படுத்தியதன் காரணமாக, அரசாங்கத்திற்கு சில இலட்ச ரூபாய் இழப்புகள் ஏற்பட்டன. அதை சரி செய்வதற்காக, அந்த சில இலட்சத்திற்காகத்தான் சேல்ஸ் டாக்ஸை அமல்படுத்தினார்கள். இன்றைக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸானது, வளர்ந்து அதுவே 1,440 கோடி ரூபாய் அளவிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது. இது காலப் போக்கிலே வளர்ந்து பல கோடிக் கணக்கான ரூபாயை, தமிழக மக்கள் மீது வரிச் சுமையை சுமத்துவதற்கான ஏற்பாடாகும். ஏற்கனவே நுழைவு வரி தேவையில்லை என்று இந்த மாமன்றத்திலே அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களும், மற்ற எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் போராடி இருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தையை நீக்கி விடுங்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த சட்டமே அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணான ஒரு சட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அதை வாபஸ் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த சட்டத்தை இந்த மாமன்றம் நிராகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். இராமச்சந்திரன்: பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த வாகனச் சட்டம், மிகவும் வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று. காரணம், இது ஏழை எளிய மக்களுக்கு எந்தவிதமான துன்பத் தையும் தருகிற ஒரு விஷயம் அல்ல. கார் வைத்திருப்பவர்கள் ஏழைகளாக இருக்க முடியாது. பேருந்துகளில் பயணம் செய்கிற வர்கள் ஏழைகளாக இருக்கின்றார்கள். அந்த மாதிரி, சரியற்ற முறைகளை இந்த அரசு பின்பற்றவில்லை. இது சம்பந்தமாக ஏமாற்று வேலைகள் நடைபெறுகிற காரணத்தினால்தான், நம்முடைய மாநிலத்திற்குள் வாங்குகிற வாகனங்களுக்கு

1990 ஏப்ரல் 11] [திரு. எம். இராமச்சந்திரன்]

சரியான முறையிலே வரி செலுத்தப்படுகிறது. அதேசமயத்தில், வாகனங்களை வாங்குகிறவர்கள், வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டு வந்து, நம்முடைய மாநிலத்தில் வரியைக் கட்டாமல், ஏய்க்கிற--ஏமாற்றுகிற ஒரு நிலைமைதான் இங்கே இருக்கிற காரணத்தினால், ஒரு வகையிலே அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வரியைப் போட்டார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தாலும், அதேமுறையில் தான், தமிழக அரசாங்கத்தை—ஒரு மாநிலத்தை ஏமாற்றுகிற ஒரு முறையில், டீலர்ஸ் மற்றும் ஏஜென்ஸீகளாக செயல்படுகிறார்கள் என்கிற காரணத்தால் அந்த முறையில் மாறுதல் அளிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருப்பது எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். இதிலே மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள் எல்லாம் சட்டத்திற்குப் புறம்பான, அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்குப் புறம்பான ஒரு விஷயம் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இல்லை.

11–20 மணி

1939-இல் சட்டம் கொண்டு வருகிறபோதே, அதிலே இருக்கிற முறைகள் எப்படியெப்படியெல்லாம் செயல்பட வேண்டும். என்று அந்தந்தக் காலங்களுகேற்றவாறு சட்டத்தை ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்கிற நிலைதான். ஆகவே 1939–ல் இருக்கிற சட்டத்தை ஒன்றாக நாம் மாற்றப் போவதில்லை. அதேபோல் அந்தந்த நிலைகளுக்கேற்றவாறு மற்ற மாநிலங்களில் வாங்கிக் கொண்டு நம் மாநிலத்தில் வரியை ஏய்ப்பவர்களுக்கு இந்த முறை செல்லும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறையை நடைமுறைப்படுத்துவதுதான் நம் மாநிலத்திலுள்ள அரசாங்கத்தினுடைய வரி செலுத்துபவர்களுடைய கடமை. இதிலே தனியார்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டத்திலே சொல்கிறபோதுகூட, இதிலே சொந்தமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு சலுகை கூட அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, டீலர்கள் மட்டும்தான் வரி கொடுக்க வேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. வாங்குபவர்களுக்கு அல்ல. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறபோது, மொத்தமாக டீலர்கள் இங்கேயும் ஒரு அலுவலகத்தை வைத்துக் கொண்டு, அடுத்த மாநிலத்திலேயும் வைத்துக்கொண்டு, அந்த மாநிலத்திலே வண்டிகளை வாங்கி, இங்கே நம்மவர்களுக்கு விற்கிறார்கள். உரிமை உள்ளவர்கள் ,இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அடுத்த மாநிலத்திலே வாங்குகிறபோது தான் இந்தப் பிரச்சினை வருகிறது. ஆகவே, அந்த மாநிலத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள், அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாங்குகிறபோது இந்த நிலை வருமேயானால், அதை நாம் கூட வரவேற்க வேண்டிய விஷயம் அல்ல. இந்தச் சட்டம் சரியானதல்ல என்றுகூட வாதிடலாம். ஆனால், இங்கிருப்பவர்கள் அங்கு போய் வாங்கிக்கொண்டு வந்து, இந்த அரசை

ஏமாற்றுகிற ஒரு நிலை இருக்கிற போது, இந்தச் சட்டம் உண்மையிலேயே நமக்குத் தேவையான ஒரு சட்டம். அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வருமானம் தருகிறது. ஆகவே, ஏமாற்றுபவர்களைத் தடுக்கிற சட்டமாக இருப்பதால் அந்த முறையில் இச்சட்டத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எல். கணேசன் ; (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நம்முடைய முன்னாள் சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சட்டம் பயின்றவர்கள் என்கிற காரணத்தால், மிகுந்த விழிப்போடு இந்த வினாவைத் தொடுத்தார்கள்—முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டாமா?—பெறவேண்டும் என்று அறுதியிட்டு, உறுதியாகச் சொல்லாமல், பெற வேண்டாமா என்று மிகுந்த விழிப்போடு சொன்னார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் சட்டம் பயின்றிருக்கிறாரா, இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர் ஒன்றை, இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமான சட்டம் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமான ஒரு சட்டத்தை எந்தச் சட்டமன்றமும் நிறைவேற்ற முடியாது. நிறைவேற்றினால் அது செல்லாது என்பது அடிப்படையான அரசியல் ஞானம். ஆகவே, அவர்கள், நான் நம்புகிறேன், இரண்டு வரிகளைக் குழப்பிக் கொள்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒன்று விற்பனை வரியையும் நுழைவு வரியையும் ஒன்றாக்கி அவர்கள் குழம்புகிறார்களோ என்று நான் கருதுகிறேன். விற்பனை வரி மீது மீண்டும் விற்பனை வரி விதிக்க முடியாது என்பது வேறு. ஆனால், இது நுழைவு வரி. நுழைவு வரி, விற்பனை வரி அல்ல. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நுழைவு வரி விதிக்கலாம். Entry 52 of the State List of Schedule VII of the Constitution of India. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் எழுப்பிய அரசியல் சட்ட விரோதமானது, அன்-கான்ஸ்டிடியூஷனல், Ultra-Vires of the Constitution என்ற அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இது உடந்தையானதல்ல. உட்படாதது என்பதை நான் மிகத் தெளிவாக வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதைப்போலவே இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.பொன்னுசாமி அவர்கள் வரி விதிப்பு அலுவலர், முதல் மேல்முறையீட்டு அலுவலர் யார் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். செக்ஷன் 5, 6-இல் குறிப்பிட்டதுபோல, அறிவிப்பு, நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக வரி விதிப்பு அலுவலர்களும்,

முதல் மேல்முறையீட்டு அலுவலர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

11—25 மணி

இங்கே இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பவர்கள் அதன் நோக்கத்தை அருள்கூர்ந்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தச் சட்டம் என்பது வரி ஏய்ப்பவர்கள் அல்லது மாநில அரசினுடைய வருவாயை வரி ஏய்ப்பின் மூலம் குறைக்க விரும்புகிறவர்கள். அப்படிச் செய்யாமல் தடுப்பதுதான் நோக்கமே தவிர, இது ஒரு பெரிய சட்டம் அல்ல, பெரிய அளவிலான எதிர்பார்ப்புடையது அல்ல என்பதை நீங்கள் அருள்கூர்ந்து புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அண்டை மாநிலங்களில் இயக்கூர்திகள் மீது விற்பனை வரி நம் மாநிலத்தைவிடக் குறைவாக இருப்பதால் இயக்கூர்தி வணிகர்கள் பிற மாநிலங்களில் கிளைகளைத் திறந்து, இம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், குறைவான விற்பனை வரி வீதமுள்ள பிற மாநிலங்களில் உள்ள இயக்கூர்திகளை வாங்கத் தொடங்கினர். இம் மாநிலத்தைவிட்டு பிற மாநிலங்களில் விற்பனை வரி வீதம் மிகவும் குறைவாக இருக்கும் காரணத்திற்காக இம் மாநிலத்தில் குடியிருந்து இயக்கூர்திகளை பயன்படுத்துபவர்கள் பிற மாநிலத்தில் இயக்கூர்திகளை வாங்குகின்றனர். சில இனங்களில் வணிகர்கள், தமிழ்நாட்டிலுள்ள சென்னை மற்றும் பிறஇடங்களில் இயக்கூர்திகளை ஒப்படைத்துவிட்டு, பிற மாநிலத்தில் விற்பனை நடந்ததைப்போல் பாண்டிச்சேரி விற்பனை ரசீது கொடுக்கின்றனர். இவ்வாறு வணிகர்களும் வாங்குபவர்களும் இணைந்து கடைப்பிடிக்கும் இத்தவறான செயலால் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு கணிசமான வருவாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. இதைத் தடுக்கத்தான் இந்தச் சட்டம். இதையும்கூட 25—9—1989-ல் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் மத்தியஅரசு ஒப்புதல் பெற்று, இயக்கூர்திகள் மீதான வரி விதிக்கலாம் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. அமைச்சரவையின் முடிவின்படி 1989ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உள்ளாட்சி பகுதிகளில் இயக்கூர்திகளின் மீதான வரி அவசரச் சட்டம் வரைவு தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய அரசின் ஒப்புதல் பெறப்பட்டது. ஒப்புதலுக்காக 11—10—1989 அன்று அனுப்பப்பட்டது. மத்திய அரசின் ஒப்புதல் 20—1—1990 அன்று பெறப்பட்டது.

அதைப்போலவே பிறப்பிக்கப்படுகின்ற அவசரச் சட்டம் உங்களுக்குத் தெரியும், ஒரு காலக்கட்டத்திற்குமேல் அதற்கு உயிரில்லை. அதைச் சட்டமாக ஆக்கவேண்டும். எனவேதான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இங்கே வந்திருக்கிறது. நான் ஒரே ஒரு புள்ளிவிவரத்தை மட்டும் சொல்கிறேன்.

ஸ்கூட்டரின்மீது நம்முடைய விற்பனை வரி 4 சதவீதம், ஆனால், பாண்டிச்சேரியில் 3 சதவீதம். மோட்டார் சைக்கிள்மீது நம்முடைய விற்பனை வரி 4 சதவீதம், பாண்டிச்சேரியில் 3 சதவீதம். Jeep, Van, sales tax 8 percent, whereas it is only 4 percent in Pondicherry. மோட்டார் கார் மீது நாம் 5 சதவீதம் விதிக்கிறோம். அவர்கள் 3 சதவீதம் விதிக்கிறார்கள். திரீ வீலர்ஸ், நாம் 15 சதவீதம்: அவர்கள் 3 சதவீதம். சேசிஸ், நாம் 6 சதவீதம், அங்கே 3 சதவீதம். லாரி மற்றும் பஸ்ஸஸ் 15 சதவீதம் இங்கே, அங்கே 4 சதவீதம். இந்த விற்பனை இடைவெளியை அவர்கள் ஏமாற்றுவதற்காக பயன்படுத்துகிற காரணத்தினாலேதான், ஏமாற்றாமல் தடுப்பதற்காக, வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்காக இந்தச் சட்டமே தவிர, யாரையும், யார் மீதும் வன்மையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இல்லை. இயக்கூர்திகளின் நுழைவின்மீதான அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்பு 1990 மார்ச் திங்கள் வரையில் 55 இலட்சம் ரூபாய் வரி வசூலிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே அரசியல் சட்ட சிக்கல் இல்லை. இதிலே யாரையும் தண்டிக்கிற நோக்கம் இல்லை. இது வரி ஏய்ப்பவர்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்கிற முயற்சியே தவிர, அதற்கும் வக்காலத்து வாங்குவது எந்தவகையிலும் நியாயமில்லை. எனவே, இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இங்கே பேசியபோது பத்தி 5, 6 பற்றி, தெளிவாக இல்லையென்று மட்டுந்தான் குறிப்பிட்டேன். ஆனால், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய ஆட்சி மன்றச் செயலர் அவர்கள் அவசரச் சட்டத்திலே பேசும்போது மிகவும் அவசரப்பட்டு ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். 5-ம், 6-ம் யார் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இங்கே நானும் சட்டம் பயின்றவன் என்ற முறையிலே சொல்கிறேன். 'The Government May by notifica ion appoint' என்றுதான் இரண்டிலும் வருகிறது. இனிமேல் அவர்களை நியமிப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்குகின்ற ஒரு பத்தியாக இருக்கிறதே தவிர, அந்த அதிகாரத்தின்படி இந்த வணிக வரி விதிப்புக்குழுவும், மேல்முறையீட்டுக் குழுவும் அமைக்கப்பட்டுவிட்டதாக எந்த இடத்திலும் இல்லை. அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். ஆகவே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய ஆட்சி மன்றச் செயலர் அவர்கள், அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவர்கள், யார் யார் என்பதை தெளிவாக்கவேண்டுமென்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Thiru L. GANESAN: (Parliamentary Secretary to Chief Minister): It is only by notification. It will be done hereafter.